อ่านเบื้องหลังชีวิตนักโทษอุกฉกรรจ์ถูกจำ๑๐๖ปีหน้า๓

เพลินจิตต์ รายวัน

พูดจริง.ทำจริง.มิ่งศิริ.คติชาติ

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔๙ วันอังคารที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๖ 1 บ.

ในฉบับ

บทความ
การขอมติจากประชาชน
และเรื่องของ
"อรวรรณ"
สุวัฒน์ วรดิลก
"ลพบุรี"
ขุนเสริม สุศาสตร์
บุญรวม ถนัดบัญชี
ฯลฯ

นักเรียนชั้นมัธยม ๖ ร.ร. มาแตร์เดอี แสดงลครหารายได้ซื้อของเล่นให้เด็กเอน ถาที่โรงพยาบาลศิริราช

นางคุกถูกผัวแทงหลังเหลวเพราะทรยศรัก

แผ่นดินจีนกลายเปนแดนนรก

ปิดด่านเจดีย์สามองค์สกัดจับอดีตเสรีไทย

อุส่าห์ทนุถนอมรักมานาน
กลับนอกใจริอ่านคบชู้สู่ชาย

ผู้ต้องขังเรือนจำลหุโทษเบิดฉากแทงคนยับ เพราะความหึงษ์หวงนางคุกที่เป็นยอดพิศมัย นับว่าประวัติศาสตร์ซ้ำรอยถัดต่อจาก ม.ล. เชิงชาย – ปมนันท ศักดิ์ ซึ่งได้สังหาร "เมียคู่สวาท" เพราะนอกใจไปมีชู้ แต่รายนี้ยอดชายนายผัวหนุ่มหาว่า "เจ้าหล่อน" มีหัวใจสำส่อนไปให้ชายอื่นชมเชย จึงหมายที่จะสังหารชีวิตเสียด้วยความเคียดแค้น

เมื่อวันที่ ๑๗มกราคม๒๔๙๖ เวลา ๑๘.๐๐ น.เศษ ขณะที่เจ้าพนักงานเรือนจำเบ่าสัญญานกหวีด ให้ผู้ต้องขังขึ้นสู่เรือนขัง ๑. ขณะที่กำลังชุลมุลวุ่นวายแย่งกันขึ้นห้องอยู่นั้น ก็มีเสียงร้อง ขอความช่วยเหลือ ดังขึ้นที่มุมห้องท้ายตึกเชิงบันได ทันใดนั้นเจ้าพนักงานประจำเรือนขังพร้อมด้วยผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานก็วิ่งไปปรากฏว่าข.ช.วิเชียรยืนถือเหล็กแหลมอยู่ ส่วนน.ช.จเฉลียวถ้มลงเลือดไหลโทรมกาย เจ้าพนักงานจึงกระโดดเข้าจะจับแต่ ข.ช. วิเชียรได้วิ่งหนีไปยังเวรรักษาการณ์ จึงรีบตรวจดูตามร่างกาย ข.ช. เฉลียว ปรากฏว่าถูกแทงตรงสันหลังด้วยเหล็กแหลมลึกจนเหล็กกดอาการสำหัส จึงรีบนำส่งโรงพยาบาลเรือนจำ เมื่อน.ช. วิเชียร วิ่งไปที่เวรรักษาการณ์ ได้มอบเหล็กแหลมให้กับนายประวิง ยิ่งวิริยะ พัศดีเวร พร้อมกับรับสารภาพว่าได้เจตนาทำร้าย น.ช. เฉลียว จริง

เนื่องจาก น.ช. เฉลียวเป็นยอดชู้คู่สวาทของตน แต่ทรยศ

[มีต่อหน้า๑๒]

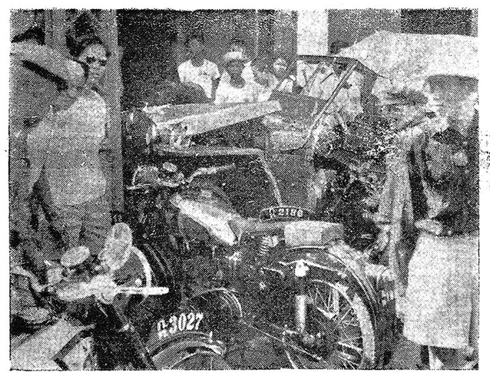

อุบัติเหตุในท้องถนนอีกรายหนึ่ง
ตามข่าวรถจี๊ปอาละวาดชนตะไป

ประชาชนถูกคอมมิวนิสต์ยิงทิ้งทุกวัน
ถูกบังคับให้นั่งคุกเข่าอยู่บนเศษกระจกและเศษแก้ว

ผืนแผ่นดินจีนปะสพภาวะการณ์เร่นแค้นและเดือดร้อนยิ่งขึ้น ประชาชนทั่วๆ ไปตกอยู่ในวงล้อมนอกจากจะถูกกดขี่จากคอมมิวนิสต์แล้ว ทุกๆ วันคนตายเพิ่มปริมาณมากขึ้น จากความอดอยากบ้างและถูกทารุณกรรมนาประการ ตลอดจนการยิงทิ้ง เหมือนชีวิตสัตว์

ชาวจีนในเมืองไทยเป็นจำนวนหลายรายได้ข่าวแจ้งจากบรรดาญาติพี่น้องจากทางประเทศจีนแจ้งให้ทราบว่า ขณะที่รัฐบาลจีนกลางคณะชาติซึ่งกำลังเตรียมจะบุกผืนแผ่นดินใหญ่คืนมาจากคอมมิวนิสต์นั้น ปรากฏว่า ในเมืองซัวเถาและเกาะไหหลำนั้น ในขณะนี้บรรดาคอมมิวนิสต์ที่ได้ทำการยึดครองอยู่นั้นได้กระทำทารุณต่อประชาชนชาวจีนยิ่งขึ้น การดำเนินนโยบาย ของพวกคอมมิวนิสต์นั้นในระยะแรกที่ได้ทำการยึดครองเมืองทั้ง ๒ นี้ คอมมิวนิสต์ได้กระทำให้บรรดาชนจีนที่ยากจนหรือมีฐานะปานกลางบังเกิดความเลื่อมใสต่อคอมมิวนิสต์โดยได้ยึดเอาทรัพย์

(มีต่อหน้า ๑๒)

ว่าชาญ บุญนาค กับสมุนมือขวาลอบเข้าที่บ่อฝ้าย
อดีตโฆษกปากเบี้ยวของปรีดีสดุดีโซเวียตรัสเซีย

เพื่อทำการติดต่อกับสมัครพรรคพวก
ตำรวจหัวหินบุกเข้าค้น ๓ ชั่วโมงได้แต่เอกสาร

เจ้าหน้าที่ตำรวจสกัดจับอดีตเสรีไทย ชั้นหัวหน้าพร้อมด้วยลูกมือตัวสำคัญหลังจากเล็ดลอดออกนอกพระราชอาณาจักร และหลบเข้ามาภายในประเทศอีกวาระหนึ่ง ผลของการติดตาม เจ้าหน้าที่คงได้แต่เอกสารเพียง ๓–๔ ชิ้นเท่านั้น ส่วนตัวคงดำดินลอยนวลหายไปได้อย่างเคย

ด้วยการสืบทราบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทางด้านจังหวัดกาญจนบุรี ปรากฏว่าเมื่อวันที่๑๗เดือนนี้ นายชาญบุนนาค อดีตหัวหน้า เสรีไทยหน่วยหัวหินและร.ท.อุทิศ ฉายแสงจันทร์ สมุนมือขวาของนายชาญ บุนนาค ได้เล็ดลอดเข้ามายังราชอาณาไทยอีกครั้งหนึ่ง นัยว่าเพื่อจะทำการติดต่อกับบุคคลสำคัญๆในพระนครเวลานี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ระดมกำลังล้อมสกัดจับ ตามบริเวณด่านท้องที่ ซึ่งอยู่ห่างจากชายแดน ๖๐ก.ม. และตามพระเจดีย์สามองค์ เพราะชาวบ้านละแวกนี้ได้รายงานให้เจ้าหน้าที่ทราบว่า

(มีต่อหน้า ๑๒)

ประณามรัฐบาลหันแหลกในที่ประชุม
ครบรอบ๓๕ปีแห่งสหภาพโซเวียต

อดีตบรรณาธิการ น,ส,พ, ไทยกับสุภาพสตรีชาวไทยได้ไปร่วมประชุมรับรอง ความเป็นไปของคอมมิวนิสต์ เนื่องในโอกาศฉลองวันที่ระลึกครบรอบ๓๕ปีแห่งสหภาพสาธารณรัฐโซเวียตโซเชียลลิสต์ และยังได้กล่าวประณามรัฐบาลไทยให้ที่ประชุมฟังอย่างเปิดเผยอีก ด้วย

คนไทยทั้งสองคนนี้ คือนายสุรัย์ ทองวาณิช อดีตบรรณาธิการ น.ส.พ. เสียงไทยและสมุนตัวเอ้ของนายปรีดีพนมยงค์ กับนางจรวยพร กัลยาณมิตร ได้ข้าร่วมประชุมในคณะผู้สนับสนุนในภาคอาเซียและย่านแปซิฟิคอย่างเปิดเผย ซึ่งได้มีการประชุมรับรองความเปนไปของคอมมิวนิสต์ เนื่องในโอกาศฉลองวันที่ระลึกครบรอบ๓๕ปีแห่งสหภาพสาธารณะรัฐโซเวียตโซเชียลลิสต์

ปรากฏว่านายสุรัย์ ทองวานิช และนางจรวยพร กัลยาณมิตร ได้ลุกขึ้นพูดประนามและกล่าวติเตียนการกระทำของรัฐบาลจอมพลป.พิบูลสงคราม

(มีต่อหน้า ๑๒)

จี๊ปอาละวาดชนตะไม่เลือก

เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๘ ม.ค. เวลาประมาณ๑๐.๐๐น. รถจี๊ปคันหนึ่ง หมายเลขก.ท.๑๔๖๒๕ แล่นมาตามถนน หลานหลวงแล้วพุ่งเข้าชนรถ๑คัน และชนตะไปจนกระทั่ง ไปพบจุดจบที่เสาไฟฟ้าข้างฟุตปาท คนขับพุ่งหลาวทะลุกระจก ออกมาข้างล่าง พลัดตกขึ้นได้ก็หลบหนีไป เวลานี้ตำรวจยังติดตามตัวผู้ขับรถจี๊ป ที่แข่งกับพายุอยู่

แหม่มโยนลูกออกทางหน้าต่าง
เพราะไฟไหม้บ้าน

เมื่อเวลา๒.๐๐น. เศษของคืนวันที่ ๑๙ ดือนนี้ ในขณะที่ทุกคนกำลังหลับสนิท ได้เกิดแสงเพลิงลุกโชติช่วงขึ้น ที่ชั้นล่างของบ้านเลขที่ ๔๔ ในซอยจุฬาซอย ๑๑ ประตูน้ำ ซึ่งเป็นบ้านของนางสุนีเจ็งตระกูล นางสุนี เจ็งตระกูลผู้นี้มีสามีเป็นชนชาติอังกฤษ และทำงานเป็น ผู้จัดการฝ่ายการเงินของ บริษัทบางกอกซ์อสกลิ่ม ถนนสุริยวงศ์ ขณะที่เพลิงลุกขึ้นนั้น ทุกคนในบ้านกำลัง นอนหลับสนิทอยู่ บนชั้นบนของบ้านนั้นแสงเพลิงที่ลุกโชติช่วง ปลุกให้ชาวบ้านใกล้ ๆ ตกใจตื่นขึ้น พร้อม ๆ กับเจ้าของบ้าน แต่ไฟได้ลุกลาม ไหม้บรรไดขึ้นลงระหว่างชั้นล่างและชั้นบนเสียแล้ว

ความอลหม่านได้บังเกิดขึ้นแก่ผู้ที่อยู่บนชั้นบนของบ้านนั้น เมื่อเปลวไฟได้ลุกลามขึ้นทุกทีจนไม่สามารถจะหนีลงมาทางบรรไดได้

(มีต่อหน้ ๑๒)

เพลินจิตต์ รายวัน

พูดจริง.ทำจริง.มิ่งศิริ.คติชาติ

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔๙ วันอังคารที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ.๒๔๙๖

การขอมติจากประชาชน

โดย "วิจารณชน"

★

เมื่อวันก่อน เราได้กล่าวถึงกรณีที่ว่า ถ้าหากรัฐบาลจะดำเนินนโยบายหรืองานสิ่งใดใหญ่ ๆ แล้ว รัฐบาลจะพึ่งโฆษณาหรือประกาศฟังเสียงจากประชาชนเสียก่อน หรือหยั่งเสียงจากประชาชนก่อนดำเนินงาน ซึ่งการหยั่งเสียงนี้จะเป็นผลดีแก่รัฐบาลเอง และประชาชนด้วย ก็พอดีเราได้อ่านพบข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งลงโฆษณาว่า พล.ต. หม่อมหลวงชาบ กุญชร ผู้รักษาการในตำแหน่งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ได้แถลงในที่ประชุมหนังสือพิมพ์ว่า ทางรัฐบาลปรารถนาที่จะสร้างศาลาเทศบาลขึ้นอย่างใหญ่โตมโหฬาร ซึ่งในภาษาอังกฤษเรียกชื่อว่า "เทาว์น ฮอลล์" แต่ในภาษาไทยควรจะเรียกว่าอย่างไร จึงใคร่ขอฟังประชามติหรือเสียงจากประชาชน หรือกล่าวให้ชัดก็คือ ขอให้ประชาชนช่วยแปลคำว่า "เทาว์น ฮอลล์" ให้ด้วย เพื่อรัฐบาลจะได้นำไปตั้งชื่อศาลาเทศบาลที่จะสร้างขึ้นใหม่ต่อไป

เราไม่ทราบว่า ทางคณะรัฐบาลมีคำสั่งให้ พล ต. ม.ล.ชาบ กุญชร มาขอประชามติเกี่ยวกับการแปลคำว่า "เทาว์น ฮอลล์" นี้จากประชาชน หรือว่า ม.ล. ชาบ มาขอเป็นส่วนตัว ในการประชุมแถลงข่าวแก่หนังสือพิมพ์ ก็ถือโอกาสฝากความคิดเห็นนี้ มิใช่เป็นทางราชการ หรือว่าคณะรัฐมนตรีจะได้อนุมัติให้ ม.ล.ชาบ กุญชร มาขอมติจากประชาชน เราก็ไม่อาจทราบได้

แต่อย่างไรก็ดี ถ้าคณะรัฐมนตรีมีมติมาว่า ให้พล ต. หม่อมหลวงชาบ มาขอประชามติจากประชาชนในการแปลศัพท์นี้ศัพท์เดียว ก็อาจจะเป็นการฟุ่มเฟือยไปสักหน่อย เราควรพิจารณาดูให้ถ่องแท้ดูทีหรือว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ ในการแปลคำว่า "เทาว์น ฮอลล์" เป็นภาษาไทยคำเดียว ก็ต้องขอประชามติจากประชาชน จริงอยู่ เรามิใช่ผู้ชำนาญทางภาษาศาสตร์ที่จะแปล "เทาว์น ฮอลล์" ได้ถูกต้องและไพเราะถูกใจประชาชน แต่เราก็มีความหวังอย่างเต็มที่ว่า ในวงการของรัฐบาลเองก็มีผู้เชี่ยวชาญภาษาศาสตร์อยู่มากและมีมากอย่างชนิดที่จะแปล "เทาว์น ฮอลล์" ได้อย่างถูกต้อง และถูกความหมายดีที่สุดทีเดียว แต่เราก็สงสัยว่า มีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องมาขอมติจากประชาชน เมื่อเทียบกับการฟังเสียงในกรณีการจัดสรรที่ดิน ซึ่งรัฐบาลขอฟังเสียงจากประชาชนนั้น เป็นการชอบและเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะในกรณีการจัดสรรที่ดินเป็นปัญหาใหญ่และเกี่ยวกับความทุกข์สุขของประชาชนโดยแท้จริง ถ้ารัฐบาลบริหารงานเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินไม่เรียบร้อย หรือไม่เป็นไปตามเจตนารมย์ของประชาชน เพราะแผ่นดินนี้ประชาชนทุก ๆ คนอาศัยอยู่ และอาศัยประกอบการดำรงชีพ เมื่อรัฐบาลจัดสรรไม่ถูกต้อง หรือเป็นไปเพื่อบีบบังคับราษฎรก็ย่อมทำให้ฐานะของรัฐบาลไม่มั่นคง ฉะนั้นการที่รัฐบาลประกาศหยั่งเสียงหรือฟังความปรารถนาของประชาชนเสียก่อนนั้น จึงเป็นการกระทำที่ชอบที่ควรและพึงกระทำอย่างยิ่งทีเดียว จะไม่กระทำไม่ได้แต่ในกรณีขอมติประชาชนในการให้แปลคำว่า "เทาว์น ฮอลล์" นั้น เรายังไม่เชื่อนักว่ารัฐบาลจะขอประชามติจากประชาชนในกรณีเช่นนี้ เรารู้สึกว่าจะไม่เป็นการคุ้มกัน และไม่มีความจำเป็นถึงกับจะประกาศขอร้องให้ประชาชนแปลคำว่า "เทาว์น ฮอลล์" นั้น เพราะไม่ใช่หลักการหรือนโยบายใหญ่ ๆ ของรัฐบาล และมิได้เกี่ยวกับปัญหาสวัสดิภาพของประชาชนแต่ประการใดเลย เราคิดว่าสมมติว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจะแปลคำ "เทาว์น ฮอลล์" ผิดพลาดไปหรือแปลไม่เพราะ แต่เจ้าหน้าที่ใน "เทาว์น ฮอลล์" นั้น ปฏิบัติงาน บีนผลดีแก่ประชาชน ก็ไม่เห็นว่าประชาชนจะเดือดร้อนตรงไหน ตรงกันข้าม แม้ว่าจะได้แปลชื่อว่า "เทาว์น ฮอลล์" อย่างไพเราะ แต่ถ้าข้าราชการใน "เทาว์น ฮอลล์" ปฏิบัติงานไม่เรียบร้อย นำความทุกข์ยากมาสู่ประชาชน คำแปลที่ไพเราะนั้นก็ไม่มีประโยชน์อันใดเลย จริงอยู่ การแปลชื่อได้เพราะและบริหารงานได้ผลประโยชน์สุขแก่ประชาชนด้วย ย่อมเป็นความดีที่พึงกระทำ เราจึงมองไม่เห็นว่ารัฐบาลจะได้ประโยชน์อันใดจากการขอร้องให้ประชาชนช่วยกันแปลคำว่า "เทาว์น ฮอลล์" ในเมื่อผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ของรัฐบาลมีอยู่มากมาย และนโยบายนี้ก็มิใช่ปีนนโยบายใหญ่ของรัฐบาล ถ้ากรณีการขอร้องให้ประชาชนช่วยรัฐบาลแปล "เทาว์น ฮอลล์" นี้เป็นความจริงแล้ว มิฉะนั้นต่อ ๆ ไปรัฐบาลก็คงจะขอร้องให้ประชาชนช่วยแปลศัพท์อื่น ๆ อีก หรือจะสร้างถาวรวัตถุสักชิ้นหนึ่งก็คงจะขอร้องให้ประชาชนช่วยกันตั้งชื่อ ดูออกจะเป็นการขอประชามติที่ฟุ่มเฟือยเกินกว่าเหตุไปสักหน่อย (มีต่อหน้า ๑๑)

เกิดพยายามปฏิวัติในอียิปต์

★ ★ ★ ★

มอสซาเด็คคุกคามจะลาออก

นาก็ปสั่งจับอดีตรม.ต. และนายทหาร

เหตุการณ์ในอียิปต์เริ่มสงเวง นับแต่เรื่องเซ็ตแม่น้ำไนล์เป็นต้นมา บัดนี้ตามข่าวจากกรุงไคโรได้แจ้งว่า นายพลนากีบ ประมุขของรัฐบาลอียิปต์ได้ประกาศรัฐบัญญัติต้มพรรคการเมืองทั้งหลายและยึดเงินทุนของคณะพรรคการเมืองนั้นๆเสียแล้ว ที่เป็นดังนี้ ก็เพราะเมื่อคืนวานนี้(ที่๑๖)ในอียิปต์ได้มีการสั่งจับพระ ประยูรญาติของพระเจ้าฟารุค กษัตริย์ของอียิปต์ ซึ่งมีพรรคพวกปรีนส์แอมแบสฮาดิม ในข้อหาว่าพยายามจะทำรัฐประหาร ผู้ถูกจับพร้อมกันในคราวนี้คือ อดีตรัฐมนตรีมหาดไทย

(มีต่อหน้า๑๑)

อินโดนีเซีย และแผนโคลัมโบ

ลอนดอน (สกอ) – นายอาร์. ย. เคซี่ย์ รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ ออสเตรเลีย ได้กล่าวต้อนรับมติของอินโดนีเซียที่จะเข้าร่วมในแผนโคลัมโบ การที่อินโดนีเซียก้าวไปเช่นนี้ย่อมเปิดทางให้ได้มีการร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในย่านอาเซีย อาคเนย์ได้กว้างขวางขึ้น

นายเคซี่ย์หวังว่าในไม่ช้าคงจะได้อภิปรายกับอินโดนีเซียเกี่ยวกับบทบาทของออสเตรเลียในการยังอัฒนาการให้แก่อินโดนีเซียทั้งในทางเศรษฐกิจและทางเทคนิค

กระเทียมทำเหตุในเกาหลี

ในยุทธภูมิเกาหลีเกิดกลืนประหลาด ตามข่าวที่ส่งมาจากเซอูล ทั้งนี้เพราะผู้เชี่ยวชาญทางเคมีได้ไปตรวจตระเวนสถานที่ทางแนวรบด้านกลาง และก็ได้กลิ่นดังกล่าวโชยมาจากที่ตั้งกองทัพจีน

ผู้เชี่ยวชาญรีบเร่งไปสำรวจโดยด่วน และผลของการพิศูจน์ก็ได้ความว่า กลิ่นนั้นเป็นกลิ่นกระเทียม ทั้งพวกคอมมิวนิสต์จีนนำมาใช้ทำอาหาร.

ประชุมปัญหาข้าวในกรุงเทพฯ

ลอนดอน (สกอ.) นายเบอร์นาร์ด เบรน สมาชิกรัฐสภาอังกฤษ ได้ขึ้นอภิปรายในหนังสือพิมพ์ เดลี่เทเลกราฟ เน้นบทบาทของจักรภพบริติชในการบรรเทาความเดือดร้อนของพลเมืองอาเซีย เพราะขาดแคลนอาหารนั้นสำคัญยิ่งขึ้นทุกที นายเบรนได้สำรวจภาระผลิตผลปัจจุบันแห่งย่านผลิตข้าวแล้ว ก็แสดงว่าความต้องการของชาวโลกนั้นมีอยู่มากกว่าที่ผู้ผลิตจะสนองความต้องการนั้นได้ ปัญหานี้เป็นเรื่องยากที่กำลังเผชิญหน้าองค์การอาหารและเกษตรกรรมของสหประชาชาติในกรุงเทพฯเวลานี้ เพราะมนุษย์ในโลกนี้บริโภคข้าวเป็นอาหารทุกสามคนในจำนวนพลเมืองห้าคนพลเมืองของอาเซียได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงทำให้สถานะการอยู่ในที่ลำบากยิ่งดินแดนในย่านอาเซีย ที่อังกฤษรับผิดชอบอยู่นั้นมีผู้บริโภคข้าว

(มีต่อหน้า ๑๑)

ถ้าไม่ยึดอำนาจพิเศษ ในเปอร์เซียมีเดินขบวนสนับสนุน

ข่าวจากกรุงเตหะรานนครหลวงของเปอร์เซียแจ้งว่า ปัญหาการยึดกำหนดให้อำนาจพิเศษแก่ ดร. มอสซาเด็ค นายกรัฐมนตรีเปอร์เซีย กำลังก่อให้เกิดวิกฤติการทางการเมืองอยู่ในเปอร์เซียอย่างร้ายแรงขณะนี้ ในบันทึกที่ ดร.มอสซาเด็คส่งไปยังอาบาดุลลาห์ กาซานีประมุขฝ่ายศาสนาของเปอร์

(มีต่อหน้า๑๑)

ปัญหากองทัพยุโรป

ข่าวจากกรุงปารีส แจ้งว่าเมื่อวานซืนนี้พลเอกแมทธิวริดจ์เวย์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุดพันธมิตรในยุโรป ได้เข้ามาพบเจรจากับนายเลอเนย์ มาแยร์ นายกรัฐมนตรีฝรั่งเศส เพื่อหารือกันถึงท่าทีของอังกฤษอันมีต่อกองทัพยุโรป อนึ่ง เมื่อวานซืนนี้พลเอกริดจ์เวย์ ได้หารือกับนายเรอเน เปลเวน รัฐมนตรีว่าการกลาโหม ฝรั่งเศส ในวันเดียวกันนั้น นายเจมส์โทมาส รัฐมนตรีว่าการว่าการทหารเรืออังกฤษ ก็ได้เข้าพบกับพลเอก ริดจ์เวย์ และพบกับบรรดานายทหารเรือชั้นสูงพันธมิตรสังกัดกองบัญชาการทหารสูงสุดพันธมิตรในยุโรป.

ปัญหาตัวบุคคลในคณะรัฐบาลสหรัฐ

ข่าวจากกรุงวอชิงตันแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีอเมริกันชุดใหม่ของนายไอเซ็นเฮาว์ ซึ่งมีมหาเศรษฐีอเมริกันสังกัดอยู่ด้วยรวมสานอยู่ในฐานะพร้อมที่จะเข้าดำรงตำแหน่ง ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ต่อจากที่ประธานาธิบดีคนใหม่ กล่าวคำปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งในวันพรุ่งนี้ แต่อย่างไรก็ตามมีเสียงคัดค้านการแต่งตั้ง นายชาร์ล วิลสัน ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งประธานบริษัทเยเนรัลมอเตอร์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกลาโหม บรรดาสมาชิกสภาสูงสังกัดพรรคเดโมแครต ต่างตั้งปัญหาว่า เป็นการเหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายแล้วหรือ ที่แต่งตั้งให้นายชาร์ลวิลสัน ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ในเนื้อนายวินสันยังมีผลประโยชน์อย่างมากมายอยู่อีกในบริษัทการค้า ซึ่งได้ทำสัญญาจัดทำอาวุธให้รัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ นายไอเซ็นเฮาว์ประธานาธิบดีคนใหม่ของรัฐอเมริกา เรียกร้องให้สภาสูงอเมริกันลงมติรับรองคณะรัฐมนตรีที่เขาแต่งตั้งโดยเร็วเพื่อ

(มีต่อหน้า ๑๑)

กำจัดยิวแข็งขันในเยอรมันตวันออก ยิวหนีมาตวันตกมาก

รายงานข่าวจากกรุงเบอลินแจ้งว่า ทางการตำรวจของรัฐบาลเยอรมันตะวันออกได้บีบสำนักงานของชาวยิวในเมืองไลป์ซิคเดรสเดนและเออร์เฟิร์ต เนื่องจากบรรดาหัวหน้าชุมนุมชนชาวยิวได้หลบหนีไปสู่เขตเบอลินตะวันตก โฆษกขององค์การชาวยิวในเบอลินตะวันตกแถลงเมื่อวานนี้ว่าระหว่างการณรงค์กำจัดยิวในเยอรมันตะวันออกเมื่อเร็วๆนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตนั้นได้สำรวจรายชื่อบุคคลที่เป็นสมาชิกรับหนังสือพิมพ์ รายสัปดาห์ของยิวชื่อ เดอ เวค ซึ่งมีสำนักอยู่ในเขตเบอลินตะวันตก หนังสือพิมพ์ดังกล่าวซึ่งออกเมื่อวานซืนนี้มิได้ระบุถึงวิธีการกำจัดยิวในเยอรมันตะวันออก ซึ่งทำให้ครอบครัวชาวยิวเกือบ ๘๐ ครอบครัวอพยพไปสู่เขตเบอลินตะวันตก ตั้งแต่วันที่ ๔ เดือนนี้เป็นต้นมา

ปัญหาการเมืองในอิตาลี

ข่าวจากกรุงโรมแจ้งว่า ในการประชุมรัฐสภาอิตาลีเมื่อคืนที่แล้วมานี้สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์และสมาชิกพรรคโซเชียลิสต์ ซึ่งนิยมคอมมิวนิสต์อันมีนายบีเอโตร เนนนี เป็นหัวหน้า พากันเดินผละจากที่ประชุมเพื่อประท้วงการที่รัฐบาลอิตาลีเรียกร้องให้ลงมติรับรองร่างกฎหมายปฏิรูปการเลือกตั้งในอิตาลี ซินญอร์ เดอกัสเปรี นายกรัฐมนตรีอิตาลีแถลงว่า รัฐบาลอิตาลีขอร้องให้รัฐสภาลงมติไว้วางใจด้วยการรับรองร่างกฎหมายปฏิรูปการเลือกตั้ง เพื่อป้องกันมิให้พรรคคอมมิวนิสต์หน่วงเหนี่ยวการอภิปรายร่างกฎหมายดังกล่าวต่อไปอย่างยืดเยื้อ.

สารคดีชีวิตจริงแปลกมประหลาดมโหฬารในรอบศตวรรษ เขาผู้นั้นคือประเสริฐหรือจุ้ยแซ่ล้อเป็นชายหนุ่มรูปหล่อร่างสมาร์ท ดวงหน้าเหมือนผู้หญิง แต่ดวงใจโหดร้ายเป็นมหาโจร ปล้นฆ่า

เจ้าทรัพย์ ฆ่าเจ้าพนักงาน ฆ่าเพื่อนทรยศ ฆ่าตำรวจ ปล้นธนาคาร ติดคุกแล้วยกพวกแหกคุกมีเมียสาวร่างสคราญถึง ๕ คน แต่เมียมีชู้เผชิญชู้ฆ่าชู้อย่างเหี้ยมโหดทารุณในที่สุด ศาลตัดสินจำคุก ๑๐๖ ปีกับพ่วงท้ายตลอดชีวิต – – –

นักโทษร้อยปี

ว.รัศมีหิรัญ

ดาวโจรดวงแรกและดวงเดียวที่แผ่รัศมีทำมีลายทำประวัติการณ์ – – เขาเป็นยอดดาวโจรที่หนุ่มที่สุด – – และมีบทบาทไม่ซ้ำแบบใคร ไม่มีอาชญากรคนใดทำลายสถิติลงได้ เขาคือจุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อนักโทษเบอร์หนึ่งของเมือไทย ผู้มีผิวขาวเหลืองรูปงามตามลักษณะของเชื้อจีนปนลาว ผู้ที่ได้รับยกย่องให้เป็นดิลลิงเยอร์เมืองไทย ซึ่งจะได้เผยเบื้องหลังชีวะประวัติของจอมโจรรูปหล่อเป็นตอน ๆ โดยละเอียด – –

บทนำ

เสียง ยวดยานวิ่งบดไปบนถนนหลวงดังอยู่มิขาดระยะ ตึกเหลืองสองด้านสูงตระหง่านอยู่ริมถนนมหาไชย ด้านขวาเป็นสถานที่ราชการของพนักงานแห่งกองอำนวยการ ด้านซ้ายเป็นหน่วยรักษาการณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ระหว่างกลางเป็นทางเข้าสู่ประตูสถานที่คุมขังของบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดกฎหมาย กำแพงที่เสริมด้วยอิฐถูบได้ด้วยซีเมนต์เป็นระเบียบมีบริเวณกว้างขวางติดต่อกันเป็นรูปสี่เหลี่ยม นั่นคือกำแพงกั้นป้องกันอิสสระภาพอีกชั้นหนึ่งของบุคคลเหล่านั้น

บรรยายกาศที่ทอบอ้าวมาแต่ตอนกลางวันก็คอย ๆ คลายลงทีละน้อยๆ จนรู้สึกว่าเย็นลงเป็นปกติ เสียงรถฟาร์โกต้าขายซึ่งเป็นรถสำหรับนำผู้ต้องขังไปส่งยังศาลดัแหวกอากาศยามเย็นใกล้เข้ามา และแล้วโซเฟอร์ก็หักพวงมาลัยเลี้ยวจากถนนสายใหญ่ตรงเข้าหยุดอยู่หน้าทวารแห่งพระราชวัง "จัตตุรสันดร" โดยสงบ

๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๙๕ เวลา ๑๗.๐๐น.ตรง เป็นวันที่จอมโจรจุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อนักโทษร้อยปี ของเมืองไทยได้น้อมเศียรอำลาดหุโทษและจากบรรดามิตรสหายไปสู่ยังเรือนจำมหันตโทษ เขาย่างเท้าออกจากประตูห้องขัง ๒ ซึ่งเป็นตึกที่เขาถูกคุมขังอยู่เป็นเวลาแรมปีเดินผ่านมาที่หน้าเวรรักษาการณ์ของเจ้าพนักงานเรือนจำ ทุกคนต่างพากันตลึงและปลาดใจไปตาม ๆ กัน เมื่อเห็นศีรษะของเขาถูกโกนผมและคิวออกจนหมดสิ้น เมื่อสอบถามได้รับคอบว่า "ผมถือบวชครับ" แล้วเขาก็เดินตรงไปยังกองตรวนเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำการตรวจตราโซ่ตรวนเสียก่อนตามระเบียบเพราะเกรงว่าจะมีการรอบตัดหรืองัดง้างไว้บ้าง เมื่อไม่มีตรวนข้อใดชำรุดเสร็จแล้วก็เตรียมตัวเพื่อเดินทางต่อไป

จากความมีใจรักเพื่อนและโอบอ้อมอารีย์ของเขาจึงทำให้บรรดาเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกันต่างพากันทักทายปราศรัยกล่าวคำอาลัยอาวรณ์อย่างระเบ็งเซ็งแซ่ แม้ว่าเขาจะมีโซ่ถึงร้อยกว่าปี เท้าทั้งสองข้างถูกล่วมไว้ด้วยตรวนขนาดใหญ่ถึง ๕ ข้อ ซึ่งมีฉายาเรียกกันว่า 'เจ้าแม่เรไร' ก็ตาม เขาก็มิได้สะทกสะท้านคงยิ้มแย้มแจ่มใสร่าเริงเหมือนบุคคลธรรมดา – – และแล้วบนทวานชั้น ๓ ของเรือนจำก็ถูกเปิดออกจุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อ ภายในร่างที่สวมด้วยเสื้อเชิร์ตสีเหลืองอ่อน แพรฟูยีแขนยาวพับขึ้นเหนือศอก นุ่งกางเกงสีดำสนิทหมาขาสั้น ก้าวออกไปพร้อมด้วยเจ้าพนักงานเรือนจำและเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตรวจค้น ยามประตูได้ตรวจตราตามร่างกายอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตามระเบียบอีกครั้ง... แล้วบานทวารชั้นสองก็เผยออกอีกชั้นหนึ่ง เขายืนตรง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ยามประตูชั้นหนึ่งทำการตรวจสอบหลักฐานตามหมายประจำตัว.....เมื่อตรวจสอบเป็นที่ถูกต้องแล้ว บานประตูชั้นหนึ่งของเรือนจำมหุโทษก็อ้าออก ซึ่งบานประตูชั้นนั้น เป็นบานที่เปิดออก เพื่อหมายถึงอิสระภาพของผู้ต้องโทษทั้งหลาย แต่สำหรับเขาหาได้มีอิสระภาพเช่นนั้นไม่ ตรงกันข้าม ประตูนี้เผยออกเพื่อให้เขาก้าวขึ้นไปนั่งบนรถฟาร์โกที่ล้อมกันด้วยลวดตาข่าย ซึ่งโซเฟอร์ได้ติดเครื่องเตรียมพร้อมไว้ก่อนแล้ว นั่นหมายถึงว่าเขาจะต้องเดินทางเพื่อไปมอบความอิสระในตัวเขาให้กับเจ้าหน้าที่ ที่ปกครองดินแดนสี่เหลี่ยมอันกว้างใหญ่ไพศาล ซึ่งดินแดนแห่งนี้เรียกว่า "มหันตโทษ!" หรือ "เรือนจำกลางบางขวาง!"

เขาก้าวเท้าขึ้นไปบนฟาร์โกรถหลวงด้วยกิริยาสงบเสงี่ยม มิใยที่จะไปสนใจกับตากล้องของพวกนักข่าวและช่างภาพ ที่รุมกันสัมภาษณ์และสะแน็ปภาพของเขาอย่างรุกรี้รุกรนเขาหย่อนร่างลงนั่ง ท่ามกลางเจ้าหน้าที่เรือนจำและเจ้าพนักงานตำรวจที่ถือการ์ไบน์และทอมสัน ขนาบข้างเขาอยู่อย่างเข้มแข็ง

เมื่อรถเคลื่อนออกมาพ้นหน้าประตูเรือนจำแล้ว ข้าพเจ้าก็เริ่มสนทนาเชิงสัมภาษณ์ กับจุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อ นักโทษร้อยปี ท่ามกลางความกระหึ่มของเครื่องยนต์ จนกระทั่งรถมาเบาเครื่องลงหน้าเรือนจำบางขวาง

ปฐมวัย

ไกลออกไปจากกรุงเทพฯ พระมหานคร – – เหนือขึ้นไปจากดินแดนภาคกลาง บ้านป่าเป็นตำบลหนึ่งของจังหวัดแพร่ ยามรุ่งอรุณของวันอังคาร เดือนเจ็ด ปีชวด ตรงกับพุทธศก ๒๔๖๙ ครอบครัวหนึ่งของราษฎร ผู้ประกอบสัมมาอาชีวะในทางการค้า สองสามีภรรยาคู่นั้น ต่างพากันปลื้มปีติเป็นอันมาก เมื่อนางบุญมาผู้เป็นภรรยารักของนายกิด อุบัติกุมารน้อยออกมาเป็นชายสมดังความปรารถนา ซึ่งชาวจีนถือกันว่า ผู้ใดมีบุตรเป็นชายในปีนั้น จะมีโชคลาภดี

ทั้งสามีและภรรยา ต่างก็ช่วยกันประคบประหงม ทนุถนอมอย่างที่สุด เพราะความรักบุตรสุดสวาท ของผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองนั่นเอง จึงมิปรากฏว่าเด็กชายผู้น่ารักคนนี้ เจ็บป่วยเหมือนเด็กทั้งหลาย บิดาได้ขนานนามว่า "จุ้ย" ซึ่งเป็นความประสงค์ของบิดาเพื่อให้มีความหมายในภาษาจีน – แปลว่า "น้ำ" เสมือนหนึ่งว่า เมื่อเกิดบุตรชายคนนี้มาแล้ว ทำให้เกิดความสบายอกสบายใจ จิตใจผ่องใสเยือกเย็น คำว่า 'จุ้ย' จึงถือเอาเป็นมงคลนามของบิดาตั้งแต่นั้นมา..

เมื่ออายุย่างเข้าสิบขวบบิดาจึงส่งให้มาอยู่กับพี่สาว ซึ่งมีอาชีพค้าขายอยู่ในกรุงเทพฯ เพราะบิดา ผู้ให้กำเนิดเป็นจีนนอกมารดาเป็นลาวเมืองเหนือนั่นเอง จุ้ยจึงมีเรือนร่างค่อนข้างผิวขาว แต่มิใช่จะมีลักษณะเพียงผิวขาวคล้ายชาวจีนอย่างเดียวไม่ จุ้ยมีดวงตาปลาดกลับไม่ชันเดียว เหมือนตาจีนโดดำเป็นมัน ใบหน้ากลม ผมดำหวีเรียบและมีอารมณ์สดชื่นเยือกเย็นยิ้มตลอดเวลา ท่าทางสันสมาร์ทพูดจาฉะฉานแต่มีสำเนียงแปร่งๆ ในลักษณะของสำเนียงจีนปนลาว – – เมื่อสรุปลักษณะท่าทาง ของเด็กชายจุ้ยผู้นี้แล้ว เพียงแต่มองดูแว่บเดียว ก็ทำนายได้ว่าพอโตเป็นหนุ่มขึ้น จะต้องเป็น "ชายรูปหล่อ" คนหนึ่งทีเดียว

เมื่อจุ้ยได้ย่างเท้าเข้าเหยียบธรณีนคร หลวงของ เมืองไทยเขาเริ่มรู้สึกว่าชีวิตสดชื่นขึ้นผิดปกติ เพราะทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแต่เจริญตา และยวนใจไปทั้งเสียทั้งนั้น เขาคิดว่ากรุงเทพฯ นี้ เป็นเมืองสวรรค์แท้ๆ ดูช่างมีภูมิประเทศตรงกันข้ามกับ บ้านเกิดเมืองนอนของเขาเสียจริง ๆ เขาหวลคิดว่า แพร่โน้นมันช่างเป็นเมืองป่าเมืองดอยอะไรถึงเพียงนั้น แต่เขาก็มิสามารถลืมเมืองป่าเมืองดอยนั้นลงได้ เพราะนายกิด นางบุญมา ซึ่งเป็นผู้บังเกิดเกล้าของเขา ยังมีชีวิตรอดูความเจริญแห่งการศึกษาของบุตรชายอยู่เบื้องหลัง เมื่อเขาหวลถึงบิดามารดาแล้วทำให้เขาถอนหายใจออกมาเฮือกใหญ่

จุ้ยกำลังเป็นเด็กที่มีท่าทางกล่องแคล่วเหนือกว่าบรรดาเด็กทั้งหลายในวัยเดียวกันก่อนที่จะเข้าโรงเรียนพี่สาว ได้ตั้งชื่อให้เสียใหม่ เพื่อให้มีความหมายเป็นความดี ความเจริญอันเป็นมงคล นามของเขาให้เป็นภาษาไทยว่า "ประเสริฐ" แต่นามสกุลนั้น มิได้เปลี่ยนไปด้วยคงใช้ "แซ่ล้อ" ตามเดิม ตั้งแต่นั้นมานามของเขาจึงเรียกกันเป็นสองนามว่า 'จุ้ยหรือประเสริฐ' แซ่ล้อ

นางแดงพี่สาว ได้นำไปฝากเข้าเรียนหนังสือไทยที่โรงเรียนวัดโตรมิตร ตลอดเวลา ๕ ปีเต็มๆ ที่เด็กชายจุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อ เป็นเด็กนักเรียนอยู่เขาไม่ใช่เป็นเด็กเกเร หรือเกียจคร้านต่อการศึกษาเลย เขาตั้งหน้าตั้งตาเล่าเรียน จนสอบไล่ได้เทียมบ่าเทียมไหล่เพื่อนๆ ทุกๆ ชั้นไม่เคยสอบตกเลย และในระหว่างเล่าเรียนนั้น เขาได้รับยกย่อง จากครูให้เป็นหัวหน้าชั้น บรรดาเพื่อนนักเรียนด้วยกันพากันรักใคร่นับถือและยำเกรง หากเกิดมีการทะเลาะวิวาทกันขึ้นที่ใด เขาจะต้องเป็นกรรมการเกลี้ยกล่อมห้ามปรามตัดเดือนเป็นอย่างดี หากคนใดขัดขืนไม่เชื่อฟัง เขาจะต้องจัดการปราบปรามเสียให้ราบคาบไป

ตั้งแต่ชั้นเตรียม จนกระทั่งเขาสอบไล่จบชั้นปถม บริบูรณ์ เขามีประวัติในทางกีฬาเป็นเยี่ยม และได้รับความเชื่อถือจากนักเรียนด้วยกัน ยกย่องให้เขาเป็นพี่ เมื่อเรียนจบชั้นปถมบริบูรณ์แล้ว พี่สาวก็เตรียมจะส่งให้เขาเข้าเรียนต่อขึ้นไปอีก แต่ขณะนั้นเขาเกิด

(มีต่อหน้า ๑๐)

ปกคำไป...

การประพฤติตนเป็นพลเมืองดีในจีน

★

จางฉุนอยู่ เป็นชายจีนอายุ ๔๙ ปี เป็นกรรมกรตากเข็น ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเมืองชานซี ทางตอนเหนือของประเทศจีนคอมมิวนิสต์ จางเป็นชายหนุ่มอารมย์ดีและเป็นคนกลัวกฎหมาย แต่เมื่อเร็วๆนี้ ปรากฏว่าเขาได้พลัดเข้าไปในเรื่องราวเดือดร้อนนานาประการ ซึ่งถ้าจะว่าไปก็มิใช่เรื่องอันเป็นความผิดของเขา เพราะที่ต้องเดือดร้อนก็เพราะจางพยายามทำตัวให้เป็นคนประพฤติตามกฎหมาย เพื่อเป็นพลเมืองดีของจีนใหม่

เขาพยายามช่วยรัฐในการกำจัดผู้มีความเห็นโน้มเอียงในทางปฏิวัติซ้อน ซึ่งซุ่ยยู่เต้ง ผู้เป็นนายจ้างของเขาและเป็นพ่อค้าธัญญพืช ซุ่ยได้ทำการอันน่าสงสัยมาอย่างช้านานอย่างน้อยในความคิดของจางเห็นว่าเขาทำการมีพิรุธ ดังนั้น จึงคิดจะนำความไปร้องเรียนว่าซุ่ยเป็นขบถ ตามที่เขาให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์ดอะปีปิลเดล ว่าที่เขาทำดังนั้นก็เพราะเขาเกลียดชังการปฏิวัติซ้อน และถ้าเขาไม่นำความไปร้องเรียน ตัวเขาเองอาจถูกหาว่าสมคบกับผู้คิดประทุษร้ายต่อแผ่นดินก็ได้

ดังนั้น จางได้นำความไปร้องเรียนยังสำนักราชการท้องถิ่นที่ใกล้ที่สุด ซึ่งถูกจับตัวไปทันที แต่พอทำการสอบสวนอยู่ได้สักสิบวันเขาก็ปล่อย เพราะหลักฐานไม่พอ แต่จางก็ยังไม่วางมือ เขานำความไปร้องยังสำนักราชการอีกแห่งหนึ่ง ครั้งนี้นำบัตรประจำตัวที่สหบาลกรรมกรออกให้ติดไปด้วย แต่ก็ถูกได้รับแจ้งว่า เพียงแต่บัตรประจำตัวเท่านั้นยังไม่พอ เขาต้องมีหนังสือนำไปด้วย

จางได้ไปหาเจ้าหน้าที่สหบาลกรรมกร แต่สหบาลก็ไม่ช่วยให้เขาเป็นพลเมืองดีได้มากกว่าสำนักงานของรัฐบาล สหบาลกรรมกรชี้แจงว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของตำรวจไม่ใช่เรื่องของสหบาล เมื่อไปสถานีตำรวจก็ไม่สำเร็จ ทางตำรวจก็แนะนำให้ไปสู่สถานที่ทำการของรัฐบาลอีกสองแห่ง แต่ก็ถูกได้รับแจ้งให้กลับไปหาตำรวจอีก จางรู้สึกว่าเรื่องนี้ชอบกลนัก

เขามิได้กลับไปสถานีตำรวจ แต่ได้ไปลองเสนอเรื่องที่ตำรวจกองปราบปราม โชคของเขาไม่สู้ดีนัก เพราะวันนั้นตำรวจกองปราบปรามอารมย์ไม่ดี แต่กระนั้นทางตำรวจก็แนะนำให้จางไป "ก่อเรื่องขึ้น" เพื่อที่ตำรวจจะได้มีเหตุจับกุมดำเนินคดีได้ แต่อย่างไรก็ตาม "แกก็ต้องมีหนังสือแนะนำตัวมาด้วย"

เมื่อได้รับแนะนำอย่างนั้น จางก็ไปหาเรื่องกับซุ่งผู้เป็นนายจ้าง จนถูกจับไปสถานีตำรวจท้องที่ด้วยกัน จางกล่าวหาว่าซุ่งเป็นนายจ้างที่โหดร้ายทารุณจุดร้ด เป็นเจ้าของที่ดินและเดินทางไปมาโดยใช้หนังสือเดินทางปลอม ที่สำคัญนั้น ซุ่งยังเป็นหนี้ค่าจ้างเขาคิดเป็นเงินอังกฤษ ๑๒ ปอนด์

ตำรวจสนใจในข้อหานี้ แต่เพื่อให้แน่ใจ ได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปหารือกับจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปราบปราม แต่ฝ่ายปราบปรามหมายเหตุลงมาว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องพิพาทเรื่องเงินค่าจ้าง เป็นคดีแพ่งไม่อยู่ในอำนาจของตำรวจ จางต้องนำเรื่องนี้ไปศาลบาล

จางชักท้อใจ แต่เมื่อได้ดำเนินเรื่องมาถึงขั้นนี้แล้วเขาก็ต้องทำต่อไป เมื่อถึงศาลกลางว่าซุ่งยู่ต้องเป็นผู้คิดทำการปฏิวัติซ้อน แต่ศาลกลับไม่ฟังเรื่องปฏิวัติซ้อนเพราะในคำเป็นเรื่องพิพาทเงินค่าจ้าง ดังนั้นการดำเนินคดีก็ต้องทำไปทางเงินค่าจ้าง

เมื่อเจ้งดังนั้นแล้ว เจ้าหน้าที่ก็เรียกจางไปพูดเป็นส่วนตัว ลักครู่ก็ได้เข้าห้องพิจารณา ถูกลงว่าซุ่งเป็นหนี้จางนั้นเป็นเงินหลายล้านเหรียญและกล่าวต่อไปว่า "เรื่องนี้เป็นเรื่องในอำนาจศาลจังหวัดฉะนั้นจงรีบนำไปที่ศาลนั้นโดยเร็ว"

จางก็ทำตาม เขาแวะรับสำนวนการสอบสวนในระหว่างที่เขาถูกขังสิ้นวันกลับไปยื่นศาลอีกแต่ทางศาลไม่สนใจ จางได้รับแจ้งว่า "หลักฐานไม่พอ แกไปหามาอีกแล้วศาลจึงจะรับพิจารณา"

จางก็ออกไปแสวงหาหลักฐานเพิ่มเติมเมื่อได้พอแล้วก็กลับไปเสนอต่อศาลๆ ก็บอกว่านี่ไม่ใช่คดีแพ่งสามัญแล้วเป็นคดีการเมืองอยู่นอกเขตอำนาจของศาล ต้องนำไปร้องเรียนทางกองปราบปราม

ตกมาถึงขั้นนี้ความเดือดร้อนใจของจางฉุนอยู่ที่มีต่อระบบราชการ และโดยเฉพาะระบอบคอมมิวนิสต์ค่อมลงเหลือน้อยเต็มที แต่เขาก็ยังตั้งหน้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เขาได้ไปสู่กองปราบปรามที่เกียวหยัง เจ้าหน้าที่ในเกียวหยังส่งเขาไปกุ้ยสุ่ย จากกุ้ยสุ่ยเขาถูกส่งไปเหยียนเป่ ไปซุ่ยหยั่น แล้วกลับไปกุ้ยสุ่ย--ค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้เพิ่มพูนขึ้น

จนกระทั่งในที่สุดซึ่งยู่เต้อก็ถูกจับในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๕๑ มีตำรวจจับใส่กุญแจมือพาไปสถานีตำรวจ จางก็ถูกจับใส่กุญแจมือไปด้วย แต่เขาถูกขังเพียงสองชั่วโมงก็ได้รับการปล่อยตัวโดยเจ้าหน้าที่มิได้กล่าวขอบใจในการที่เขาได้ทำงานอย่างหนักเลยสักคำเดียว

จางผู้นำส่งสารหมดเนื้อหมดตัวเงินรายได้ที่อุตส่าห์ตกออมไว้ก็ได้ใช้จ่ายเป็นค่าเดินทางหาหลักฐานและติดต่อตามสำนักงานของเจ้าหน้าที่ จนเรียกได้ว่าเหลือแต่ตัวแม้เสื้อผ้าก็มีเหลือเท่าที่แต่งอยู่ชุดเดียวเท่านั้น

แน่ละค่าใช้จ่ายต่างๆ นี้จางจะได้รับการชดใช้รวมทั้งเงินค่าจ้าง ๑๒ ปอนด์ที่ค้างอยู่ด้วย แต่กว่าจะได้นั้นเขาต้องเดินทานไปจนถึงสำนักงานของรัฐบาลในจีนเหนือคิดเป็นเวลาได้หกเดือนเดินทางยาวรวมทั้งสิ้นกว่า ๕,๐๐๐ ไมล์ และพบกับเจ้าหน้าที่ตั้งหน้าตายรวมทั้งสิ้น ๒๗ ชุด แต่ละชุดต้องเที่ยวไปเที่ยวมาหลายครั้ง

ท่านที่อ่านเรื่องนี้อาจรู้สึกสนุกแต่ถ้าท่านจะลังเวชสลดใจนักถ้าได้ทราบว่าหนังสือพิมพ์จีนลงข่าวว่าคนอย่างจางนี้ได้ทำไปจนไม่น้อยกว่าสองล้านคนถูกเอาไปประหารชีวิตเสียแต่กรรมการของสำนักงานสหพันธ์แห่งสหบาลคนงานเสรีพิจารณาจากบรรดาหลักฐานที่ได้จากประเทศจีนประมาณจำนวนผู้ถูกประหารชีวิตไว้สูงถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐คน และทั้งหมดนี้ภายในเวลาสิบสองเดือนเท่านั้น

"ยอห์น คาร์ดเวล"

หลังนาก มหาสงคราม.. ..เอเชียบูรพา

โดย พิชัย โอตรดิตถ์

(ต่อจากวันอาทิตย์)

ฝ่ายการกระทรวงการต่างประเทศต้องลาออกนั้น เป็นเรื่องไม่เล็ก และรุสเวลต์จะพูดจาอย่างไร ฮัลล์ขอลาออกอยู่นั่นเอง ความกลุ้มใจของท่านประธานาธิบดีมาถึงขั้นวันหนึ่งก่อนการประชุมอาเตเลียจะสิ้นสุดลง นิท่านถึงแก่พูดใช้เชอร์ชิลฟังว่า อยากจะส่งเรือรบไปได้พวกฝรั่งเศสอิสระที่อยู่บนเกาะเล็กๆนั้นเอาออกเสียทั้งหมด หรือไม่ก็ล้อมเกาะนั้นให้อดตายกันไปเลย ทำอย่างไรก็ตามเกาะทั้งสองนี้ก็ตกอยู่ในอำนาจของอธิปไตยของรัฐบาลฝรั่งเศสวีชีอย่างสมบูรณ์ มาตลอดเวลาเกือบ ๒ ปี โดยมีข้อมูลจากฝ่ายพันธมิตรแต่เพียงว่า วิทยุบนเกาะนั้นต้องไม่มีอำนาจพอที่จะทำการให้เป็นประโยชน์แก่ข้าศึกของสัมพันธมิตรได้ สหรัฐปกป้องเกาะทั้งสองนี้ไว้ ทั้งๆที่รัฐบาลวีชีของเปแตงต้องไปอยู่ในอำนาจเต็มของเยอรมันและจนกระทั่งฝรั่งเศสได้รับเสรีภาพเพราะนายพลไอเซนฮาว์พร้อมด้วยกองทัพของสัมพันธมิตรมาช่วยปลดปล่อย และนายพลเดอโกลได้เป็นผู้นำรัฐบาลฝรั่งเศสใหม่

รอยจารึกระหว่างสตาลิน
กับทรูแมน ที่ปอร์ตสะดัม

เรื่องตามที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นเรื่องตัวหมัดกด แต่มันก็กลายเป็นกัดอยู่เรื่อยๆ ก่อให้เกิดความรำคาญ ร้ายที่สุดยังเป็นโรคติดต่อมา จนถึงวันยกพลขึ้นที่นอร์มังดี

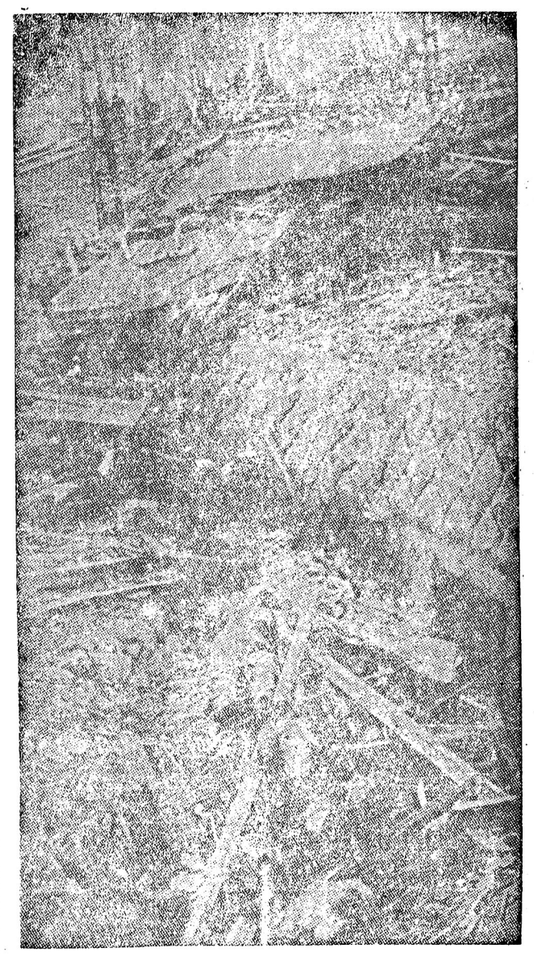

ระเบิดปรมาณูที่ลงในฮิโรชิมาลูกแรกเป็นผลจากมหาสงครามโลกครั้งที่สองนี้

ความหลังยิ่งมืดมนต์

เมื่อประกาศตั้งสัมพันธมิตรกันแล้ว ภายในเดือนนั้นข่าวร้ายที่ได้รับจากข้าศึกก็ดูเหมือนจะประเดความร้ายกันลงมาอีก เยอรมันส่งกำลังหนุนเพื่อการณรงค์เต็มเหวี่ยงในแอฟริกาเหนือ ฝ่ายญี่ปุ่นก็ชนะที่โน่นที่นี่วุ่นวายไปหมดทั้งตวันตกและทิศใต้ สำหรับอังกฤษดูเหมือนจะยิ่งแย่กว่าเพื่อนเพราะต้องทำสงครามมาตั้ง ๓ ปี แต่พอมีรัสเซียอเมริกาและจีนซึ่งมีจำนวนคนถึง ๗๕๐ ล้านเข้ามาช่วย ฝ่ายอังกฤษก็ยิ่งแหลกลงไปเสียยิ่งกว่าที่เคยปรากฏมาในประวัติศาสตร์จีนก็เหมือนกัน เลือดตาแทบกระเด็น เพราะสู้กับญี่ปุ่นเดียวดายมาตั้ง ๔ ปี ครึ่ง แต่พอมีสัมพันธมิตรช่วยก็ยิ่งฉิบหายลงไปใหม่

กำลังในการประจันบานของญี่ปุ่นในตอนนั้น รวดเร็วรุนแรงยังกะพลุ ชนะที่โน่นชนะที่นี่ แผนที่อาเซีย ที่มีอยู่ประจำในวอชิงตันและลอนดอนต้องเปลี่ยนใหม่กันไม่หยุด เพราะอาณาเขตของญี่ปุ่นมันเพิ่มมาอยู่เรื่อยๆ ตอนนั้นไม่ฉ่อะไรดีมันอนธกาลไปหมด แม้แต่สถานีวิทยุประกาศปลอบใจไปยังชุนพลต่างๆ ของสัมพันธมิตรที่ถูกปล่อยห้อยโหนอยู่โดดเดี่ยวในสมรภูมิก็ต้องประกาศให้ชุนพลเหล่านั้นทราบว่า กำลังหนุนได้ส่งมาให้แล้ว แต่มันไปไม่ถึง หรือพอไปถึงข้าศึกก็ไปถึงเสียก่อนแล้ว

ภูมิภาคที่ญี่ปุ่นชนะนับแต่อ่าวเพอร์ลมงนั้น แผ่ออกไปในรูปพัด มีด้ามอยู่ที่โตเกียว มีความยาวมากกว่า ๓๐๐๐ ไมล์ จากกลางแปซิฟิคด้านตวันออกพุ่งไปทิศใต้แถบชายฝั่งออสเตรเลียและทางตวันตกกินไปถึงชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย นับว่าเป็นการมีชัยอย่างใหญ่หลวงเท่าที่ชาวโลกจะได้ทราบ

(ยังมีต่อ)

เมืองแปะ เมืองนาย

โดย... ลพบุรี

พญาสามชัยสะพายดาบยาวขึ้นนั่งบนหลังม้า คุมพลยกออกจากค่ายไปตั้งประชิดพวกทหารเมืองกุปไว้ระยะห่างกันเพียงสิบเส้น แล้วพญาสามชัยขับม้าตรงไปทางกระบวนพลเมืองกุป

(ต่อจากวันอาทิตย์)

หนุ่มมนุตัวส่างชัยลังกา ยืน ม้า อยู่หน้า แล้วสั่งให้ทหารโหร้องฆาต ฆ้อง กลองขึ้น เสียง สนั่นหวั่นไหว

เช้าวันนี้พญาสามชัย กับ พญามหาเสนากำลังหา รือ กันถึงเรื่องจะหาทางบุกขึ้น ตี ค่ายบนเขาเชียงเงินให้แตก พ่าย ไปจนได้

"เราควรช่วยกันสำรวจทางขึ้นเขาดูอีก ขุนพลส่างยักษ์พูดขึ้น "ทางด้านหน้านี้ขึ้นไม่ได้แน่ ขืนตีขึ้นไปมันทำเราบี้ปี้ทีเดียว"

"ถูกละเจ้าพญา" พญามหาเสนากล่าวสนับสนุน "เราต้องพยายามหาทาง ขึ้น ให้ลำเร็จจนได้ ทางทดลองดูเมื่อวานนี้เป็นใช้ไม่ได้แน่"

ขณะที่กำลัง ปรึกษา หารือกันอยู่นั้นเอง พญาทั้งสองได้ยินเสียงฆ้องกลองและเสียงโห่ร้องดังสะเทือนเลื่อนลั่น แม่ทัพทั้งสอง พากัน ออกมา ยืนดูทางหน้าคายแลเห็น มีทหาร อยู่เต็มเชิงเขา

"ท่าทางมันจะยก ลงมา ท้าเรารบกระมังเจ้าพญา" พญามหาเสนาพูดขึ้น

"เห็น จะ เป็น อย่าง นั้น เจ้าพญา" พญาสามชัยพูดด้วยความยินดี "เราเตรียมพลยกไปต่อขับมัน ให้ ถึงพริก ถึงขิงดีกว่า"

พญามหาเสนาเห็นชอบด้วยสั่งให้ ยกพล ออกจาก ค่าย จนเกือบหมด เหลือแต่พวกที่เจ็บป่วย เมื่อ วัน วาน ไว้ เฝ้า คาย พญามหาเสนานั้นชำนาญในการยิงธนูอยู่ ด้วย จึง สะพัก ธนูสะพายดาบ พญาสามชัยสะพายดาบยาวขึ้นนั่งบนหลังม้า คุมพล ยกออก จากค่ายไปตั้ง ประชิดพวกทหารเมืองกุป ไว้ระยะห่างกันเพียงสิบเส้น แล้วพญาสามชัย ขับม้า ตรง ไปทาง กระบวนพลเมืองกุป แลเห็นมีตัวนายอยู่หกคน แต่หารู้จักผู้ใดสักคนหนึ่งไม่

เมื่อตรวจดูทั่วแล้วขุนพลส่างยักษ์หามีความหวาดเกรงผู้ใดไม่ ร้องถามไปด้วยเสียงอันดังว่า

"ผู้ใดเป็นแม่ทัพ และพวกที่ขี่ม้าคู่ข้างหน้านี้คือใคร เมื่อข้าฆ่าตายแล้วจะได้นำความไปกราบทูลเจ้าฟ้าได้ถูกต้อง"

ส่างชัยลังกาได้ฟังก็หัวเราะก้องร้องตอบไปว่า

"ตัวข้าชื่อชัยลังกาเป็นชาวเมือง ท่านที่ยืนม้าอยู่กลางนั้นคือพระโอรสสุมาวงศ์แห่งเมืองกุป ข้างขวาชิดพระองค์คือเจ้าชายศรี ข้างขวาสุดคือท่านส่างอินแหลง ข้างซ้าย ชิดพระองค์คือคำ และซ้ายสุดคือท่านมนู ตัวท่านสองคนชื่ออะไรจงบอกมาให้รู้ไว้บ้าง"

พญา สามชัย หัว เราะ ก้องแล้วตอบว่า

"ตัวข้าชื่อพญาสามชัยมีตำแหน่งเป็นราชวัลลภของเจ้าฟ้าเมืองนายส่วนท่านที่ยืนม้าอยู่โน่นคือพญามหาเสนาเป็นนายทหารคนสนิทของเจ้าฟ้า เราสองคนได้รับรับสั่งให้คุมกองทัพมาปราบปรามพวกเจ้าซึ่งบังอาจขัดแข็งจะเป็นกบฏ แม้นเจ้ารู้ตัวว่าได้กระทำผิดไปแล้วก็ควรละพยศกลับใจมายอมอ่อนน้อมเสียโดยดีข้าจะช่วยกราบทูลขอลดหย่อนผ่อนโทษให้บ้าง"

ส่างชัยลัง กา หัว เราะ เยาะเสียงก้องร้องตอบอย่างองอาจว่า.

"ถ้าดวงตะวันกลับ ขึ้น ทางทิศ ตวันตก กลับมาตกทาง ทิศตวัน ออก เมื่อไรเมื่อนั้นข้า กับพวกจะยอมอ่อนน้อม เจ้าอย่าพูดจาโอหังให้เกินไปนักเลย"

พญาสามชั ได้ฟังก็โกรธจนตัวสั่น ร้องประกาศขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า

"ใครอวดเก่งออกมาสู้กันซี่วะ"

ส่างอินแหลงขับม้าตรงออกไปพร้อมกับยกดาพเข้าจ้วงฟันพญาสามชัยมิได้เกรงขามยกดาบ ขึ้น ปัด ดาบ ของ ส่าง อินแหลงไว้ได้แล้วฟันตอบมา น้องชาย อดีตนายกองใหญ่ทหารรักษาพระองค์ยกดาพขึ้นรับไว้ได้แต่รู้สึกว่า ดาบของแม่ทัพส่างยักษ์นั้นมีน้ำหนักมาก ก็ไม่ไว้ใจพยายามสู้รบอยู่อีก ครู่หนึ่งเห็นว่าจะ ต้าน ทาน กำ ลังของพญาสามชัยไม่ได้ก็ขับ ม้าหนี พญาสามชัยหัวเราะก้องร้องเย้ยว่า

"อะไรยังไม่ทันเหนื่อย เลยหนีอ้าวไปแล้ว"

มนูเห็นเพื่อนกันปราชัยก็โกรธนักขับม้าตรงออกไปหาขุนพลส่างยั ษ์ยก ดาพ ฟัน ลงไปทันที พญาสามชัยตะหวัดดาบแล้วฟันสวนตอบมา สองฝ่ายฟาดฟันกันอยู่พักหนึ่ง มนูทานกำลังพญาสามชัยไม่ ได้ ก็ขับม้าหนีไป

"สองคนละไอ้พวกขี้แพ้" พญาสามชัยร้องเย้ย

เจ้าชายสุมาวง ศ์ ทอด พระเนตรเห็นดังนั้นทรงขัดเคืองนักทรงขยับพระองค์จะขับ ม้าออกไปแต่พระราชธิดาศรี ประ กายทรงขัม้าพุ่งออกไปราวกับลูกธนู

"ฮะ ๆ ! เจ้านี่ตัวนิดเดียว" แม่ทัพส่างใหญ่ร้องขึ้น "ถูกแต่เพียงดมดาบของข้า ข้าก็จะพาลตกม้าเสียแล้ว"

ขัตติยนารีสาวยิ่งทรงพระพิโรจจะตรัสตอบก็ไม่ทัน พระทัยทรงยกพระแสงหวดลงไป พระยาสาม ชัยคิด ประมาท เห็นว่าตัวเล็กนิดเดียวแต่เมื่อดาบกระทบกันเข้าแล้วพญาสามชัยก็สนเท่ห์ ใจใน กำลัง ของชาย หนุ่มผู้มีดวง ตาคม วาว และใบ หน้าสวยงามราวกับผู้หญิง เมื่อเห็นคู่ต่อสู้ของตนมีกำ ลัง เกิน ตัวก็ตั้งใจจะขนาบเสียให้อยู่ มือ แต่ในตอนต้นจึงโถม กำลัง เข้าไล่ฟาดฟันอย่างดุเดือด ทำเอาพระราชธิ ดาตก เป็น ฝ่าย รับอยู่พักหนึ่ง

พระโอรสสุมาวงศ์ทอดพระเนตรเห็นเช่นนั้นก็ไม่ทรงไว้ พระทัย ทรงปลดคันธนูเหล็กมาขึ้นสายหยิบลูกธนูเหล็กเตรียมไว้คอยที่

พญาสามชัยออกกำลังรุกรบอยู่พักใหญ่ ๆ ทำอะไรคู่ต่อสู้ของตนไม่ได้ก็เริ่มบัน ดาลโทสะพยายามฟาดฟัน ต่อไป จนกระทั่งเริ่มเหน็ดเหนื่อยพระ ราชธิดาจึงกลับเป็นฝ่ายรุก ทรงชักม้าเข้าไล่ฟาดฟันพญาสามชัยตอบแทนอย่างไม่ลดละ พญาสามชัยตองคอยระวังตัว แจแทบไม่มีโอกาสฟันตอบแทนเลย ขุนพลส่างยักษ์เริ่มหนักใจเกิดหวาดเกรงภัยขึ้นมาทันที

พญามหาเสนายืนม้า จับตาดูพญาสามชัยทำการสู้รบอย่างเอาใจใส่ เมื่อเห็นพวกของตนไม่สามารถเอาชนะข้าศึกได้และมีหน้าข้าตกเป็นเบี้ยล่างถูกศัตรูไล่ต้อน ฟอนฟาด อย่าง รุนแรงก็คิดว่า พวก ของตน ตกอยู่ในอันตรายแน่

"ถูกควรรอบยิงไอ้หนุ่มผีมือกล้าคนนี้เสียเถอะ" พญามหาเสนานึกในใจ "มิฉะนั้นพญาสามชั อาจพ่ายแพ้มันได้"

คิดแล้วพญามหา เสนาปลดคันธนูมาขึ้นสาย หยิบลูกธนูมาพาดแล่งก้มตัวลง เล็งได้ที่แล้ว น้าวสายปล่อยลูกไป ลูกธนูแล่นฉิวตรงมาทางขัตติยนารีโฉมงาม

เจ้าชายสุมาวงศ์ทรง จับพระเนตรดูอยู่ ทรงเห็นเหตุการณ์เช่นนั้นก็ตกพระทัย ทรงน้าวสายธนูปล่อยลูกไป

ลูกธนูของ พระ โอรส เจ้าผู้ครองเมืองกุปนั้นทำด้วย เหล็กแล่นแหวกลมฉิวไป และตรงเข้าขนลูกธนูของพญามหาเสนากระเด็นกลับคืนไปอีกเกือบสามวาจึงตกลง

เจ้าชาย สุมาวงศ์ ทรง ยิ่งดูกก็ส่องหมาย หน้าอก พญามหาเสนา ลูกธนูหลุดจากแหล่งแล่นฉิวไปอย่าง รวด เร็วตรงเข้าเสียบหน้าอกเบื้อง ซ้ายเหนือ ราวนม ทำให้ พญา มหาเสนาพลัดตกลงจากหลังม้าส่งเสียง ร้อง ครวญ คราง อยู่ พักเดียวก็ขาดใจตาย

พญา สามชัย ได้ยิน เสียงเพื่อนกันร้องคราญ คราง ก็ตกใจเสียขวัญ เลยถูกพระราชธิดาฟันเอาตรงสีข้างเฉียว เอาเลือดซาดและเนื้อแห่งไปหน่อนหนึ่ง พญาสามชัยตกใจกลัวความตายรีบ กระทืบ โกลน เร่งม้าหนีไป

ส่างชัยลังกาเห็นการศึกเป็นที่ถูกยกดาบขึ้นกวัดแกว่ง พร้อมกับร้องประกาศว่า!

"พวกเราจงรุกไล่ ประหารศัตรูของเราเถิด"

ทันใดนั้นเองทหารเมืองกุปโห่ร้องเอ็นเลื่อนลั่น แปร ขบวนออกวิ่งเข้าไล่ฟ ดฟันพวกทหารเมืองนายอย่างรวดเร็ว

ทหารเมืองนายเห็นแม่ทัพถูกยิงตายลง คน หนึ่ง และ อีกคนหนึ่งถูกฟันบาดเจ็บกำลังขับม้าหนี ไม่มีผู้ใดบังคับบัญชา ก็ตกใจไม่คิดสู้รบแตกตื่น เสียขบวนรวนเรกันสิ้น ทหารเมืองกุปได้ทีเลยเข้าตะลุยไล่ฟ ดฟันและต้อนเอาพวก เมืองนาย ไว้เป็นเชลยศึกได้อีก พันเศษ แล้ว ติดตามโจมตีค่ายทหารเมือง นายพังทะลายลง พวกทหารเมืองนายเกรงกลัวความตาย จึงหนีเตลิดกลับคืนเมืองหลวง

เจ้าชายสุมาวงศ์ทรงเห็นว่าได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวงแล้วทรงสั่งให้ลั่นฆ้องเป็นสัญญาณให้ทหารหยุดไล่ทรงสั่งให้ สำรวจจำนวนเชลยศึก ปรากฏว่าทหารเมืองกุปไม่ถึงแก่ความตายเลย มีบาดเจ็บอยู่ประมาณร้อยเศษจับได้ เชลยศึกพันสองร้อยคน รับสั่งให้เคลื่อนพลกลับขึ้นไปยังค่ายบนเขา

"พระน้องศรี มีกำลัง มีมือเข้มแข็งมาก" พระโอรสเจ้าผู้ครองเมือง ทรงกล่าวชมเชย "สามารถสู้รบเอาชนะเจ้า ร่างยักษ์นั้นได้เมื่อพี่ ยืนแหลง กับพี่มนู ปราชัยแก่มัน"

"มันคงอ่อนกำลังลงเพราะถูกขับเคี่ยวมา ถึง สอง ผลัด" พระราชธิดา ทรงกล่าว อย่างทรงถ่อมพระองค์ "หากได้รบกับข้าพเจ้า ที่แรกก็ยังไม่แน่ใจว่าจะเอาชนะมันได้"

เจ้าชายวยัคะนองทรง ม้าไปหาอาจารย์ของ พระองค์รับสั่งว่า

"ท่านอาจารย์ทำการ ครั้งนี้ได้ผลรวดเร็ว เกินคาดหมายของข้าพเจ้า ไม่เสียทีที่ข้าพเจ้าลั่นปากสรรเสริญความสามารถของท่านอาจารย์ไว้แต่แรกแล้ว"

ส่างชัยลังกายิ้มแล้วตอบว่า

"การรบวันนี้มีชัยชนะเพราะลูกธนูพี่ยงสองดอกเท่านั้นเองพระเจ้าค่ะ พญามหาเสนาต้องธนูของพระโอรสท่าน ตาย ลง ทำให้พญาสามชัยเสียขวัญ หาใช่เพราะความสามารถ ของข้าพเจ้าไม่ ซึ่งทรงยกย่องเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกระอายใจอยู่พระเจ้าค่ะ"

"เรื่องนี้ ท่าน อาจารย์จะเบี่ยงบ่ายว่าเป็นความสามารถของผู้อื่นไม่ได้" เจ้าชายวยคะนองทรงกล่าว พร้อมกับ ทรงพระสรวล "เพราะลำพังข้าพเจ้าคงไม่คุมกำลังลงมาทำการสู้รบข้างล่างเป็นแน่"

ส่างชัยลังกาได้ฟังก็นึกฉงนใจทูลย้อนถามว่า

"ถ้าไม่ทรงยกพลลงมาตีโต้จะทรงดำเนินการยุทธ อย่างไรจึงจะเอาชนะได้พระเจ้าค่ะ?"

"ข้าพเจ้าจะรอให้พวกเมืองนายขาด เสบียงลงก่อน" พระโอรสเจ้าครอบฟ้า ตรัสบอกอาจารย์ของพระองค์ "เมื่อพวกข้าศึกทำการถอยทัพ ก็จะส่งกำลัง ออก ติด ตามโจมตีให้ยับเยินไปเลยทีเดียว"

โหลักการของพระโอรสท่านก็แยบคายดีมีหวังชนะแน่ๆพระเจ้าค่ะ" อาจารย์เพลงอาวุธเมืองจางทูลสนอง "แต่ต้องอดทนรอเวลา หน่อย นิสัยของข้าพเจ้าเป็นคนใจร้อนเมื่อเห็นมีช่องทางเป็นลงมือทำทันที ในเมื่อได้ ใคร่ครวญทางได้ทางเสียถ่องแท้แล้ว"

เจ้า ชาย สุมาวงศ์ ทรง พระสรวลแล้วตรัสสั่งให้เคลื่อนพลขึ้นบนเขาทรงเกลี้ยกล่อม พวกเชลยศึกที่จับมาได้ ด้วยการทรงปลอบโยนอย่างรื่นหู ซึ่งผลสุด ท้าย พวก เชลย ศึกยอมสวามิภักดิ์โดย ดีเช่น เดียว กับพวกก่อน แล้วพระโอรสเจ้าครอบ ฟ้า ทรง ทำหนังสือมอบให้ นายทหาร ผู้ หนึ่ง นำเข้าไปถวายพระ ชน ก ทูล เหตุการณ์อันมี ชัย ใน การณรงค์ให้ ทรงทราบจะได้ทรงเบาพระทัย

เมื่อเจ้า ครอบ ฟ้าทรง ตั้งแข็งเมืองต่อต้านนั้นบรรดาเจ้าเมือง ทั้งสี่ แห่ง ยัง ใจคอ ไม่สู้ปกตินักเกรงจะ ไม่สามารถทำการต่อสู้กองทัพเมืองหลวงได้ ครั้นการรบครั้งแรกผ่านไปและทาง เมือง กุป ได้ชัยชนะ อย่างงดงาม แล้ว พวกเจ้า เมือง จึงค่อยขวัญดีขึ้น ต่อมาอีกไม่นานก็มีข่าวแพร่มาอีกว่า ทางเมืองนายส่งกอง ทัพมา ปราบเจ้าครอบฟ้าอีก พวกเจ้าเมืองพากันคอยตรับฟังข่าว อยู่ ด้วยความหวาดวิตกเกรงเจ้าครอบฟ้าจะต้องพ่ายแพ้ แต่แล้วต่อมาอีกไม่กี่วันก็ได้รับข่าว อัน ควรยินดีทั่วกันว่ากองทัพเมืองนายพ่ายแพ้ยับเยินอีกครั้ง หนึ่งเสียแม่ทัพขึ้นพญาสนหนึ่ง พวกเจ้าเมือง พากัน ชื่นชม ยินดีพากันเดินทางมาเฝ้าเจ้าผู้ครอง เมืองกุป ถวายพระพรและแสดงความจำนง ขอร่วมการต่อต้านด้วยอย่างเต็มที่

เจ้าครอบฟ้านั้นได้ทรงทราบข่าวจากพระโอรสหลายวันแล้วว่า กอง ทัพ เมือง กุป ประสบความมีชัยอย่างงดงาม ทรงโสมนัสอยู่แล้ว และเมื่อบรรดาเจ้า เมือง ทั้งสี่แห่ง พากันมาสำแดงความชื่น ชมยินดี ด้วย พระองค์ อีก ก็ ยิ่งทรงพอ พระ ทัย ทรงต้อนรับ เจ้าเมือง เหล่า นั้นด้วยพระอัธยาศัยไมตรี

"ข้าพระเจ้าคิดด้วยเกล้า ฯ ว่าเจ้านายคงจะทรง เกรง ขามพระเดชานุภาพของเจ้าผู้ครองเมืองท่าน และคงจะไม่กล้ายกมารุกรานอีกเป็นแน่" เจ้าเมืองจางทูลอย่างประจบ ประแจง

"ยังไม่แน่นักหรอกท่านเจ้าเมือง" เจ้าครอบฟ้าตรัสตอบอย่างทรงใช้ความคิด "เจ้าฟ้าเมืองนายองค์ นี้ทรง ฝี พระ

[ยังมีต่อ]

เหมือนข้ามฝัน

สุวรรณ วาสิลา เสนอ

(ต่อจากวันอาทิตย์)

พยายามเอาใจ

"ไม่ต้องห่วงน้อยดอก น้อยมีของน้อยชุดหนึ่งแล้ว กลับไปถึงเมื่อไหร่น้อย ก็ ต้องทานชุดนั้น"

พรึงพรรณยิ้ม พยักหน้า น้อยจึงผละออกวิ่งไปกับเพื่อนหล่อนแลตาม ในใจพึมพำว่า

"อีกหน่อยก็เป็นโจร คบแต่พวก ข้างถนน..ลูก เรา เป็นไม่ ยอม ปล่อย ให้ มา อย่าง นี้เด็ด"

แต่เมื่อเดิน ผ่านประตูเข้าในบริเวณบ้าน ความคิดของพรึงพรรณ ก็ หวน มา ทุกใน ท้องอีก โธ่..ก็สุรเทินมันจะขอมาเกิดให้ได้ ทำไมจะไม่ให้คิดไม่ให้ถุ้น

ในที่สุดหล่อนก็คิดตก ทางเดียวไม่มีทางอื่น เพื่อความสะดวกทุกประการ ตัดขาดจากความกังวลระแวงเยี่ยงวัวสันหลังหวะ พรึง พรรณตัดสิ ใจทำลาย..

วราห์น้อยกลับถึงบ้าน ก็วิ่งแน่ ไปที่ห้องบ้าเจียน เห็นผู้หญิ กำลังนั่งตำหมาก ก็ตรงเข้าแย่งมาตำเสียเอง ด้วยอารมณ์อันครึกครื้น ปากก็สั่งสอนเรื่องโทษของการกินหมากซึ่งคุณสอนมา และรัฐบาลผู้นำสั่ ห้าม

บ้าเจียนหัวเราะใจดีเถียงว่า

"คนขนาดยาย ไม่ต้องห้ามดอกค่ะ กินอีกไม่กี่วันก็ตาย.. นึกว่าเอาบุญเหอะ ห้ามพวกสาว ๆ รุ่นหลังเถิด แต่สาว ๆ เดี๋ยวนี้มันก็ไม่กินกันแล้ว เลยหันมาเคี้ยวเป็นคนแก่ โธ่หลานชาติมันจะเป็นมห อำนาจ หรืออะไร ไม่ใช่เพราะอดหมากดอกนะ"

วราห์น้อยไม่เถียง ตั้งหน้าตำหมากจนแหลก ก็ปาดใส่ช้อนบ้าเจียน บ้าก็กอดจูบชอบอกชอบใจ ขณะนั้นแต่งเดินเข้าเงียบ ๆ ทรุดลงนั่งพูดอย่างปกติ

"คุณน้อยไม่ไปคุณน้าหรือไม่สบายแน่ะ เห็นคุณชาดาโทรศัพท์เรียกหมอให้วุ่น"

"เอ๊ะ เป็นอะไรไปอีกล่ะก็เห็นแข็งแรงดี"

พูดแล้วบ้าเจียนชมวด คิ้ว–สงสัย "เมื่อวานก็ยังมานั่งคุยกันดีนี่นา"

"นั่นแหละ..นี่สดบยังไม่ฟื้นเลย หัวหูโนหมด"

แต่วเล่าแค่นั้น แล้วก็ระงักนิสัยยั่วให้ผู้ฟังอยากรู้

"แล้วไงอีกนางแต่ว เอาอีกแล้ว ไอ้นิดเล่าขยัก ๆเอาไว้ล่อใจคนน่ะ เลิกทีเดียว ลุงแช่มอยู่ละเอ็งกระบาลบวม ไปนานแล้ว"

พอบ้าเจียนดุ วราห์น้อยก็ขยับลุก

"น้อยจะไปดูเอง แล้วจะมาเล่าให้ยายฟัง"

"ไม่ต้องนั่งลง" แต่วดึงน้อยให้นั่งอย่างเดิม "อย่าไปยุ่งเขา ปล่อยให้พี่ลูกขายุ่งกัน ท่านยังไม่ดูบอกว่ามันชอบกล.."

"หยุดอีกแล้ว นังบ้า..เล่าไปซี ทำอย่างไรถึงเรียกว่าชอบกล.."

"อยู่ ๆ หล่อนก็ลงลงจากบันไดบนชั้นบน ทั้ง ๆ ท้องเจ้าตัวบอกว่าหน้ามืดวบหนึ่งแล้วไม่รู้สึกตัว"

"เวลานี้คุณเด็กอยู่ไหน"

"กำลังคุยอยู่กับท่านที่ห้องรับแขก ต่างพากันวิ่งออกมาคุณพรึงสดบไป ส์ แล้ว หัวโนเท่าลูกมะอีก คุณชาดาหน้าซีดอุ้มก็ไม่ไหวไหว เพราะร่างเจ้าหล่อน บึ้ด' เหลือเกินท่านเข้าไปสอบถามได้ความว่าเป็นลม ท่านถามว่าเคยเป็นมาครั้งแล้ว ก็ตอบท่านว่าไม่เคยเป็นเลย คุณชาดาพาชื่อ

อธิบายเรื่อยเปื่อยว่า ปกติพรึงพรรณเป็นคนแข็งแรง ท้องลูกชาดา ยังไม่เคยเป็นลมสักครั้ง ท่านฟังแล้วจึงได้ พึมพำว่า 'ชอบกล'แล้วก็เดินไปไม่มีใครรู้ว่า 'ชอบกล' ของท่านหมายความว่าอะไร

บ้าเจียนนิ่งฟังคิดแล้วก็พูดว่า

"คงเป็นลมจริงกระมัง ถ้าจะแกล้งเป็นก็ไม่มีเหตุผลที่จะทำ เพราะกำลังท้องใส้คอยดูอีกสองสามวันก็ต้องแท้งตกมาขนาดนี้ไม่รอดดอก... ถ้าท้องก็น่าเสียดาย ควรจะมีอีกสักคน ผัวจะได้รักมากขึ้นกว่าเก่า"

"ไม่แน่นะซิ อาจกลัวแก่ก็ได้" แต่ววา "หรือบางทีก็กลัวว่าหน้าอาจจะ ไม่เหมือนคุณชาดาก็ไม่รู้ เพราะทางนี้ไปบ้างไม่ไปบ้างห่างๆเหินๆ"

"นังบ้า คิดอกุศล" บ้าเจียนทำเสียงดุ ๆพอดีจาดเดินลงมาอีกคนเข้ มาบอกวราห์น้อยว่าท่านเจ้าคุณให้ไปหา

"ดู หม่อนจะพาไปซื้อ จักรยานสองล้อให้ รีบไปซี่คะ"

แน่นอน.. น้อยผุดลุกหน้าบานวิ่งตรงออกไปทันที บ้าเจียนสอบถามเรื่อง เป็นลมต่อไป จาดก็ส่ายหน้า

"ตัวยังกะช้างเป็นลมใครจะเชื่อ"

"ถ้าแกล้งทำจะทำ เพื่ออะไรไม่เห็นมีหตุผลเลยจะจาด" บ้าเจียนกล่าวอย่างตริตรอง

"มันจ้อ มีซิน่า.." จาดยืนยัน "คุณนัดลัชอบกลเลยถามเนียนมั่งถึงเรื่องที่ยังนักคน ตรีหนุ่มตาย เนียนมันก็ออมเอ้มว่าพูดลำบากมันไม่กล้าพูด ได้แต่สงสัย"

แต่วเบิ่งตากว้าง "นั่มปะไรคงจะมีอะไรแฝ่ลักอย่าง คนแข็งแรงอย่างนั้น จะเป็นลมไม่ได้" ฉันว่าแล้วต้องกลัวลูก จะหน้าไปเหมือนคนอื่นเข้า นี่ไม่ใช่นินทาดอกนะ แต่เห็นมาหลายรายแล้ว"

บ้าเจียน โดยที่เป็นผู้ใหญ่กว่าหญิงทั้งสอง จึงไม่ ถ้า–แสดงอะไรพล่อย ๆ ได้แต่สรุปในที่สุดว่า

"ไม่เอาแล้ว อย่าสุมหัวนินทาเขาให้มากเลย เรายังไม่รู้แจ้งสักคน นังจาด ไปทำงาน แต่วน่ะ ลูกเอ็งหาะไปไหน ทะลึ่งมาทำ เป็นสาวอยู่ที่นี่"

"หลับในโรงรถ ฟันมันผูกเปลให้นอน เลยใช้ให้ไกวเปลลูกเสียเลย"

บ้าเจียนหัวเราะ "เอ็งมันสบายอย่างนี้เล่า ถึงได้ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกับเจ้าฟันเลย ให้ข้าเป็นเจ้ ฟนสักพัก แบบนี้ข้าจะเขกให้กระบาลบวมทีเดียว"

แต่วหัวเราะลุกขึ้นเย็น "ถ้าบ้าเป็นฟันฉันก็ไม่ยุ่งกับบ้า แน่เพราะพวกเดียวกับลุงแช่มเกี่ยวกับเป็นคู่รัก ก่าใช่ไหม?"

ว่าแล้วแต่ววิ่งลงบันไดหลังเรือนไป เพราะรู้ว่าบ้าเจียนต้องตะโกนด่า ตามหลัง และแกก็ตะโกนด่าจริงๆเสียด้วย..

ร่างของหญิงสาวซึ่งยืนเด่นอยู่บนระ เบียงตึก มีท่าทางที่เต็มด้วยความ สุข ใบ หน้าหล่อนแจ่มใส ดุจจะแย้มยิ้มทักทายกับสายลม และนกเล็กที่โผบินผ่านหน้าไปมาแถวซุ้มไม้เลื้อยจากเรือนต้นไม้เบื้องล่าง เป็นเวลาสายัณห์ใกล้ค่ำเต็มที่แล้ว ลมจึงเย็นดุจลมต้นฤดูสันดทั่ว ๆไป

หล่อนเพิ่งลุก เดินเหินได้ในวันนี้เอง รู้สึกตัวเองว่าร่างกายผ่ายผอมผิดไป แต่สดสวยขึ้น แน่ละคนเราจะมีอารมณ์ใดสวยเท่ายามสุขใจเป็นมิมีความปวดเจ็บอันเกิดเพียงไม่มากนักจากเหตุการณ์ที่ผ่านไป ได้ผลอันปลอดโปร่งใจยิ่งนัก ภาระที่เรียกว่าหนักอกเสียงทายไม่มีแล้ว ต่อไปนี้คือการตั้งต้นชีวิตใหม่ กัส มีชี่ สมบูรณ์ แล้วตามสิทธิและกฎหมาย

จากการตรบันไดอย่างแรงจากขั้นแรกถึงพื้นชั้นล่างของ–ตึกมีผลให้พรึง พรรณ แท้งลูกคนที่สองในเวลาต่อมา หล่อนแสร้งเสียน้ำ ตา ให้เลือด ซึ่งจับกันเป็นตัวแล้ว รู้อยู่เต็มอกว่าชาดาต้องเสียดายอย่างยิ่งเพราะเขาใฝ่ฝันอยากมีลูก ผู้ หญิงสักคน เมื่อไม่อาจจะมีได้ เขาก็ต้องปล่อยให้ความเสียใจ ลอยล่องไปกับชีวิตลูกน้อยสามเดือนที่สั้นสุดไปแล้ว

ช่วยไม่ได้ระหว่างชีวิตที่ยังไม่สมบูรณ์กับสวัสดิภาพ ของตัวเองพรึงพรรณ จำ เป็น ต้องเลือกประการหลัง จากนั้นชาดากำชับกำชาให้ระมัดระวัง การขึ้นลงบันไดอย่างเข้มงวดที่ สุด ซึ่งทำให้ภริยาแอบหัวเราะเยาะเมื่ออยู่ตามลำพัง หล่อนไม่เคยแพ้ใคร และย่อมจะไม่แพ้ใครตลอดไป

เสียงฝีเท้าขึ้น บันได มา ทางเบื้องหลัง พรึง พรรณหันไปดูเห็นเป็น นิ่นนกยิ้มให้ ทักด้วยอารมณ์อันแจ่มใส

"เนียนกิน ข้าว แล้ว หรือยัง?"

"ยังค่ะ" เดินตอบแล้วเดินตรงเข้าใกล้ "คุณ ให้ ขึ้นมาเรียนถามว่าจะทานนมนั้นหรือจะลงไปทานข้างล่าง"

"วันนี้ฉันลุกได้แล้ว ไปบอกคุณเถอะว่าจะลง ไปเดี๋ยวนี้–แหละขอยืนดูอะไร เล่น สักครู่เถอะ" ชำเลืองดูใบหน้าเนียนเห็นยังหมองอยู่ก็ถามว่า "เนียนสบายใจขึ้นบ้างหรือยัง"

เนียนก้มหน้า "ยังค่ะ แต่ไม่ช้าคงจะเลิกคิดได้"

"จะไปคิด ทำไมนะ เรื่องข้างหลัง พระท่าน ว่า คิด แล้วไม่มีคว่า สายใจ แต่งตัวให้สวยๆใจสบาย ไม่ช้าเนียนก็สวยอย่างเก่ามิใช่ได้"

เนียนยิ้มน้อยส้นหน้า "ถ้าจะไม่ไหวดอกค่ะ มีแต่วกลุ้มใจไหนจะต้องห่วงว่าเขาจะทิ้งเราหรือไม่ ไหนจะต้องระแวงว่าเขาจะรู้ความจริงว่าเรา เคยมีมาแล้วหรือ ยัง ฐานะอย่างดิฉันลำบากค่ะ"

"เรื่องเคยมีมาแล้ว หรือไม่มีไม่เห็นจะแปลกอะไร สมัยนี้เขาไม่ถือดอก" พรึงพรรณ–พยายามปลอบแต่เนียนยิ้มเศร้าๆ

"ดิฉันมันตะขิดตะขวงใจพิกล ถ้าจะพบใครแล้วรักเขาได้เสียกับเขาขณะนี้ ตั้งใจจะบอกความหลังให้หมด ถ้าไม่บอกก็ไม่มีความสุข เท่ากับเราไปหลอกลวงเขาแท้ๆ ดิฉันเป็นคนฐานะอย่างนี้ก็จริง แต่เรื่องพรรค์นี้ฉันถือค่ะ ที่จะปล่อยตัวลำส่อนถือเป็นของสนุก ดิฉันทำไม่ได้.."

ผู้ฟังสดุ้งในใจ พยายามสำรวจสีหน้าผู้พูด ก็แลไม่เห็นว่าจะแกล้งพูดกระทบจึงทำกอนใจกล่าวเปรย ๆ

"คิดแบบแก มันควรเข้าวัดเข้าวาไปเลย เสียเข้าครั้งเดียวไม่กล้าจะสู้โลก อย่างนี้แย่หน่อยไอ้ที่เขาเลอะเทอะเปร อะเปื้อน นับสิบนับร้อย ทำ ไม ไม่เห็นเขาประหลาดอะไร เรื่องเหล่านี้เราไม่ได้ทำผิดผู้ชายต่างหากมันไม่จริงจังกับเราเมื่อไม่จริงจังเราก็ต้องลองคิด ลองดูเรื่อยไปจนกว่าจะแก่ หมดค่าไปเองนี่ถ้าเป็นเนียน ฉันจะตกกระไดพลอยโจนอย่างนี้จริงๆ"

ในใจเนียนนึกหมิ่นคำพูดของนายสาวอย่างยิ่งหล่อนนึก ตอบอยู่ในใจว่า 'คงตกกระไดพลอยโจน' ถามนายว่า 'เนียนก็ต้องลงเอ่ยชีวิตที่ช่องโสเภณี อย่างแน่นอน' แต่หล่อนไม่กล้าตอบ เช่นนั้น ได้แต่เดินไปทางอื่น

ลงมาที่ห้องอาหาร พับเป็นครั้งแรก ที่พร้อมหน้ากันตั้งแต่หลังจากที่ พรึงพรรณ ขาดจาก โต๊ะอาหารไปถึงสัปดาห์เต็ม เมื่อได้ มีโอกาสใกล้ท่านนายพลเฒ่าพรึงพรรณก็ พยายามหาเรื่องมาประจบ ชักถามให้เป็นที่ถูก ใจซึ่ง สำหรับ ท่านเจ้าคุณโพรินขณะนี้ เรื่องที่จะให้ถูกใจนั้นไม่ยาก เรื่องพระมาเรื่องเดียวเท่านั้น พรึง–พรรณจึงเริ่มถามถึงความเสียสละของ พุทธ องค์ ก่อน ออกผนวชซึ่งจากนั้นชาดาก็ต้องเฝ้าถอนใจเงียบๆ เพราะท่านเจ้าคุณตาของเราบรร ยาย อย่างละเอียด ราวกับขณะนี้ท่านเกิดเป็นสิ ขัตถะกุมารเสียเองฉะนั้น

แต่ท่านเจ้ คุณโพรินมีทัศนะในศาส นา ด้วยแง่ ของเหตุผลและข้อเท็จ จริงมากกว่า แง่อภินิหาร ปาฏิห ริย์ ท่าน จึงวิเคราะห์วิจารณ์พุทธศาสนาได้อย่างถูกกับความเป็นจริง ดังเช่น ตอนหนึ่ง ของการ สนทนาพรึงพรรณใคร่เพิ่มการประจบก็ได้แสดงเจตจำนงไปว่า จะให้ชาตรี บวชเมื่อถึงวัยที่ สมควร ท่านผู้เ ท่าก็หัวเราะส่ายหน้า

"กา รบวชเรียนไม่จำเป็น" ท่านว่า "เจ้าน้อยนี่ถ้าโตขึ้นฉันก็ไม่บังคับหรือขอร้องให้มันบวชเลย การบวชในเมืองไทยเราที่ปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้ ส่วนมากบวช เพื่อช่วยอุปา ทานพ่อแม่ให้ ขึ้นสวรรค์เท่านั้น ไม่ใช่บวชเพื่อศึกษาธรรม อย่างฉันจนหัวหงอกยังไม่เคยบวช ไม่ใช่คุณแม่จะไม่รบเร้า แต่แลไม่เห็นเลยว่าการที่ให้แม่เห็นชายผ้าเหลืองนั้น แม่ได้บุญได้บารมีอะไรบ้างพุทธองค์ ตรัสแล้วว่าแม้นจะเกาะชาย จีวรของพุทธองค์ ก็หาถือว่า ผู้นั้นเข้าซึ้งถึงพุทธธรรมไม่ หากไม่รู้จักธัมมะของพระองค์โดยถ่องแท้และการศึกษาให้ รู้จักถึงธัมมะนั้น ก็ไม่จะเป็นจะต้องผ้าเหลืองนั่งท่องนั่งสวด เหล่านั้นซึ่งเป็นวินัยสงฆ์ ซึ่งไม่ใช่แก่นของศาสนาพุทธ เหตุนั้นฉันจึงตั้งใจจะให้การศึกษาทางธรรมแก่เจ้าน้อยโดยที่ ไม่ ต้อง ให้ มันบวช"

เป็นทัศนะใหม่ที่สุด ซึ่งพรึงพรรณเคยได้ยินมา หล่อนจึงได้แต่นั่งอึ้ง ส่วนชาดาเขาชินเสียแล้วกับทัศนะอันใหม่และก้าวหน้าของเจ้าคุณตาทัศนะอัน นี้เขาจำได้ว่า เมื่อครั้งกึ่งแก้วยังมีชีวิตอยู่..ถูกต้องสอดคล้องกับเจ้าคุณตาของหล่อนเหลือเกิน ซึ่งขณะที่ตากับหลานสาวแสดงความเห็นในเรื่อง ธรรมกันแล้ว ก็ไม่กล้าหาญเข้าไปแสดงภูมิทั้ง ๆ ที่ปริญญา ทางอักษรศาสตร์ก็บังคับเขา ให้เรียนรู้มาเหมือนกัน

อาหารค่ำวันนั้นจึงมีรส ลำหรับเจ้าคุณ ท่านอิ่มช้ากว่าเพื่อน พรึงพรรณจำต้องอิ่มพร้อม.. ท่านเจ้าคุณอันเป็นการเอาใจ น้อยกับชาตรีอิ่มก่อน รีบไปเปิดวิทยุฟังกันชาตรีมีท่าทีเกรง ๆ วราห์น้อยยิ้มขึ้นทุกที อันเป็นลักษณะของเด็กในการเลี้ยงสองแบบอีกแบบเลี้ยงให้แกร่งกล้าเป็นชายและใจกว้าง ส่วนอีกแบบน่วมเนียมเป็นสตรี และเอารัดเอาเปรียบคนสารพัดจะทำ

พรึงพรรณเดินตามท่านเจ้าคุณมาจนถึงห้องนั่งเล่น ก็

(ยังมีต่อ)

อุ๊ะไม่เห็นมีใช้ว่า

โดย.. บุญราม กมลบัญชี

นางได้ต่อสู้ต่อมาอีกยี่สิบเพลง ก็รู้สึกว่า กำลังวังชาลดน้อยลง เพราะระยะนี้เขาไม่ยั้งมือเลย เขารบได้อย่างประหลาดมาก โดยเมื่อตีลงมา มักทำความรวดเร็ว

(ต่อจากวันอาทิตย์)

พอ พวก ของชัยชัก ม้าควบออกมาสู่แสงไฟ ซึ่งมองเห็นได้ถนัดพวกทหารที่ล้อม เขาไว้ก็มองเห็นพวกเขา พากันร้องตะโกนบอกกันขึ้นเซ็งแซ่

นายทหาร ของ เมือง เก็ง–เหลียงนายหนึ่ง ซึ่งคุมทหารอยู่ในระยะใกล้ ก็ชักม้าเข้ามาประทะทันที แต่นายทหารที่หาญเข้า มา ปะทะ นี้ เป็น เพียงนายกองชั้นรอง หรือ ยังมิใช่ฝีมือชั้นนายทหารเอก ดังนั้น.. พอขี่ม้าเข้ามาปะทะกับชัยเพียงเพลงเดียวเท่านั้น ร่างของเขาก็ผงะหงายหล่นลงไป จากหลังอาชา ชัยชักม้าตีตะลุยต่อมาพร้อมกับตาก็ กวาด สังเกต ไปโดยรอบๆบัดนี้เขาก็ เห็นมีนายทหารหลายคน ขี่ม้า มาจากทิศทางต่างๆมุ่งตรงมายังพวกเขาแต่เขาก็หา ปรา รมภ์ไม่ รีบขับม้าตรงไปยัง จุดหมาย โดยเร็วโดยบัดนี้เขานึก ในใจอยู่ว่าเฮ่งปวยสี่ทะลงนัก โดยถือว่ามีฝีมือสูงนักหรือจึงยก ทหารมาล้อมจับตัว เขาเป็น ของ แน่ ว่าเฮ่งเซ็งหยงคงต้องเล่าเรื่องราวทั้ง หลาย แหล่ ที่ พ่ายแพ้เขาให้ทราบสิ้นแล้ว แล้วคงนึกขยาดเกรง กลัว อยู่จึง มิอาจออกมาด้วยในคราวนี้ แต่ เฮ่งปวยสี่คงคิดว่านางมีฝีมือ และสติปัญญาเกินกว่าพี่จึง คุม ทัพมาเองเช่นนี้ เพราะฉะนั้น นางจะรู้ละว่า นางจะ มีฝีมือดีเลิศ สักปานใด

ชัยคิดมา ตลอด ทางจน ขับม้าเลียบ มา ทาง หน้าบ้าน ของเซ้งหยินก็พอ ดีเห็น เฮ่ง ปวยสี่กำลังขับม้า ตรง เข้ามาเหมือนกัน และมีนายทหารติดตามมาด้วยสี่คน

ชัยก็ร้อง บอก พวก ของเขาให้เข้าปะทะ พร้อมร้องตั้งว่าเมื่อปราบนาย ทหาร เหล่านี้ได้แล้ว ให้เร่งหลบหนีออกไปดังนัดหมายกันไว้แล้ว

ครั้นเข้ามาใกล้กัน นายทหารคนหนึ่ง ของฝ่าย ข้าศึกก็เข้ารับหน้าชัยไว้ และนายทหารข้าศึกอีก สาม นาย ได้เข้าปะทะกันมั่นแสงและเล่งไท้สู ส่วนตัวนางเฮ่งปวยสี่คงชัก ม้าหยุดยืน ดัง เกตดู การ สู้รบของ ทั้งสองฝ่ายอยู่

ชัยเห็นว่าจะรอช้าอยู่ เขาคงจะถูกรุมล้อม หนัก มาก เข้ามาเขาก็ ควง กระ บอง เหล็กคู่มือโถมเข้าตะลุยศัตรู โดยมิยั้งเลย นายทหารผู้นั้นต่อสู้รับรองบ้าง กัน ตัวอยู่ ได้ครู่เดียวก็เสียทีลง ชัยจึงตีด้วยกระบองอย่างแรงถูกศีรษะ ร่างกระเด็นจากม้าถึงแก่ความตายในทันที เป็นฝีมือรบที่รวดเร็วดุเดือดเสียเหลือกำลัง ซึ่งใครๆก็เห็นอยู่ แต่แม้กระนั้นเฮ่งบวะสี่ของงาม จริง คิดทะนงในฝีมืออยู่เป็นอย่าง มากดังชัยคาดหมายไว้ หาคิดเกรงกลัวไม่ นางรีบชักอาชาออกปะทะกับชัยทันที

ดังนั้น การสู้รบระหว่างหญิงกับชายก็เกิดขึ้นท่ามกลางแสงไฟเละ แสงเดือนในกลางราตรีอย่างน่าดูยิ่ง เพราะหญิงกับชายคู่นี้มีฝีมือ สูงน่า ชม อยู่ด้วยกัน เฮ่งปวยสี่ควรทะนงในฝีมือของนางดอกเพราะนางมีฝีมือ สูง และมี ความ ว่อง ไวทั้งไหวพริบปฏิภาณ ในการต่อสู้อยู่มากจริง เสียด้วยชัยคิดอยู่ฉะนี้แล้ว เขาก็นึกชมเชยนางอยู่เป็นอันมาก ตอนนี้เขาพยายามต่อ หลอก ให้นางโถมเข้าทำร้ายเขาก่อนอย่าง อุตอุตและเขา ได้ได้ ตอบไป บ้างเมื่อได้เชิง แต่เขายังไม่โหมเข้าตะลุยนางอย่างจริงจัง เพราะต้องการ จะหยั่งดูฝีมือนางเสียก่อน

ฝ่ายหญิงเมื่อ เห็น ฝ่ายชายมิอาจทำอะไรนางได้ ก็เกิดน้ำใจลำพอง นางแน่ใจว่าชายคู่ต่อสู้อยู่ กับ นาง นี้ต้องเป็นลุยไก่ เง็ก มั่นโฮ่ว แน่ นอน เพราะลักษณะ รูปร่าง และ ฝีมือบอกอยู่แล้วโดยชัดเจน เพราะนายทหารของนางที่ถูก เขาฆ่าตายเมื่อครู่นี้ฝีมือมิใช่ช้า เขายังประ หาร เสียได้ เพียง ชั่ว ครู่เดียวเท่านั้น

เฮ่งปวยสี่สู้รบอยู่ กับ ชัยได้สี่สิบ เพลงก็มิ อาจ ทำ ร้าย ชัยได้ อย่างไรนาง ก็แ ปลก ใจนัก เพราะรู้ดีว่าคู่ต่อสู้ของนางนี้กำลังสูงนัก ถ้าต่อสู้กันไปนานๆ นางคงอ่อนกำลังลงและถ้าเป็นเช่นนั้น นางคงทานกำลังและฝีมือของเขามิได้ นางจึงเร่งโจมตีเขาเสียในเบื้องต้น อย่างเต็มฝีมือด้วยความหมายใจจะเผด็จศึกเสียโดยเร็วทีเดียว เพราะนางเชื่อตัวเองอยู่ว่ามีความว่องไวอย่างยากที่จะหาใครรับรองบัดบังอาจของนางไว้ได้ แต่ประหลาดจริง ๆ กับเขาหรือชายผู้นี้ นางก็ได้พยายามใช้ฝีมือหรือเพลงอาจอย่างเต็มที่ไปแล้วถึงสี่สิบ เพลงก็ ยังทำอะไรแก่เขาไม่ได้

ครั้นแล้ว นางรู้สึกว่าบัดนี้เขาได้เริ่มตี ตอบตอบมา อย่างแรง และรวด เร็วมาก ขึ้น ทุกทีจนรู้สึกว่าแรงที่เขากระหน่ำตีลงมาแต่ละทีนั้น แม้ว่านางจะรับไว้ ได้ โดยมิเพลี่ยงพล้ำลงเลยก็จริง แต่ก็กระเทือนข้ามือเสียจริง ๆ นางได้ต่อสู้ต่อมาอีกยี่สิบเพลงก็รู้สึกว่า กำลังวังชาลดน้อยลงเพราะระยะ นี้เขาไม่ยั้งมือเลย เขารบได้อย่างประหลาด มากโดยเมื่อตีลงมามักทำความรวดเร็ว ตีกระหน่ำตามหรือซ้อนกันลงมาได้ รวดเดียวกันถึงสองหรือสามทีเสมอ

คราวไรโดนเขาตีกระหน่ำลงมารวดเดียวกันถึงสามทีติดๆ กันแล้ว มือนางก็ชาไปตลอดแขนทีเดียว

บัดนี้เอง นางจึงคิดได้ว่าทีพิชาย ของนาง พูดหรือเตือนนางนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว แต่เฮ่งเซ็งหยง จะเตือนนาง อย่างไรบัดนี้ยังไม่มีใครทราบ

ครั้น นางหันไปชำ เลืองดูทหารของนางที่กำลัง สู้ ยู่เป็นคู่ ๆ กับฝ่ายปรปั ษ์ นางก็เห็นว่าสามนายได้ถูกฆ่าทำลายไปเสียแล้ว และมีนายทหารอีกสี่นายมารบแทนอยู่

นางก็คิดเห็นได้ ในที่สุดว่าบัดนี้ ไม่มีทางจะเอา ชนะชายคู่ต่อสู้ของนางเสียแล้ว แต่ทำไฉนจะเอาตัวรอดปลอดภัยไปได้เล่า เพราะขืนรบสู้ต่อไปก็หมายถึงความตายเท่านั้น ได้เดินใกล้ เข้ามาทุกที ดังนี้คิดหาทางหนีเสียดีกว่า เมื่อคิดฉะนี้แล้วนางเตรียมหาลู่ทางหลบหนีอยู่

ทันใดนั้น นายทหารผู้หนึ่งซึ่งรุมต่อสู้ อยู่ด้วยมั่น สองคนคนหนึ่งได้สังเกตเห็นอาการอ่อนเปลี้ยของ มูลนาย ตัว อยู่ เป็นอย่างดีด้วย ก็ตระหลบมาจากมั่น คงปล่อยให้มั่นต่อสู้กับเพื่อนนายทหารของตัว ตัวต่อตัว ส่วนตัวเองได้ โถมเข้าช่วยมูลนายทันที

เฮ่งปวยสี่เห็นได้ช่องอันงามก็กระตุกอาชา เผ่นห่าง ออกไปแล้วชักอาชาวิ่งไปโดยเร็ว

ชัยเห็นเช่นนั้นก็รู้ ซึ่งอยู่ ดังนั้นเขาก็ไม่รอช้า รีบทะยานเข้าตะลุยตีนายทหารที่หาญเข้ามารับหน้าเขานั้นโดยเร็ว นายทหารผู้นั้นปล้ำมา กับมั่น อ่อนกำลังอยู่ แล้วก็เหลือจะต้านไว้ไหว ดังนั้นข่าวของเขาซึ่งเสียงเข้ามาช่วย มูลนาย อย่างอาจหาญก็สิ้นสุดลง แต่ก็น่าชมเชยน้ำใจเขามากอยู่

ชัยบังคับม้าโจนทะยานติดตามเฮ่งปวยสี่ไป เพราะยังยังเห็น หลัง วิ่งไป ไม่ห่าง นักเฮ่งปวยสี่หันมาเห็นเช่นนั้นก็ตกใจยิ่งเหมือนประหนึ่ง เห็นยักษ์มารใหญ่มหันต์ วิ่ง ไล่ตาม มาฉะนั้นนางก็บัง คับ ม้าวิ่งแหวกทหารหนี ไป จนสุดฝีเท้า จนออกมาพ้นทหาร แล้วเมื่อหันมาดูใหม่ กลับเห็นเขาไล่ติดตามกระชั้นชิด ใกล้เข้ามา นางก็เร่งฝีเท้าม้า หนักขึ้น แต่ม้าก็ได้วิ่งไปโดยเต็มที่อยู่ แล้วดังนั้นถึงนางจะเร่ง อย่างไรอีกก็ไม่เกิดผลดีขึ้น ประการใดและม้าของฝ่ายติด ตาม มีกำลัง ฝีเท้ารวดเร็วกว่า ดังนั้นก็กระไรได้กระชั้นเข้ามาเป็นลำดับ

เฮ่งปวยสี่ควบ ม้าของ นางหนีไปทางประตู เมือง แต่เมื่อเข้ามาใกล้นางก็เห็น ประตูเมืองยังปิดอยู่เพราะ ยัง ไม่ล่วงขึ้นนางก็จำต้องชักม้าหันไปสู่ทางใหญ่ซึ่งตรงไปสู่ป่า เพราะจะชักม้าเลี้ยวไปทาง ใดก็ ไม่ สู้รู้หนทางดี ทั้งเป็น เวลากลางคืนมืดครึ้มน่ากลัวอยู่ มากด้วยแล้วเมื่อหัน กลับ มา ดูผู้ไล่ติดตามมาก็เห็นม้า เขา กระชั้นชิดเข้ามา บัดนี้นางให้รู้สึกครั่นคร้ามขาม เกรงเขาเสียเป็นที่สุด ตั้งแต่เกิดมา นาง ไม่ เคย เกรงกลัวใครเท่า ครั้งนี้ เลย แล้วครั้งนี้มา ตัวคน เดียว และในสถานที่ เปลี่ยว เปลี่ยว ทั้ง เป็นกลางราตรีกลืน น่าวังเวงใจเสียเป็นเหลือกำลังด้วย กำลังอกเต้นระทึก อยู่ ด้วยความหวาดเกรงอย่างยิ่ง นเอง นางก็ได้ ยินเสียงของผู้ไล่ กวดนางร้องคล้ายตวาดดังมา อย่าง น่าขยาดหวาดเกรงเป็นที่ยิ่งว่า

"หยุดลงเสีย โดยดีมิฉะนั้นเราจะเอา เกา ทัณฑ์ ยิง เสียให้ตายในบัดนี้!"

นางคงควบม้า ต่อไป คล้ายเสียงไปแล้วแต่บุญกรรม ใครจะไป หยุด ลง และ ยอม ให้เขาจับตัวได้เล่า เพราะเขา ก็เป็นชายหนุ่มแล้วอยู่กันเพียงลำพังสองคนในกลางป่าเปลี่ยวมืดมิดอย่างนี้ ทั้งนาง ก็รู้อยู่ว่า ตัวเองก็เป็นหญิงสวยงามมากอยู่เป็นอย่างไรก็เป็นไป เกิด เรื่องจะให้ชายมาล่วงเกินให้เป็นราคีคาวนั้นไม่ขอยอมแล้ว

เสียงฝีเท้าม้า ของเขาวิ่งไล่กวดดังสะท้านเข้ามาอยู่ในระยะประชิดจะถึงตัวอยู่แล้ว นางก็ไม่เห็นเขาทำร้าย นาง โดยใช้เกาทัณฑ์ยิงอย่างไร

"หยุด..ถ้าไม่ เชื่อพึ่ง คราวนี้เราจะใช้ มีด สั้น ขว้าง ให้ปักกลางหลังทีเดียว เจ้าไม่เคยรู้หรือว่า ลุยไก่เง็กมิ่น โฮ่ว มีฝีมือขว้างมีดสั้นได้ม่น ยำเพียงไร!"

นางได้ฟังอย่างนี้ก็รู้สึกหลังเย็นวาบและขนหัวลุก ซ่า ขึ้นทันทีร่างกายที่เคยชื่อา ชา วาง ท่าทางสง่าผ่าเผยมาแต่ไหนแต่ไรคราวนี้ก็ต้อง สั่นสะ ท้านหนาวเหน็บ เข้า ไป ถึง หัวใจ ทีเดียวแต่ครั้นแล้วก็ ไม่ เห็น เขาขว้างมีดสั้น มา อย่างไร นางคิดมานะจะสู้เขาอีก ก็ชักอาชาหันกลับ แต่โดยฉับ พลัน นั้นเองนางก็รู้สึกว่า ร่าง ของนางปลิวลอยไป นาง ตกใจนัก อาวุธ ก็ร่วง กระ เด็นไปจากมือสิ้น ม้าของนางวิ่งหลังเปล่าไปตามลำพัง โดยไม่มีคนขบขี่บังคับเจ้า ลัดวี เป็นอิสระเช่นนั้นก็ หลบเข้า ป่าไป

ส่วนตัวของนางเล่า.. บัดนี้รู้สึกว่าได้ถูกแขนที่กำ ยำ แข็งแรงมาบีบกระชับไว้ จะดิ้นรนอย่างไรหาหลุดไปยอมไปได้ไม่แต่ยิ่งดิ้นก็ยิ่งถูกกระชับบีบแน่นมากขึ้นไป นาง ก็หมดเรี่ยวแรงจะดิ้นหรือทำอย่างไรต่อไปต้องยอมให้ฝ่ายผู้ชนะ บีบ กระชับร่างนางไว้ห่วง อก แห่งเขาหรือกล่าวให้ถูกต้องเขา ก็กอดนางไว้นั่นเอง

บัดนี้ นางรู้สึกว่า นางไม่เก่ง กล้า สามารถ อย่างไร เสียแล้ว ความรู้สึกนึกคิดของนางได้กลับมาเป็น ความ รู้สึก ของสตรีสาวตามธรรมชาติที่แท้จริง

แล้วเมื่อคิดไป นางก็คิดได้โดยแน่ใจว่าเขา คง ไม่ คิดหรือตั้งใจจะทำอะไรที่ร้ายแรงถึงฆ่าฟันนางอย่างไร เพราะ เขาตวาดร้องขู่ มาถึงสองครั้ง ซึ่งถ้าเขาประสงค์จะทำ ตาม คำขู่ของเขา เขาก็ย่อมทำได้โดยง่ายที่เขาไม่ทำก็เพราะเขาไม่ตั้งใจคิดร้ายอะไร แก่ นาง นั่นเองและตลุยไกเง็กมิ่นโฮ่วนี้นางก็เคยได้ยินกิตติศัพท์ ของ เขา ระบือมาว่า ไม่ฆ่าหรือ ทำ ลายศัตรูที่ยอมแพ้และยิ่งเป็นหญิง หรือคนชราด้วยแล้วเขาก็ ระวังมากเป็นพิเศษขึ้นไป บัดนี้ที่เขาจับนางไว้ ได้แล้วไม่ทำอะไรแก่นางเลย ไม่ ว่าทั้งทางฆ่าทำลายหรือล่วงเกินในด้าน ของ กามารมณ์เลยเช่นนี้ก็ จัดว่า เขาได้บำเพ็ญตัวของ เขา สม ข่าวลืออย่างนี้จริง

แต่อย่างไรก็ดี ในฐานะที่เข้าต่อสู้รณรงค์กัน การที่เขาใช้วิธีการณ์อย่างที่ ปฏิบัติแก่นางนี้ก็เรียกได้ว่า เขาใช้วิธีการณ์ต่อสู้อย่างละมุนละม่อมแล้ว แต่...อนิจจา...วิธีที่ละมุนละม่อมนี้เอง เมื่อมาคิดดูในฐานะที่นางเป็นหญิงสาวซึ่งบริสุ ธิผุดผ่องยิ่งอยู่ก็หมือนเอาได้กลกอดนาง ไว้ประ หนึ่งสามีพึงกระทำต่อ ภริยา ทีเดียวเพราะจนบัดนี้ซึ่งเขาได้ชักม้าวิ่งเหยาะย่างไปอย่างสบายนี้ เขาก็คงกอด นาง ไว้อย่าง เดิม นี่นางจะคิดทำ ฉันใดต่อไป ดีเล่าจะพูดอะไรแก่เขาก็สุดแสนอายนักและเขาก็ช่างกระไรเลยช่างนิ่งเฉยอยู่ได้

ในที่สุดเขาชักม้าลงเข้าสู่ทางแคบเขายกร่างนางมาไว้เบื้องหน้า แต่คงกอดกระชับไว้แนบการที่เขายกร่างนางมาไว้เบื้องหน้าเช่นนี้ คงเป็นเพราะเขาเกรงไม้หรือหนามตามข้างทางจะมา เกี่ยว ข่วน ให้อันตรายแก่นางนั่นเอง เอ.แปลกละ เมื่อความรบกดูน่ากลัวเสียดุจผีซาตานหรือยมบาล ครั้นสิ้นรบกันแล้วกลับมา ให้ความคุ้มครองป้องกัน แม้แต่หนามหน่ายก็มิให้ต้อง นางก็พอใจและชมน้ำใจเขาอยู่ แล้วก็เกิดอบอุ่นใจขึ้นมาอีกเป็น อัน มากด้วย เพราะ เมื่อมา ถึงตอนนี้นาง แน่ใจ เสีย แล้ว ว่า เขา–คงไม่เป็นภัยแก่นางแต่ อย่างไร

เขาคง อุ้มหรือ กอด นางไว้กับอกอันกว้างใหญ่แข็งแรงของเขาไว้ต่อมาอีก ครู่หนึ่งนางอดรนทนอยู่มิได้ ก็กล่าวขึ้นว่า

"นี่ท่านจะจับตัวข้าพเจ้าพาไปยังที่ใด ?"

"ข้าพเจ้าจะกลับไปยังบ้านเมืองข้าพเจ้า" ชัยแกล้งกล่าวล้อเล่น "เพราะจะกลับไปยังเมืองเก็งเหลียง ก็สิ้น ทั้งเสียแล้ว แล้วข้าพเจ้าก็ไม่คิดจะกลับไปอีก เพราะ คน เก็ง–เหลียงไม่ทำตัวให้เชื่อถือไว้วางใจได้เสียเลย"

"เหตุใดท่านจึงมา ด่า ประณามกันอย่างนี้ ท่านเคยรู้จักกับคนเก็งเหลียงอย่างดีแท้แล้วหรือ ท่านก็เป็นคนที่ใครๆ เขายกย่องสรรเสริญอยู่ไม่น่าจะมาด่วนตัดสินใจเหมา คนไป หมดทั้งเมืองเช่นนี้เลย และก็เมื่อท่านเห็นว่าคนเมือง เก็งเหลียงสิ้นดีที่วางใจได้แล้ว เหตุใดจะมาจับพาตัวข้าพ เจ้าไปด้วยให้ยากลำบากแก่ ท่าน เราเป็นศัตรูแก่กัน เมื่อท่าน จับได้ก็ควรฆ่าทำลายเสีย"

"ข้าพเจ้าเป็นชาย ท่านเป็นหญิง แม้เป็นศัตรูต่อกัน แต่เมื่อ ท่านหมด ทางจะต่อสู้

(ยังมีต่อ)

ผู้พิชิตจักรวาฬ

พันวัสสา ขุนเสวียมฐุงศักดิ์

大武戦

(ต่อจากวันอาทิตย์)

กุยุคได้ ขึ้นนั่งบัลลังก์มองโกล อยู่ด้วยระยะเวลาอันสั้น เพราะกุยุคเป็นผู้ที่มีความไม่แน่นอนมีความลังเล แม้แต่ศาสนาที่นับถือไม่แน่ว่าจะนับถือ ศาสนาคริสเตียนในลัทธินิกายเนสตอเรียนหรือไม่ มีข้าราชการขุนนาง ผู้ใหญ่ ส่วนมาก เป็น ชาวคริสเตียน และในจำนวนนี้มีบุตรชาย ของยิดิว ชุดสายอยู่ด้วยคนหนึ่ง พระเจ้ากุยุคได้สร้างโบสถ์คริสเตียนตั้งไว้หน้ากระโจมที่ประทับ ต่อจากนั้นมาในไม่ช้า การ ปกครอง มหาอาณาจักรมองโกลก็ได้เปลี่ยนมือมาเป็นราชองค์โอโกไต มาอยู่ในมือของพระราชวงศ์ ลิ คือ มังกุข่าน และต่อไปถึงกุปไลข่าน ซึ่งเป็นพระราชโอรสของพระเจ้าทูลิ ตามลำดับพอถึง มหา จักรพรรดิ คุบ ไล ข่าน ขึ้นครองราชบัลลังมองโกลคลื่นมฤตยูลูกใหญ่ครั้งที่สามได้ผ่าไปทั่วจักรวาฬอีกการบหนึ่งโดยมีปริมณฑลอันกว้างใหญ่ไพศาลยิ่งไปกว่าครั้งใด ๆ ในเหตุการณ์ของโลก และคุบไลข่านพระองค์นี้เองที่เป็นราชนัดดาที่โปรดปรานของเจ้งกิสข่าน และเคย รับ สั่งยก ย่องชมเชยสติปัญญาตั้ง แต่ยังทรงพระเยาว์ว่าเฉลียวฉลาดล้ำเลิศ

เหตุการณ์จลเวงในมองโกลได้ยุติ ลงไป แล้ว จาก การสับเปลี่ยนพระมหากษัตริย์ผู้มีพระปรีชาสามารถขึ้นครองราชบัลลังก์มหาจักรพรรดิคุบไลข่านได้มีพระบรม ราช โองการโปรดเกล้าแต่งตั้งเจ้า ชายฮูลากูซึ่งเป็นพระราชอนุชาของพระองค์ พร้อมด้วยบุตรชายของจอมพลสุโบไต กรีธาทัพออกไปทำการยุทธนาการ ในอาณาจักรเมโสโปเต เมียร์ กอง ทัพมองโกลยกเข้าโจม ตี ได้ นครแบกแดดและเมือง ตามลัดลัอันเป็นเมืองที่สร้างดาบอย่างดีไว้ได้เป็นการตัด รอนอำนาจของพระเจ้ากา หลิบ ให้ หมด ไปแต่กอดนั้นนอกจากนี้กองทัพ มองโกลของเจ้าฮูลากู ยังได้ รุกไปจนถึงนครเยอรูซาเลม และตีได้เมืองแอนติออ ซึ่งมีเจ้าผู้ครองนครอันสืบเชื้อสายมาจากชาวคริสเตียนผู้ที่ ทำสง ครามครูเสดปกครองอยู่ เมื่อกองทัพมองโกลตีได้เมือง แอนติ-อ็อซแล้วก็บุกตะลุยลึก เข้าไปในดินแดนเอเชียไมเน่อร์ จนถึงเมืองเสมอร์นา อยู่ใกล้นครคอนสแตนติโนเปิ้ล พระมหาจักร พรรดิ คุบ ไล ข่าน ได้ ส่งกองทัพ เรือ ไป ตีเกาะ ญี่ ปุ่น และได้ ขยาย อา ณา จักร ลงไปสู่ทิศใต้ เลยจากชิเบตไปในแคว้นเบงกอลในประเทศอินเดีย และพระองค์ส่งกองทัพออก-ไปทำการยุทธนาการ ขยายอาณาจักรได้อีกมากมาย ซึ่งนบ ว่า ในรัชสมัย พระมหาจักรพรรดิคุบไลข่านนี้พระองค์ได้ครอบ ครอง แผ่น ดิน-กว้างใหญ่ไพศาล ยิ่งกว่า มหาจักรวรรดิใด ๆ ในโลก และไม่เคยมีมหาจักรพรรดิองค์ใดในโลก จะมีอาณาจักรใหญ่

อันความมโหฬารโอ่อ่าแห่งพระราชสำนักของคุบไลข่านนี้ ล้ำเลิศไปกว่าพระราชวังของมหากษัตริย์ในดินแดนอัสดงคตประเทศไปอีก นับว่ารัชสมัยของพระองค์เปนสุวรรณยุคของชาวมงโกล

กว่าพระองค์ และพระองค์เป็นมหาจักรพรรดิ ที่ทรงบริ-หารงานปกครองบ้านเมืองโดยสันติ อันมีความมโหฬารโอ่อ่าแห่งพระราชสำนักของ-คุบไลข่านนี้ล้ำเลิศไปกว่า พระราชวังของมหากษัตริย์ ใน ดินแดนอัสดงคตประเทศไปอีกนับว่ารัชสมัยของ พระ องค์เป็น-สุวรรณยุคของ ชาว มอง โกล พระองค์ได้แปรพระราช ฐาน-ย้ายพระราชวังจาก ทะเลทรายโกบีมา สถาปนาพระราชฐานขึ้น ใหม่ใน อาณา จักร คาเธ่ย์ และเปลี่ยนแปลง ขนบ ธรรม-เนียมประเพณี มาดำเนินตามลัทธิทำเนียมจีน จนใครๆ ติดปากเรียกพระองค์ว่า เป็น-กษัตริย์จีน ทั้งมีพระนามในภาษาจีนอีกด้วย การดำเนินการปกครอง พระองค์ได้ทรงดำเนินไปในสายกลางไม่ตึงเกินไป หรือหย่อนเกินไปใช้หลักมนุษยธรรม อันความโอ่อ่าวิจิตรตระการตาของพระราช สำนักของคุบไลข่านนั้น ละลานตายิ่งนัก ซึ่งได้มีอยู่ในคำกล่าวขวัญของมาโคโปโล ซึ่งเดินทาง ข้าม ทะ ปมาจาก ยุโรปมาถึงพระราชสำ นัก คุบไลข่าน ได้กล่าวพรรณนาชมความสง่างามของพระราชฐานไว้ยืดยาว แต่การที่พระมหาจักรพรรดิคุบไลข่านได้ทรงแปรพระราชฐานมาสู่มหาอาณาจักรคาเธ่ย์ครั้งนี้ เหมือนกับเป็นคำสาปแช่งแห่ง เทพเจ้าเบื้องบนหรือจากบรรพบุรุษของ พระองค์ ได้ยังความพินาศให้มองโกล ในภายหลัง แม้แต่นครคาราคอรัมก็ต้อง จม หาย สาปศูนย์ ไป ในทะเลทรายโกบี ไม่มีร่องรอยหลักฐานให้คนเห็นอีกเลย ทั้งนี้เพราะความโกลหุโกลตา ในการปกครองได้ กระทำให้มหาจักรวรรดิมองโกลในภาคกลางต้องเกิดแตกแยกออกเป็นส่วนๆ มีอิล ข่าน แห่งเปอร์เซีย ผู้ สืบสายโลหิตจากฮูลากู ซึ่ง มีศาซานข่านเป็นมหากษัตริย์ที่เรืองเดชานุภาพยิ่งนัก เมื่อปี ค.ศ. ๑๓๐๐นั้น ครองอาณาจักรอยู่ห่างไกล จากมหาจักรพรรดิคุบไลข่านจนไม่สามารถสั่งเกตการณ์โดยทั่วถึงกันได้ พวกอิลข่าน เหล่า นี้กลาย เป็น พวกอิสลามิกไปหมดอย่างรวด เร็วกองทัพม้าทองซึ่ง ตั้งรากฐานอยู่ในรัสเซีย ก็มีสภาพเช่นเดียวกับอิล ข่าน ส่วน พวกชาวมองโกล หั่น มา นับถือ พุทธ-ศาสนากันหมด ด้วยเหตุนี้เองเมื่อสิ้นบุญพระ มหาจักรพรรดิคุบไลข่านแล้ว สงครามศาสนาก็ได้ระเบิดขึ้นทันที พร้อมด้วยสงครามเมือง ร้อนระอุไปทั่วมหาอาณาจักรคาเธ่ย์ อันจักรวรรดิมองโกลอันกว้าง ไพศาลก็พลันแตกสลาย แยกออก จากกันเป็นอาณาจักรเล็กอาณาจักรน้อยเมื่อราวปีค.ศ.๑๔๐๐กษัตริย์เตอร์กมีนามว่าไตเมอร์เลนได้-ทำการโจม ตี รอบ ร ม เอาดินแดนอาเซียภาคกลางและแคว้นเปอร์เซียบางส่วนมาเป็นอาณาจักรเดียวกัน และยก กอง ทัพไปทำสงครามกับกองทัพ ม้า-ทองซึ่งเจ้าชายบาทไต้เป็นผู้ให้กำเนิดไว้ กองทัพม้าทองได้พ่ายแพ้ภัยไตเมอร์เลน ซึ่งแคว้นนี้ได้ตกอยู่ใน ใต้อำนาจของไตเมอร์เลน โดย เด็ดขาดและเมื่อปี ค.ศ. ๑๓๖๘ ชาวมองโกลยังปกครองจีนแดงอยู่ครั้นปี ค.ศ. ๑๕๕๕ กองทัพมองโกลต้องศูนย์เสียที่มั่นขั้นสุดท้ายในรัสเซีย แก่ อี วาน กรีอดซ์นอยการแตกทัพของมองโกลเพราะขาดแม่ทัพนายกองที่เข้มแข็งดุดุ แต่ก่อนและการแตก แยก ซึ่งได้เกิดขึ้นทั้งทางศาสนาและการปกครอง ดินแดนทางบริเวณรอบทะเลสาปแคสเปียน ก็มีชนชาติอซเบิรกซ์ ได้มี อำ นาจรุ่งเรืองขึ้นมีกษัตริย์ ชื่อ ไซบานีชาวอซเบิรกซ์ กทัพมา ขับไล่ชาวมองโกล และยังทำการขับไล่พญาเสือโคร่งผู้ห้าวหาญอันเป็นนัดดาของเจ้งกิสข่านให้ถอยร่นไป พญาเสือโคร่งขาดกำลังนายทัพ นาย กอง จึงต้องยกทหารว่ายข้าม แม่น้ำ หลายสายเข้าไปในอินเดียอันพญาเสือโคร่งผู้นี้คือ บา บาร์ ได้เป็นมหากษัตริย์ ปก ครอง อิน เดีย พระองค์แรกและเป็นต้นตระกูลวงศ์โมกุลอันเรืองอำนาจในประเทศอินเดีย เมื่อถองคำ นวณเวลาที่ชาวมองโกล รุ่งเรืองอำนาจนับ แต่เจ้ง กิสข่าน ทำ การปราบปราม ดิน แดน ต่างๆเป็นต้นมาจนถึงมองโกลอับแสงสิ้นอำ นาจอาสนามาชั้นหลานเหลนนับเป็นเวลาประมาณหก ศต-วรรษ ในระยะเวลา ๖๐๐ ปี เช่นพระราชวงศ์ของเจ้ กิสขานได้สิ้นศูนย์ สิ้นอำนาจไปแล้ว โดย สิ้นเชิง แม้ในประเทศอินเดีย ซึ่งบาบาร์ต้นวงศ์โมกุลได้สร้างความเจริญอย่างมากมายและมี แสนยานุภาพมากตกทอดลงมาตามลำดับ ก็ต้องได้ศูนย์เสียแก่อังกฤษ ผู้เข้ามาทำการค้าขายและรุกรานเสีย ความ อิสรภาพไปสิ้น ส่วนชนชาวมองโกลในมหาอาณาจักรคาเธ่ร์ และดินแดนตวันออกก็ต้อง พ่ายแพ้ แก่กองทัพจีนอันมีแสน ยา นุภาพของจักรพรรดิจีนอันมีพระนามว่าพระเจ้าเดียนหลุง และเจ้าผู้ครองนครในดินแดนภาค ไคร เมีย ชาวมองโกลก็ตกอยู่ในอำนาจของพระนางคัทรินมหาราชินีแห่งรัสเซีย ในขณะเดียวกันทหารม้า มอง โกลเผ่าคัมมัคซึ่งได้อพยพเบี้ดมาจากทุ่ง หญ้าเลี้ยงสัตว์ ตามลุ่มแม่น้ำวอลก้า เดินทางกลับไปสู่ประเทศสาปโกบีอันเป็นถิ่นฐานเดิมซึ่งทะเลทรายได้กลืนเอา นคร ศาราคอรัมศูนย์สิ้นไปใต้พื้นทรายหมดแล้ว กองทัพมองโกลแตกฉาน ซ่านเซ็นคงเร ดี ไม่ กี่ คนต่างก็ยึดอาชีพเช่นชาว พเนจรคงเร่ร่อนเปลี่ยนภูมิลำเนาที่ทำมาหากินอยู่ตลอดเวลา ในฤดูหนาวอยู่ตำบลหนึ่ง ถึ ฤดูร้อนเคลื่อนไปอีกแคว้นหนึ่ง มีการโยกย้าย แสวงหาทุ่งเลี้ยงสัตว์อาศั ยกระ โจม เกวียนเป็นที่อาศั ย ขับต้อนฝูงสัตว์เลี้ยงผ่านไปตามตำบลต่าง ๆ โดยไม่มีใครได้ คำนึงถึงบรรพบุรุษของตนเคยมีอำนาจอันยิ่ง ใหญ่ อยู่ในดินแดนแคว้นเหล่านี้พวกเขาที่เป็น หลาน เหลน ของ นัก รบแกล้วกล้า มิได้ทราบว่าทุ่งอันกว้างไพศาลนี้เคยมีซงมหาราชเก้าแฉกปลิวสะบัดอยู่เหนือกองทัพใหญ่ที่ยาจักรวาฬไปถึง ยุ-โรป ดินแดนนี้คือที่กำเนิดมหาอาณาจักรมองโกลอันยิ่งใหญ่ เขา คง ดำเนิน อาชีพ เช่นเดียวกับเหล่า พเนจร ทั้งหลายเมื่อหลายร้อยปีก่อนโน้น เที่ยวท่องไปตามยถากรรม เมื่อมหาอาณาจักร มอง โกล ได้-ศูนย์เสียไปสิ้นแล้ว ความสยดสยองของกองทัพม้า มอง โกลซึ่งเคยเข่าสั่นสะเทือนประสาทและตื่นตระหนกตกใจ ก็ได้ศูน ย์ไปจากความนึกคิด ของ ชาว-อาเซียและยุโรป และได้เลือนหายไปราวกับเมฆที่ลอยอยู่ในท้อง ฟ้า และเคลื่อน ลับ ตา ไปไม่มีใครเลยที่จะได้แลเห็นนครคาราคอรัมผุดขึ้นมาจาก พื้น-ทะเลทรายโกบีอีกแม้แต่จะค้นหาที่เก็บบรรศพ เจ้งกิส ข่าน ก็ศูญย์หายไปในดงบ็ ทึบอย่างไม่มีร่องรอย หลุมฝังพระศพของมหาราชนี้บรไท้ ก็ไม่มี เครื่องหมายใด ๆ ที่จะค้นพบเป็นการปราศจากเอกสารหลักฐานใดๆที่สร้างทำกันขึ้นไว้ บรรดาเหตุการณ์ทั้งมวลซึ่งของชาว มองโกล ส่วนมากค้นได้จากบันทึกของประเทศที่ถูกรุกรานและฝ่ายศัตรูเป็นส่วนมาก การบุกรุกของกองทัพ มองโกล ในผืนแผ่นดินถึงจักรวาฬทำให้ มหาอาณาจักรคาเธ่ย์ธิราช อาณาจักรเปรสเตอร์ยอห์น อาณา-จักรคาเธ่ย์ดำจักรวรรดิ คาเธ่ย์เมียนมาอาณาจักรอื่น ๆ ต้องพินาศแหลกลาญ ภายหลังจาก เจ้งกิส ข่าน สวรรคต แล้วกองทัพม้ามองโกลยังได้ทำการรุกรานต่อไปอีก เข้าครอบงำไปถึง อาณา จักรกาหลิบ แห่งนครแบกแดด ดินแดนมหาอาณา จักร รัสเซียตลอด จนรัฐต่างๆใหญ่น้อยในโปแลนด์ซึ่งนับ ว่าเป็น การ พลิกจักร วาฬโดยแท้ การพิชิตของกองทัพม้ามองโกล ได้บดขยี้ เสียเมืองต่า ๆ ราบเป็นหน้ากลอง ผู้ที่ยังมีชีวิตรอดเหลืออยู่หลังจากกอง ทัพมอง โกล ผ่าน ไป แล้วนับว่าเป็นผู้ที่มีโชคดีอย่างเหลือหลาย ที่ ผ่าน พ้น มฤตยู ไป ได้และดำรงชีพอยู่อย่างสงบ

ก่อนที่กองทัพ มอง โกลบุกตะลุยรัสเซีย เคยมีคูอริที่ต้องกระทำ ยุทธนา การ ติด ต่อ กันตลอดมาคือ ความเป็นอริระหว่าง เจ้า ผู้ ครอง นคร รัสเซียโบราณเจ้าแห่งทะเวอร์ วลาดิมีร์ และซุสดาลได้เคยพันตูกันมาตลอดปี กองทัพมองโกล ได้ตัด สิน เสียสง ครามระหว่างคู่อริ จมหายสาปศูนย์ลงไปในธรณิน ท่ามกลางความยุคเข็ญ บรรดาอาณาจักรต่างๆของคู่อริได้สลายตัวหายไปจากโลกภายใต้แสนยานุภาพแห่งทัพม้ามองโกล บรรดากษัตริย์แห่งนครต่างๆ ต้องหลบลี้ หนี ภัยซุก ซ่อน ไป จากถิ่น ฐาน เดิม ด้วย ความ หวาดกลัวอย่างสุดแสน กลสลายตัวของอาณาจักรต่างๆในครั้งกระโน้น ซึ่งไม่มีใครคาดคะเนถูกว่า ถ้าไม่มีจอมทัพเจ้งกิสข่าน เกิดมาในโลกนี้แล้วยังจะมีเมืองและประเทศต่างๆอีกกี่สิบประเทศ ในดินแดนทุ่ง หิมะ ในรัสเซียใน โปแลนด์และ อา ณาจักร ต่าง ๆ ที่ กองทัพ มอง โกล ได้ บดขยี้ ให้ จมธรณีหายสาปศูนย์ไปและ โลกของ เราจะมีสภาพ ที่ แตก ต่างจากที่เป็น อยู่ใน ขณะ นี้พึงใด ย่อมไม่มีใครอาจพยากรณ์ได้ หรืออีกประการหนึ่ง ถ้าจอมจักรพรรดิแห่งมองโกลจะสวรรคตช้าไปอีกสัก ๔ – ๕ ปี กองทัพม้าของจอม พลสุโบไตในยุโรปจะบุก ตะลุยไปจนถึงแหลมเดนติกและเมดิเตอเรเนียนจะยังความพินาศให้ยุโรปเพียงใด ก็คาดคนไม่ถึง จอมพลสุโบ ไตถูก เรียก กลับ เดินทางข้ ามทวีปถึงสาม ครั้ง สามครา เป็นระยะทางหลายพันไมล์

ความเปลี่ยนแปลงบนธรณีซึ่งกองทัพมองโกล ผ่านไปนั้นมากมายสุดพรรณนาได้ เป็นต้นว่า ทำความชะงักการขยาย

(ยังมีต่อ)

ปาติฮาปาไหย

(ต่อจากวันอาทิตย์)

เมื่อ ทอง ได้เตือน พรรค พวก ของเขาไว้ก่อนว่า

"อย่าเดกลนกระทั่งทรงตัวไม่ได้ เวลาเกิดเรื่องฉิบหายแล้วหาตัวมันไม่ส่วาง"

"งั้นแดกให้ลืม ส่ะดือ เสียก่อน พอตามันไม่ลืม ก็จัดการให้มันลืม"

"ทำ ยังไงถึงจะลืม" แหลมชาตรีถาม

"ยากอะไรว๊า เก็งกระบาลใครเหมาะ ๆ เข้าสักกระบาลหนึ่งแล้ว กด โบ้งเดียว เท่านั้น ก็ ตาส่วาง"

"อย่า" จ่าเอกโพธิ์ห้าม "เจ้าภาพกะก เป็น ที่รัก นับ ถือกัน"

"เอ็งคิดว่าจะไปตีกะบาลเจ้าภาพยังงั้นหรือ?"

"ถึงกระบาลใคร ก็ขอ ห้ามงานมงคลของเขามึง ไปทำ ให้ฤาษ์งามยามดีของเขาเสียหมดไม่ได้ ขอให้นึกว่า พวกเราเป็นที่นับถือของเขา ต้องวางตัวให้งดงาม"

"แล้วเผื่อคนอื่นมาทำใหญ่"

"ช่วยให้มันใหญ่ไป"

"ทำนองไหน คมแฝกหรือว่ามีดชุย"

"ไม่ใช่ อย่าไปเอะอะกับมัน หนุนให้มันใหญ่" โพธิ์อธิบาย

"เผื่อว่าทนไม่ไหว" จ่าเอกแหลมยังมีข้อสงสัยอยู่ร่ำไป

"ถ้าทนไม่ได้ มองดูตากูก่อน หากว่ากูไม่ให้สัญญาณก็อย่าเพิ่ง"

"อ้ายโพธิ์ สัญญาณของมึงประเภทไหน ชง? วิทยุ? หรือว่าไฟ?"

"ตื่น." จ่าโพธิ์บอก "กูลงมือก่อน เพราะว่าเวลากูทนไม่ได้กูถึงจะลงมือ พอกูลงมือแล้วไม่ต้องเลือก ส่วน ที่ว่าใครจะเป็นใครนั้นเป็นเรื่องที่กูจะบอกให้มึงรู้หรือไม่ มึงก็รู้มึงเองในทีอย่างชั้นเชิงนักเลง"

ตั้งแต่เย็นวันนั้น สิทหารเรืออยู่ในวินัยอย่างดีเพราะเจ้าภาพเป็นคนฉลาด รู้มาก่อนว่าทหารเรือมักจะรวน จึงมอบให้สภาพของเขาประดุจเจ้าภาพและอีกประการหนึ่ง พวกชาวบ้านก็ มี ความ ศรัทธา ในโพธิ์เมืองทองอยู่ไม่น้อย

เสียงกลอง เสียงปี่พาทย์ เร่งเร้าสองสาว เนียนกับพิม ให้ตื่นเต้น เวลาแห่งความทุกข์ยากกับแต้มใจได้ผ่านพ้นไปมากแล้ว ธรรมดาเหลือเกิน ก็คือคนเราต้องพยายามหา ทางออก และทางออกที่ต้องการก็คือความผาสุกสนุกสนานที่สมกับวัย

เสียงกลอง เสียงปี่พาทย์ เสียงเพลงรำวงเร่งเร้าทั้ง สองสาวอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งในที่สุด พิมรู้สึกว่าคงจะไม่เป็นการประหลาดอะไร เพราะตลอดทั้งวันหล่อนกับเนียนก็ได้ไปช่วยงานการครัวอย่างเหน็ดเหนื่อยและตอนกลางคืนหากว่าจะออกไปบ้าง ใครจะว่าอะไรในเมื่อพี่ชายกับเพื่อนของพชายก็ยังอยู่อีกตั้งสี่คน

พอดีเนียนมาถามว่า

"หากว่าเราไปใครเขาจะว่าน่าเกลียดไหมพี่พิม"

"เห็นจะไม่มี ใครว่า เราเป็นลูกบ้านนี้ อีกอย่างหนึ่งเราก็ไปช่วยงานเขา มันเป็นงานของคนบ้านเดียวกัน แต่เรื่องที่จะไปรำวงกับเขานั้นพี่ คิด ว่าไม่เหมาะสักหน่อย ดูสนุกสนานยังได้แต่ออกแสดงให้เขาเห็นว่าตัวของเราพลอยสนุกสนานไปด้วยก็แล้วกัน"

แปลว่าพิมเองก็อยากไปเห็นความสนุกสำราญ ของคนอื่นบ้างเหมือนกัน ยี่เกวันนั้นเล่นเรื่องจันทโครบ เป็นเรื่องที่ติดปากของพวกชาวบ้าน แถบนั้นอยู่

เมื่อเนียนมาชวน พิมก็แต่งตัวออกจากบ้านไปกับสาวผู้ซึ่งหล่อนนับถือ เสมือนน้องสาวในใจ

นายแสวง ได้ส่งของมาช่วยงาน พวกพ้องของนายแสวงเป็นจำนวนอันมากได้ทยอยกันเข้ามาต่างคนต่างรู้ การนัดหมายกันเรียบร้อยแล้ว

งานอย่างนั้น เป็นการยากยิ่งที่จะรู้ว่าใครเป็นใคร ใครเป็นคนแปลกหน้าเข้ามา เพราะว่าความสนุกครึกครื้นเป็นประการแรก ความเมามันเป็นประการต่อไป ย่อมทำให้ขาดเสียซึ่งความพินิจพิจารณา ถึงใครจะแปลกหน้าหรือไม่ ฉะนั้น สมุนเสือเผือนจึงได้ทยอยกันเข้ามาที่ละคนสองคน ส่วนสายของนายแสวงก็ เป็นไปทางจุดที่ต้องการจะรู้ว่าพิมกำเนินอยู่ ในประกาศิตอันเด็ดเดี่ยวของนายฮ่องคือพิม. และความตั้งใจอันแน่วแน่ของนายแสวงคือจ่าโพธิ์ ซึ่งวันนั้นก็ไม่ ได้แตะต้องเหล้าเกินกว่าความต้องการสัญชาติเสือย่อมรู้ว่าราศีอย่างนั้นเหตุร้ายอาจเกิดขึ้นได้โดยง่าย และเมื่อมันเกิดขึ้นแล้วก็ยากยิ่งที่จะรู้ว่าใครเป็นใคร

ตาหยอยพร้อมด้วยกลุ่มแก๊มือชั้นเดียวกัน กับกลุ่มหนุ่มนักเลงรี่ใหม่ แต่ทว่าเอาจริงคือเจ้าแฝง เจ้าน้อย เจ้ ฮิม เจ้ากิ่งเป็นต้น รวมกันอยู่มุมหนึ่งของบ้าน อันใหญ่โตของเจ้าภาพ ทั้งหมด กำลังเพลิดเพลินกับสุราเมา พร้อมทั้งกับกลม้ ซึ่งขนเอามาจนกินไม่หมด

"ยี่เกวันนี้ เล่นเรื่องจันท-โครบ" ใครคนหนึ่งเอ่ยขึ้นอย่างทำนองชวนไปดู เพราะเสียงโหมโรงดังสนั่นหวั่นไหว

"ไง ว่าไง" ตาหยอยเอียงหู เอามือประคองบุ้งหูทั้งสองหัวสั่นหัวคลอน "ฝรั่งไม่เข้าใจ"

"ใครฝรั่ง" เจ้าฮิมถาม

"ฝรั่งหยอย" แกว่า

"เอแปลก เอ. แปลกแท้" เจ้าฮิมเกาหัวหยิก ๆ อย่างว่าสงสัยยิ่ง

"สงสัยอย่างไร ลูกชายฮิม" ตาหยอยครึกครื้นเต็มที่

"เอ ฝรั่งไงชื่อหยอย"

"มิสเตอร์หยอยยังไงมึง"

"เอาเข้านั่น.." เจ้าแฝงตบมือฉาดๆ ด้วยฤทธิ์เมาขนาด ตาหยอยแม้ว่า จะกิน น้อย กว่า "มิสเตอร์หยอยเอาเข้าแล้ว"

'อ้ายฮิม.. พ่อมึงชื่อหยอย' เจ้ากิ่งร้อง

"พ่อกู หน้าไม่ เหมือน ฝรั่งหยอย"

"งั้นพ่อมึงหน้าเหมือนใคร" เจ้าน้อยยื่นหน้าเข้ามาถาม

"เหมือนคน" ฮิมตอบ

"--แล้วตาหยอย"

'เหมือนที่เขาเรียกว่าจุ..จุ..'

[ยังมีต่อ)

"ยากอะไรว๊า เก็งกระบาลใคร เหมาะ ๆ เข้าสักกระบาลหนึ่งแล้ว กดโบ้งเดียวเท่านั้นก็ตาส่วาง"

โอกาสพิเศษทีหาได้ยาก

★

ก่อนอื่น เราขอส่งความสุขปีใหม่ พ.ศ. ๒๔๙๖ แด่ท่านผู้อ่านและบรรดาแฟนของเราโดยทั่วกัน

เนื่องในโอกาสขึ้นปีใหม่ บริการเพลินจิตต์จะประกอบกิจในบริการขึ้นสักอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นการต้อนรับปีใหม่ และให้ท่านผู้อ่านของเราตลอดจนบรรดาแฟนของเพลินจิตต์ได้รับประโยชน์จากเรา เป็นการสมนาคุณแด่ท่านผู้ให้ความอุปการะเป็นอย่างดีต่อบริการของเพลินจิตต์ชั่วกาลนานมาน.

ฉะนั้น บริการเพลินจิตต์จึงได้เปิดการจำหน่าย **หนังสือเล่ม** ของเพลินจิตต์ทั้งหมดตามรายการข้างล่างนี้ ใน **ราคาพิเศษ** คิดเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือครึ่งราคาเดิม และการลดราคาครั้งนี้กำหนดเพียงเดือนครึ่ง คือจากวันที่ ๑๕ มกราคม ๙๖ ถึงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๙๖ เท่านั้น

เพื่อความสะดวกแก่ท่านผู้ประสงค์จะซื้อหนังสือเล่มลดราคาพิเศษครั้งนี้ จึงขอกำหนดการซื้อดังนี้

ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี ซื้อได้แห่งเดียว ณ สำนักพิมพ์เพลินจิตต์ สี่แยกหลานหลวง พระนคร ทุกวัน

ต่างจังหวัด สั่งซื้อได้จาก นายเวช กระตุฤกษ์ สำนักพิมพ์เพลินจิตต์ สี่แยกหลานหลวง พระนคร เงินค่าหนังสือและค่าส่งเป็นเช็ค ป.ณ. หรือธนาณัติ สั่งจ่ายที่ ป.ณ. บางลำภูบนแห่งเดียว ค่าส่งหนังสือเล่ม (ไม่คิดรวมค่าหนังสือ) เล่มละ ๑.๕๐ บาท ถ้าให้ส่งมากกว่า ๓ เล่ม คิดเล่มละ ๑ บาท

อนึ่ง ผู้ที่มีบัตรแฟ่นของเพลินจิตต์ไม่มีสิทธิ์ ในการซื้อลดราคาเป็นพิเศษอย่างในเวลาปกติ เพราะการลดครั้งนี้เป็นการลดพิเศษโดยทั่วถึงกัน จึงไม่มีการลดตามสิทธิอย่างใดอีก.

บริการเพลินจิตต์แผนกหนังสือเล่ม
วันที่ ๗ มกราคม ๒๔๙๖

รายชื่อหนังสือเล่มที่ลดราคาพิเศษตามราคาเดิม

เฉพาะเรื่องของหลวงวิจิตรวาทการ

๑. ประชุมพงศาวดาร ฉบับความสำคัญ กระดาษธรรมดา ปกแข็ง ออกเล่ม ๑ ถึงเล่ม ๗ เล่มละ ๑๕ บาท
,, ,, กระดาษดี ปกแข็ง เล่มละ ๔๐ ,,
๒. ประวัติศาสตร์สากล เล่ม ๒--๕ ปกแข็ง ชนิดปกกระดาษ เล่มละ ๓๐ ,,
ชนิดปกผ้า เล่มละ ๓๕ ,,

๓. อาทิตย์อัสดง	ปกแข็ง	๑๗ บาท	๔. ความรักครั้งหลังและสมร	ปกอ่อน	๗ ,,
๕. เพ็ชรพระนารายณ์	ปกแข็ง	๑๕ ,,	๖. กรรณิการ์เทวี	ปกแข็ง	๑๗ ,,
๗. พลีชีพเพื่อรู้	ปกอ่อน	๗ ,,	๘. ดอกฟ้าจำปาศักดิ์	ปกอ่อน	๑๑ ,,
๙. กุหลาบเมาะลำเดิง	ปกแข็ง	๑๒ ,,	๑๐. วิจิตรวรรณกรรม เล่ม ๑	ปกแข็ง	๑๒ ,,
๑๑. วิจิตรวรรณกรรม เล่ม ๒	ปกแข็ง	๑๒ ,,	๑๓. ,, ,, เล่ม ๓	ปกแข็ง	๑๒ ,,
๑๔. ,, ,, เล่ม ๔	ปกแข็ง	๑๒ ,,	๑๕. ,, ,, เล่ม ๕	ปกแข็ง	๑๐ ,,
๑๖. ผจญชีวิต	ปกแข็ง	๑๕ ,,	๑๗. ฟากฟ้าสาละวิน	ปกแข็ง	๒๐ ,,
๑๗. ยอดเศวตฉัตร	ปกแข็ง	๒๐ ,,	๑๘. ห้วงรัก-เหวลึก	ปกอ่อน แต่เล่ม ๗--๒๖	๒ ,,
๑๙. สวรรค์ไม่ทอดทิ้งข้าพเจ้า	ปกอ่อน	๑๐ ,,	๒๐. ความฝัน	ปกแข็ง	๒๐ ,,
๒๑. วิชาแปดประการ	ปกแข็ง	๒๐ ,,			

เรื่องของนักประพันธ์อื่น

๑. แม่ศรีเรือน พ. เนตรรังษี ปกแข็ง๒เล่มจบ ๓๐ บาท
๒. สะใภ้ทาษ "สุกัญญา" ปกแข็ง ๓๐ บาท
๓. ขุนเดือง ขุนดือ "สุมทุมบุญเกอ" ปกแข็ง ๑๕ บาท
๔. เศวตฉัตรน่านเจ้า "ลพบุรี" เล่ม ๓--๑๗ ปกแข็ง ลดพิเศษ เหลือเล่มละ ๕ บาท ทั้งหมด
๕. โชเวียตรัสเซียทแท้จริง เทพ โชตินุชิต ปกแข็ง กระดาษดี ๓๕ บาท กระดาษธรรมดา ๒๕ บาท
๖. ขุนศึก "ไม้เมืองเดิม" ปกแข็ง มีเล่ม ๕ ถึง ๑๑ ลดพิเศษ เหลือเล่มละ ๕ บาททั้งหมด
๗. มุมมืดในสังคม "เรืองฤทธิ์" ปกแข็ง ๒๐ บาท
๘. สุภาพบุรุษสมพร "อรวรณ" ปกแข็ง ๒๐ บาท
๙. บางระจัน "ไม้เมืองเดิม" ปกแข็ง ๑๕ บาท
๑๐. เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี "อณุชิต" ปกแข็ง ๑๕ บาท
๑๑. ๗ นายกรัฐมนตรี สิริ เปรมจิตต์ ปกแข็ง ๒๐ บาท
๑๒. กุหลาบเชียงใฮ้ พต. ขุนเสริมสุรศักดิ์ ปกแข็ง ๒๐ บาท
๑๓. ทหารเอกพระบัณฑูร "ไม้ เมืองเดิม" ปกแข็ง๒๐บาท
๑๔. แก้วกัลยา "อรวรรณ" ปกแข็ง ๒๐ บาท
๑๕. สินในน้ำ "ไม้เมืองเดิม" ปกแข็ง ๒๕ บาท
๑๖. สาวในเรือนทาษ "สุกัญญา" เล่ม๑--๗ เล่มละ ๒๐ บาท
๑๗. ศาลเพียงตา "ไม้ เมืองเดิม" ปกแข็ง ๒๐ บาท
๑๘. ทหารดาบเชียงรุ้ง "ลพบุรี" เล่ม ๑--๔ เล่มละ ๒๐บาท
๑๙. รุ่งฟ้าดอยสิงห์ "อรวรรณ" ปกแข็ง ๒๕ บาท
๒๐. พยับหมอก "กุลปราณี" ปกแข็ง ๓๐ บาท
๒๑. นางพญาข่ากาด ช. ชาวเชียง ปกแข็ง ๒๐ บาท
๒๒. อกกำพร้า "ช่อลิลลี่--พร้มเพรา" ๑๕ บาท
๒๓. นางห้าม "ไม้ เมืองเดิม" ปกแข็ง ๒๐ บาท
๒๔. เพลิน กุลปราณี ปกแข็ง เล่มละ ๒๐ บาท

นักโทษร้อยปี

(ต่อจากหน้า ๓)

★

ใจตกเสียแล้ว เพราะผลของความหรูหรา ของเมืองหลวงที่ล่อให้เด็กหนุ่มเสียคนมามากต่อมาก ยิ่งถอรปด้วยวัยและอายุของจุ้ย ก็เริ่มจะเป็นหนุ่มขึ้นเสียด้วยแล้วเช่นนี้ เขาจึงบอกปฏิเสธ ในความหวังดีของพี่สาวทันที ซึ่งเป็นคำแรกและคำสุดท้ายว่า "เลิกเรียน"

เริ่มคบเพื่อนปล้น

ขณะนี้จุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อ มีอายุย่างเข้าปีที่ ๑๖ แล้ว เพราะเป็นการใจแตก และใจคอกว้างขวางของเขา จึงทำให้มีเพื่อนฝูงมากขึ้น เป็นลำดับ และบรรดาเพื่อนฝูงแต่ละคน เข้ามาอยู่ในค่ายมิตรภาพ ก็ล้วนแต่มีลักษณะนิสสัยใจคอ คล้าย คลึง กันทั้งสิ้น เที่ยวด้วยกัน กินนอนด้วยกัน ในตัวเขาเวลานั้นเริ่มพะ ดัว และมีคสองคมซึ่งสั่งทำพิเศษจาก โรงงาน และพาเพื่อนฝูง ไปหาเช่า พระ ตามท้อง สนาม หลวง มา คล้องคอไว้พวงเบ้อเริ่ม — — จากนี้ เองจุ้ยก็เริ่มแก้ จน ด้วยการ วิ่งราวปากกา หมึก ซึม ..... กระชาก สร้อย คอ และจี้ ——— ได้เงิน เอามาแบ่ง เพื่อนฝูง ใช้จ่ายกันอย่างฟุ่ง เฟ้อ — และการดื่มเหล้าสูบ บุหรี่ ก็เริ่มทวี หนักขึ้นเป็นเงา ตามตัว ของพวก ที่มีอุบายมุขครอบงำอยู่ และเหมือนเป็น กำลัง ใจ ให้ เขา ประ กอบกรรมชั่วอันนี้หนักขึ้น เขาเด็ดรอด จาก มือ กฎ หมาย ไป ได้ทุกครั้งอย่างลอยนวล จึงทำให้เขามี ใจ กำเริบ มา เป็น ลำ ดับ เขาใช้วิธี โจรกรรมจากก้าวแรกด้วยการวิ่งราว และจี้มาหลายครั้งจนกระทั่ง ใจแตก และเขาก็มีอายุเข้าวัยหนุ่มขึ้นมา มากแล้ว จึงคิดสร้างงานชิ้นใหญ่ ๆ ต่อไป

เพราะ การ โจร กรรม ของจุ้ยหรือ ประเสริฐผู้นี้มี กิตติศัพท์กระ เดื่อง เลื่อง ลือ ขึ้น หนา หูคณะโจรม้าเหาะ จึง สืบ ทราบหาตัวเขาจนได้ความแน่ชัด แล้วจึงติดตามตัวไปร่วมด้วย งานปล้นของคณะโจรม้าเหาะก็เริ่มเปิดฉากขึ้นในใจกลางพระนครหลวง โดยมีจุ้ยหรือประเสริฐเข้าร่วมพร้อมด้วยลูกสมุนประมาณสิบคน เวลา ๑๑.๐๐ น. เศษ ได้ ฤกษ์ดี หัวหน้า โจร ม้าเหาะบัญชางานส่งสงมือได้ ทั้งหมดจอมโจร ขุนโจรและลูกสมุนก็ตรูเข้าไปในร้านขายทองที่จักรวรรดิ์ ตรงเข้า จับจ่น เจ้าของมัดมือ จี้ด้วย อาวุธ ปืน ให้บอกที่ เก็บ ทรัพย์ พร้อม กับยิงปืน ขู่ ขวัญ ห้าง ร้าน ที่อยู่ ใกล้เคียงหลายนัดติด ๆ กัน เมื่อต่างช่วยกัน กวาด ทรัพย์สิน ในร้านขายทองไปได้แล้วก็เริ่มแยกย้ายกันออก แต่ขณะนั้นตำรวจสืบรู้เบาะแส อยู่ก่อน จึงได้เตรียมกำลังล่วงหน้าไว้ และรีบสั่งเข้า ทำการ ล้อม จุก ช่องทาง ที่จะออก ไว้ ทุก ทาง คณะโจรม้าเหาะ ได้ ใช้ อาวุธปืน ยิงต่อสู้เพื่อ เปิดทาง เสียงปืนดังสนั่นหวั่นไหวปาน ประหนึ่ง ว่าบริเวณจักรวรรดิ์จะถล่มทะลายการ ต่อสู้ ระหว่าง จอมโจร ม้าเหาะ สิบต่อยี่สิบของกำลังตำรวจยิงต่อสู้กันอยู่นานประมาณครึ่งชั่วโมงปรากฏ ว่าเสียง อาวุธฝ่ายคนร้ายสงบลง ตำรวจเข้าทำการรุกเข้าไปตรวจดูปรากฏว่าฝ่ายผู้ร้าย ถูก กระสุน ปืนตายถึง ๔ คน ซึ่งเป็นลูกสมุนของโจรม้าเหาะทั้งสิ้น แต่ในจำนวนนั้นหาได้มี จุ้ย หรือประเสริฐ แซ่ล้อ ถูกกระสุนปืนอยู่ด้วยไม่

เมื่อ จุ้ย หลบหนีไปได้ ก็นำเงินไปแบ่งปันกันกับ หัวหน้าโจรม้าเหาะในครั้งนั้น จุ้ยได้รับส่วนแบ่งถึงแปดหมื่นบาท ซึ่งเป็นครั้งแรกในชีวิตของเขาที่ได้ประสพกับความมั่งโชคที่ได้หยิบเงินเป็นเรือนหมื่นในครั้งนี้ เมื่อได้แบ่งปัน กัน เสร็จสิ้น แล้วจึงพากันแยกย้ายไป

นับตั้งแต่เขาได้ หยิบเงิน จำนวนแปดหมื่น ใส่ กระเป๋า แล้วเขาก็เริ่มเช่า โรงแรมพัก อาศัยอยู่ตามเก้าชั้น เจ็ดชั้น เริ่มหาผู้หญิงคงชื่อ เข้าของใช้ล้วนแต่สิ่งที่มีค่าหรูหรา มีอาวุธปืนสั้นอย่างดี ๆ พกถึงสองกระบอก แต่งกายอย่างภูมิฐาน ซื้ออาหาร ตามเหลากิน ใช้จ่ายเงินอย่างไม่อั้นประตู และบางครั้งเขาก็ต้องระมัดระวังตัวเมื่อเห็นเจ้าพนักงาน เข้ามา ใกล้ชิดผิดสังเกต เขาใช้ชีวิตแห่งความเป็นหนุ่มครั้งแรกของเขาด้วยกำลังเงินที่มากพอ ที่จะให้ความสุขของเขาได้อย่าง เต็มที่ จากผลงาน ที่ทำการ ปล้น ครั้งแรก อยู่ ใน กรุง เทพ ฯ ได้ ประมาณ ๒ เดือนเศษจึงหวนคิดถึงบ้าน ขึ้นมาได้ เมื่อเงิน ก้อน นั้นหมดไปร่วมค่อนแล้ว——

สิ้นบุญแม่

ค่ำวันหนึ่งเขารู้สึกสังหรณ์ใจขึ้นมาขณะที่กำลัง เที่ยวเตร่ อยู่ท่ามกลางความเพลิดเพลินของสุราและนารี "แม่" เหมือนมีเสียงมากระซิบที่หูเขาสั่งจนสุดตัว— —สัญชาติ ญาณ ของมนุษย์ที่มีความกตัญญู ต่อพ่อแม่ซึ่งเป็นผู้บังเกิดเกล้าโดยตรงจุ้ยผละออกจากอกหญิงงามทันทีจนหญิงคนรักรู้สึกประหลาดใจในกิริยาของเขาและชั่วเวลาเพียงครึ่งชั่วโมงจุ้ยก็ปรากฏกาย อยู่บนโรงแรมอันเป็นห้องที่เขาเช่าพักไว้ เขารีบจัดเข้าของเก็บลงบรรจุกระเป๋าเดินทางเสร็จแล้วเขาก็ล้มตัวลงนอนมือก่ายหน้าผาก— —ภาพ เหตุการณ์ภายในชีวิตของเขาเริ่มเข้า มาลอย วนเวียนอยู่ในห้วงนึกอย่าง สับสนเขาได้หลับตาลำดับภาพเหตุการณ์ตั้งแต่เขาจากเตียแม่เข้ามาอยู่ภายในกรุงเทพ ฯ กับ พี่สาวและเข้าเรียนหนังสือกระทั่งออกจากโรงเรียนมาเริ่มคบ เพื่อ นรีอ่านเป็นนักวิ่งราวนักจี้ และ จนกระทั่งปล้นยิงต่อสู้ กับ ตำรวจเอาชีวิตรอดมาได้อย่าง หวุดหวิดและได้มีเงินใช้มากมายอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะผลแห่งการประกอบการ โจรกรรม ทั้งสิ้น — —เขาใช้ความคิดให้ฟุ้ง สร้าน อยู่จนกระทั่งนาฬิกาเลาะ ติดติดกัน ๓ ครั้ง จึงล้มตัวม้อยหลับไป

รุ่งอรุณของเช้าวันใหม่ จุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อโจรหนุ่มรูปหล่อแห่ง เมือง ไทย ภาย ในร่างที่สวมเสื้อแจ็กเก็ตสั้น เงินกางเกงปาดมบชสีช็อค โกแล็ตก็ก้าวขึ้นจักรยานสามล้อพร้อมด้วยกระเป๋าหนังเดินทาง ภายในกระเป๋าเสื้อแจ็กเก็ตข้างซ้ายมีคอลท์ทรีวอลเวอร์ บันจุ กระสุนครบนัดอยู่หนึ่งกระบอกและในกระเป๋าหนังยังมีเจ้า เบรานิงขนาด ๙ ม.ม. ซ่อนไว้มิดชิดอีกหนึ่งกระบอกด้วย

เพราะเป็นเหมันตฤดู หัวค่ำโพงภายในเขต สถานี จึง เนืองแน่นไปด้วยมหาชนที่ครองอาภรณ์ด้วยเครื่อง กันหนาว มากด้วยกันจึงต่างก็มีลักษณะ การแต่ง กาย คล้ายคลึง กันไป แทบหมดทุกคน

พอได้เวลา ๗.๐๐ น. ตรงหวูดยาวก็ดัง ขึ้น ที่ หัวรถ จักรรถไฟเริ่มใช้ผ้าจักรเคลื่อนขบวนออกจากสถานีกรุงเทพ ฯ ภายในรถกรุงเทพ ฯ—พิษณุโลกเนืองแน่นไปด้วยประชาชนทั้งชายและหญิงไม่ว่าลูกเด็กเล็กแดงพากันโดยสารไปมากมาย แต่มีใครบ้างไหมจะทราบ ได้ว่า ภาย ในขบวนรถนั้นมีจอมโจรจุ้ย หรือประเสริฐ แซ่ล้อร่วมโดยสารไปด้วย อ่อ! แน่ละใครล่ะจะทราบได้ดีไปจากตัวของเขาเองที่กำลังคิดว่า "เสือจุ้ย" ได้อำลากรุงเทพฯ ไปแล้ว ไปเพื่อขอกราบเท้าคุณแม่และคุณเตียเสียทีที่ได้จากไปเสียตั้งหกปี!

ประกาศจับ

จากการปล้น อย่าง ลุก ลาดของคณะโจรม้าเหาะ ที่ร้าน ค้าทองจักรวรรดิ์ ครั้งนั้นทำให้เจ้าหน้า ที่ เดือด ดาล เป็น อัน มากเพราะไม่แต่จะกระทำการ ขนิดเหยียบจมูกเจ้าหน้าที่ มิหนำซ้ำยังยิงเจ้าพนัก งานผู้ กระ ทำการปราบปราม ตามกฎหมายบาดเจ็บสาหัสอีกด้วย ทางการสืบว่าผู้ร้ายรายนี้มีเสือจุ้ย หรือประเสริฐ แซ่ล้อ จอมโจรหนุ่มรูปหล่อร่วมอยู่ด้วย จึงได้ประกาศสืบจับให้สินบนแก่ ผู้จับ ได้ไปทั่วพระราชอาณาจักร และกำชับให้เจ้าหน้าที่กวดขันจับตัวผู้ร้ายรายนี้มาลงโทษให้จงได้..!

เมื่อ จุ้ย หรือ ประเสริฐ เดินทางไปถึงพิษณุโลกแล้วคง เช่าโรงแรมพักอยู่หนึ่งคืน รุ่งขึ้นโดยสารรถไฟไปลงที่สถานีเด่นไชยจับรถยนต์ มุ่งหน้า ไป แพร่เพื่อรีบไปเยี่ยมแม่และเตียก่อนใคร ๆ ทั้งหมด

เหมือนถูกมนต์ สกดจิตต์ขณะที่เขานั่งรถยนต์ ไประหว่างทาง ให้รู้สึกง่วงเหงาหาวนอนไปตลอดทาง และให้มีหัวใจหวาบหวิวเหมือนกับมีรางร้ายอะไรเกิดขึ้น——— มันช่างเป็นความจริง ดังความคาดหมายทุกประการ จากสิ่งสังหรณ์นั้นพอเขาย่างเท้าขึ้นบ้านภาพที่อยู่ตรงหน้าเขาคือ นายกตบิดาผู้มีใบหน้าร่วงโรย และมีลักษณะชราลงไปมาก เพียงคำพูดคำเดียว ของบิดาบังเกิดเกล้าว่า "แม่เจ้าตายเสียแล้วเมื่อวานซืนนี้เอง" เพียงประโยคนี้มิทันที่จะสิ้นคำจุ้ยก็โผเข้าซบหน้าอกอดเตียร้องไห้ฟูมฟายไปด้วยน้ำตา เขารู้สึก เสียใจ เป็นอันมากที่มารดามาด่วนสิ้นใจตายเสียก่อนที่เขาจะได้พบหน้า เป็นครั้งสุดท้าย เพียงสี่วันเท่านั้นเขาดึงธนบัตร ออกจากกระเป๋าส่งให้เตียปึกหนึ่งซึ่งมันมีค่าไม่ต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท เตียยื่นมือรับเงินจากบุตรชายด้วยมืออันสั่น เขาพูดอะไรไม่ออกแม้เพียงจะถามลูกว่าไปรวยอะไรมา---ได้แต่ตลึงงง ต่อธนบัตรที่ตกอยู่ในฝ่ามือเท่านั้น

ทันใดนั้นเอง เขามิได้รอช้ารีบดุ่มไปยัง หลุมฝังศพของมารดาซึ่งถูกฝังไว้ ที่ป่าช้าวัดห้วยอ้อ พร้อมด้วยดอกไม้ธูปเทียนตรงเข้าบูชา แล้วตั้งจิตอธิษฐานบอกเล่าอยู่ประมาณครึ่งชั่วโมงแล้วก็กราบลง ตรงปลายเท้ สามครั้งพลางพร่ำรำเหมือนกับบุคคลวิกลจริตพรรณเสร็จแล้วก็กลับมานอนค้างกับเตียที่บ้านปิน ซึ่งห่างจากหลุมฝังศพมารดาถึงสี่กิโลเมตร

จากนั้น จุ้ยหรือประเสริฐ แซ่ล้อก็เริ่มเปลี่ยนชีวิตจากชาวกรุงเป็นชาวเมืองแพร่ตามเดิม เพราะความรักแม่ คิดที่จะอยู่เพื่อทำศพแม่และความเป็นห่วงเตียด้วย จึงไม่คิดที่จะกลับกรุงเทพอีก

พอดีหม่องจุดไหล พ่อค้าพม่าซึ่งชอบพอกับนายกตบิดามาก จึงชักนำให้ไปวิ่งเต้นการค้าอยู่ในเมืองด้วยกัน เขาจึงเข้าไปอยู่ ภายในบ้านกับหม่องจุดไหล เริ่มประกอบสัมมาอาชีวะในทาง "เซ็งลี้" ขึ้นล่องระหว่างแพร่—ลำปางสินค้านั้นมันก็มิใช่ของอื่นไกล อะไรหลอกเพราะคำว่าเมืองเหนือ สินค้าของเขาก็คือ "ฝิ่น" เท่านั้นที่มีราคาและขึ้นหน้าขึ้นตา กว่าสินค้าอื่นๆ

เมียคนแรก

ระหว่างที่เขาขึ้นล่องทำการค้าขาย อยู่กับหม่องจุดไหล่นั้นเขาได้พบรักเข้ากับ เรียม หญิงงามคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าของร้านขายเครื่องสำอางค์อยู่ในตลาดลำปาง เพราะความมีเรือนร่างท่าทางรูปหล่อ ของเขาถอรปด้วยพูดจา อ่อนหวาน ยิ้มอยู่ตลอดเวลานั้นเองทำให้นางสาวเรียมแห่งร้าน "สำอางค์พ นิชย์" หลงรักจุ้ยหรือประเสริฐอย่างลืมตัวเสียแล้ว

ในที่สุด หม่องจุดไหล่ก็เป็นเจ้าภาพขอเรียม ให้ตามประเพณี——ซึ่งในขณะนั้นทางฝ่ายญาติพี่น้องข้างฝ่ายเขา ตลอดกระทั่งเตียเอง ก็มิทราบเบื้องหลังความประพฤติของลูกชายเลย และหม่องจุดไหล่เองก็มิได้ว่อขาเลยมั้งเดนน้อย จึงหวังที่จะ ปลูกฝังลูกหลานให้มีความสุข ส่วนมารดาบิดาของเรียมก็มีความรักใคร่ บุตรเขยอย่างที่สุดจุ้ยต้องการสิ่งใดซื้อให้ทุกอย่างจนกระทั่งจุ้ยขอเงินจากพ่อตาแม่ยายซื้อรถยนต์ตัวผู้โดยสารได้หนึ่งคัน เพราะความอ่อนน้อมและคำพูด ของเขาทำให้พ่อตาแม่ ยาย หลงในการมจนลืม ตัวแต่ หาทราบไม่ว่าผู้ที่ เป็น บุตร เขย ปัจจุ บันนี้แหละ คือ "ผู้ร้าย" ที่ปล้นและทำร้ายเจ้าพนัก งานมาแล้วในอดีต!

ถูกฟ้อง

เพราะความ รักแม่ และ เมียนั้นเองจุ้ยก็เริ่มประพฤติตนเป็นคนดีตลอด มา แม้ว่า หัวใจเขาจะเป็นแผลอยู่ก็ตามเขาไม่แสดงกิริยาเป็นนักเลงต่อให้ผู้ ใดเห็นเลย เขาคิดได้ว่าเท่าที่เขาได้เมียมีหลักฐ นและมีทางค้าขายมีรถยนต์ ส่วนตัว วิ่งเช่นนี้ก็นับว่าดีพอแล้ว

เมื่อเสือร้าย ถูก ล่อด้วยสมบัติ และ ความดี ของเมีย เช่นนี้แม้จะเป็นจอมใจรก็ยอมจะละพยศได้ แต่อะไรเล่าที่ทำให้จุ้ยหรือประเสริฐต้องกลายเป็นจอมโจรขุนคุกซึ่งถูกศ พิพากษาถึงหนึ่งร้อยกว่าปีไปได้ทั้งๆ ที่เขา ยัง เป็น เด็ก หนุ่มอย่างไม่น่าเชื่อเช่นนี้—— ข้าพ เจ้าจะได้บันทึกชีวิตของ (ดิลลิงเยอร์) แห่งเมืองไทย ให้ท่านทราบ จนกระทั่งถึงฉากสุดท้าย แห่งชีวิตของเขา——

วันหนึ่ง เมื่อต้น เดือนกันยายน๒๔๙๑ ขณะที่จุ้ยหรือประเสริฐ โช ฟอร์ประจำรถถือจักขับ รถยนต์ แล่นไปชน เอาฝาห้องคลาดพ ไปแถบหนึ่งเพราะเหตุ ที่ เขา หลบ รถ ซึ่ง แซงขึ้นหน้าไป เขาได้เสียหลักจึงชนเข้าโดยมิได้เจตนา ถูกเจ้าทรัพย์เรียกร้องค่าเสียหายด้วยราคาสูงถึงเขาจึงขอร้องให้ลดหย่อนผ่อนลงแต่สมควร ผู้เสียหายไม่ยอม ถ่ายเดียว จึงเกิดสู้ความ กันขึ้น—— ในที่สุด เขา ก็ต้องแพ้ฝ่ายโจทก์ ศาลจังหวัดลำปาง ได้พิพากษาให้จำคุกนายจุ้ย หรือประ เสริฐ แซ่ล้อฐานทำ ให้เสีย ทรัพย์มีกำ หนด ๑ ปีอ้อน เมื่อวันที่๗ธันวาคม ๒๔๙๑

ภายในเรือนจำอันเป็นสถานที่คุมขัง บุคคล ที่กระทำผิด กฎหมาย แม้เพียงวินาทีเดียวในตราง แล้วแสน ที่จะ หมดสิ้นซึ่งอิสสระภาพ—— ไม่ มี ใครเลยที่จะอยากย่างเท้าเข้าไปอยู่ใน "นรกทั้งเป็นของมนุษย์"

(ยังมีต่อ)

เพลินจิตต์ พิเศษ
รายเดือน เล่ม ๙
ฉบับปีใหม่ ๒๔๙๖

จัดสรรเป็นพิเศษต้อนรับปีใหม่
ด้วยจินตนิยายใหญ่ยิ่งของ
สุวัฒน์ วรดิลก
คือ **นภาพิไล** เรื่องยาวเหยียด
ดีกว่า **เปลวสุริยา** ดีกว่า **ราชินีบอด** ดีกว่า **นางไพร**
นอกจากนี้ยังมีเรื่อง **หมากรุกกินเมีย** ของ ม.ร.ว. นพแก้ว นวรัตน์
คือเรื่องของนักหมากรุก เล่นหมากรุกพระนันเอาเมียกัน
และเรื่องชิ้นเอกของ **เสนีย์ บุษปะเกศ** คือ **เลือนรกแห่งเมืองสวรรค์**
และเรื่องชิ้นเอกของ สุกัญญา พวงพยอม เวทางค์ มนัส จรรยงค์
สมุท ศิริไข ลพบุรี ขุนเสริมสุรศักดิ์ สาลิกา จำนง วงศ์ข้าหลวง
ป่อง เผ่าพัลลภ บุษย์ สมรกรรม กำแหง เดชา ยศ วัชรเสถียร
แกม มหรณพ สิริ เปรมจิตต์ ตีระบุตร อุษา เข็มเพ็ชร์
ฯลฯ ฯลฯ ฯลฯ

วางตลาดวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๔๙๖

ทั้งนี้เพราะร้านผู้จัดทำปกแข็งทำให้เสร็จไม่ทันตามกำหนดเดิม

วิทยาพานิช อุตรดิตถ์

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๔๙๖

เรียนคุณทองคำ ศรีเกตุ ผ่าน บ.ก. เพลินจิตต์รายวัน

จดหมายของคุณที่ส่งมาลงในหน้าสำนักพิมพ์เพลินจิตต์รายวัน ฉะบับที่ ๔๐ เรื่องที่คุณได้รับหนังสือพิมพ์เพลินจิตต์รายวัน เดือนธันวาคม ๙๕ จำนวน ๒๔ เล่ม คิดตามราคาก็เป็นเงิน ๒๔.๐๐ บาท แต่ทางร้านผมส่งบิลเก็บเงินคุณ ๓๐.๐๐ บาทนั้น

ผมได้ตรวจดูบัญชีรายชื่อสมาชิกที่รับหนังสือพิมพ์ของผม ไม่ปรากฏว่ามีชื่อคุณทองคำ ศรีเกตุ เป็นสมาชิกรับหนังสือจากร้านของผมเลย ไม่ทราบว่าคุณส่งจดหมายลงข้อความโกหกและยกเมฆในหน้าหนังสือพิมพ์ พื่อประสงค์อะไรกัน? เพราะทำให้เสียเวลาด้วยกันทั้งสองฝ่าย ถ้าคุณรับหนังสือและชำระเงิน ๓๐.๐๐ บาทให้แก่ผมจริงแล้ว ผมขอให้คุณนำบิล วิทยาพานิช ไปรับเงินจากผม ๑๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ผมจะจ่ายให้ทันที

ในฐานะที่ผมเป็นเอเยนต์หนังสือพิมพ์ในจังหวัดอุตรดิตถ์มาร่วม ๓๐ ปี ท่านสมาชิกของผมทุกท่านที่มีอุปการะคุณต่อผม คงหายข้องใจในเรื่องราคาหนังสือพิมพ์กับเกินอัตราดังข้อความที่กล่าวมาแล้ว อัตราหนังสือพิมพ์พลินจิตต์รายวันผมเก็บสมาชิกดังนี้

รายวันเดือนละ ๒๕.๐๐ บาท ส่งถึงบ้าน
,, สัปดาห์ ,, ๑๒.๐๐ ,, ,,
,, บักษ์ ,, ๑๐.๐๐ ,, ,,
(เล่มพิเศษ) ,, เดือน ,, ๑๐.๐๐ ,, ,,

พร้อมกันนี้ ส่งสำเนาบิลเก็บค่าหนังสือมาให้ท่าน บ.ก. ดูเป็นหลักฐาน

ขอได้รับความนับถือ
ประเสริฐ ศรีวิทยา
เจ้าของและผู้จัดการ

คำตอบของเรา

คุณทองคำ ศรีเกตุ โรงงานน้ำตาลอุตรดิตถ์ โปรดทราบ ถ้าเป็นความจริงก็ขอให้คุณนำบิลไปแสดง และได้รับเงินรางวัล ๑ พันบาททันที

บ.ก.

กอง ร.ร. นายสิบ ช. ราชบุรี

วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๔๙๖

เรียน บ.ก. เพลินจิตต์รายวันที่เคารพ

ในฐานที่ผมเป็นแฟนเพลินจิตต์รายวันรายบักษ์ ตลอดมาระทั่งรายเดือน คนหนึ่ง ผมมีความข้องใจ เกี่ยวด้วยเรื่อง ราคาหนังสือเล่มที่ลดเป็นพิเศษตามที่ทางร้านได้ประกาศในหน้าหนังสือพิมพ์เพลินจิตต์รายวัน ว่า "หนังสือเล่ม ของเพลินจิตต์ทั้งหมดตามรายการข้างล่างนี้ในราคาพิเศษ คิดเพียง ๕๐ เปอร์เซ็น ของราคาเดิม" แต่ทำไม บางเล่มจึงไม่ลดลง ๕๐ เปอร์เซ็น ตามประกาศได้เช่นหนังสือ "สาวในเรือนทาษ" (โดยสุกัญญา) เป็นต้น เท่าที่ผมอ่านพบ ในราคาที่บอกจำหน่าย เล่มละ ๒๐ บาท และเท่าที่ประกาศลดราคานี้ ก็เล่มละ ๒๐ บาทเช่นกัน

ผมมีความข้องใจในเหตุข้างต้นนี้จึงเรียนมาเพื่อทราบ หวังคงได้ความกระจ่างแจ้งจากคุณ ในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันในฉบับต่อไป

อนึ่งผมอยากทราบว่า หนังสือ "ขุนศึก" ของไม้เมืองเดิม ตั้งแต่เล่ม ๑ ๑๔ ทางร้านจำหน่ายหมดแล้วหรือ ? โปรดตอบให้ทราบด้วย ถ้าหากหมดแล้วเมื่อไรจะจัดพิมพ์ขึ้นอีก

ที่สุดนี้ ผมหวังว่าคุณคงตอบให้ทราบในเพลินจิตต์รายวัน หรือจะเป็น จ.ม. ส่วนตัวก็ผมได้ยิ่งดี จึงขอขอบคุณล่วงหน้า มาพร้อมกับจดหมายนี้ด้วย

ด้วยความนับถือ
ชัยยะ สุขพัฒน์

ป.ล. สำหรับหนังสือ เพลินจิตต์ พิเศษ รายเดือน ดูนับว่าช้าสำหรับผมเสียเหลือเกิน แต่ผมก็เห็นใจทางร้านเหมือนกันว่า มีงานมาก สำหรับผมใจร้อนเหลือเกินอยากจะได้อ่านเร็ว ๆ

คำตอบของเรา

ราคาหนังสือเล่มของสำนักพิมพ์เพลินจิตต์ ที่ลงประกาศแจ้งความไว้นั้น เป็นราคาเต็มเมื่อลดราคาลงตามประกาศ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ลดลงครึ่งหนึ่งตามส่วน เช่น๒๐บาท ก็เหลือ ๑๐ บาท เป็นต้น

เรื่อง "ขุนศึก" ของ "ไม้เมืองเดิม เล่ม ๑ - ๒และ๑๔ขายหมดแล้ว นอกนั้นมีจำหน่ายทุกเล่มที่หมดไปแล้วยังไม่มีกำหนดจะพิมพ์อีกเพราะงานตีมือหมดส่วนรายเดือนที่ล่าช้าไปบ้างนั้น ก็ต้องขออภัย แทน บ.ก. รายเดือน เพราะช่างทำปกทำให้ ไม่ทันขอคุณลองคิดดูรายวัน รายสัปดาห์ รายบักษ์ และรายเดือน ของเพลินจิตต์ และเมื่อพิมพ์เป็นจำนวนมากด้วย คุณลองคิดดูว่าเป็นงานใหญ่โต และไพศาลเพียงใดถ้าผิดกำหนดไปบ้าง ก็ขอได้โปรดอภัยด้วย

บ.ก.

นากิบสั่งจับ

(ต่อจากหน้า๒)

ฟูแอดเซแรด แอดโม และนายพันเอกโมหะเหม็ดราชัดมหินนะ ผู้เคยอยู่ในคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รณะนนากิบได้สั่งปิดท่าเรือและท่าอากาศยาน ทั้งนี้เพื่อติดตามจับผู้ก่อการรัฐประหารตามข่าว ของรอยเตอร์บอกว่านายทหาร ทางอากาศหลายคนถูกจับด้วย

วัตถุประสงค์ ของพวกก่อการในครั้งนี้ว่า เบื่อหน่ายต่อระบบปกครองของอนึ่ง และต้องการให้มีการปฏิรูปประเทศอย่างจริงจัง แต่ทางฝ่ายรัฐบาลถือว่า นโยบายเดิมแรกของนากิบ ก็คือ ขับอิชิพลต่างด้าว ให้ออกไปจากอียิปต์ก่อน ฉนั้นใครขัดขวางในเรื่องนี้ไม่ได้

เจ้าชายฮาลิม ซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นหัวหน้าวางแผนการณ์จะทำรัฐประหารนั้น เคยถูกจับกุมมาครั้งหนึ่ง แล้ว เมื่อ เดือนกันยายน ศกก่อน ในเมื่อพลตรีนากิบ ไม่พึงพอใจในคำตอบของเจ้าชายองค์นั้นที่มีต่อข้อเรียกร้องของนายพลตรี นากิบที่ให้ชำระล้างบรรดานักการเมืองอียิปต์

พลตรีนากิบ แถลงต่อที่ประชุมหนังสือพิมพ์ เมื่อคืนนี้ว่า บรรดาผู้นำทางการเมือง และนายทหารกองทัพอียิปต์บางบางคนพยายามจะก่อความวุ่นวายในวันที่ ๒ เดือนนี้ อันเป็นวันที่ระลึกของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอียิปต์ที่ได้อาลัยแก่บรรดานักศึกษาซึ่งเสียชีวิตไปในการรบ ณ คลองสุเอซ พลตรีนากิบกล่าวว่า พวกก่อการวุ่นวายได้ติดต่อกับ บรรดานักศึกษาและคนงาน เพื่อ พยายามทำให้สถานะการณ์ที่สงบ แปรสภาพเป็นความปั่นป่วน อันจะอำนวยประโยชน์แก่คณะบุคคลเหล่านั้นในที่สุดนายกรัฐมนตรีอียิปต์ปฏิเสธไม่ยอมเผยชื่อของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อรัฐประหารที่จะกระทำกันนี้ในระหว่างที่การสอบสวนดำเนินอยู่ บรรดาผู้สื่อข่าวตั้งข้อสังเกตุว่า เหตุการณ์ครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกที่บรรดานักการเมืองอียิปต์มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนการณ์กบฏต่อระบบปกครองของพลตรีนากิบ อนึ่งพลตรีนากิบแถลงด้วยว่า คณะบุคคลดังกล่าวนั้นได้ติดต่อกับประเทศมหาอำนาจและติดต่อกับชาวต่างประเทศด้วย

การขอมติจากประชาชน (ต่อจากหน้า๒)

การที่เรากล่าวทักท้วงนี้ ก็เพื่อให้รัฐบาลรักษาหลักการหรือวิธีการขอมติจากประชาชนไว้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของรัฐบาล ว่าควรดำเนินการขอประชามติจากประชาชนแต่เฉพาะในกรณีปัญหาใหญ่หรือนโยบายใหญ่ ๆ เท่านั้น เรายังไม่เชื่อนักว่ารัฐบาลจะกล้าขอประชามติจากประชาชนในกรณีขอให้แปลคำว่า "เทาว์น ฮอลล์" ซึ่งเป็นการลงทุน หาศาล แต่ได้ประโยชน์เพียงเล็กน้อย และเป็นการนำเอาวิธีการขอประชามติมาใช้อย่างฟุ่มเฟือย ซึ่งจะทำให้คลายความสำคัญไป.

ประชุมปัญหาข้าว

(ต่อจากหน้า๒)

เป็นอาหารปีละ ๗๒๐,๐๐๐ ตัน ดังนั้นเกิดผลที่ได้อยู่ทุกวันนี้จะไม่มีพอสำหรับการบริโภคในเวลา ๕ ปีข้างหน้านี้เป็นแน่แท้

ทางด้านผู้ลี้ภัยนั้นก็มีประเทศไทยเพียงประเทศเดียวในบรรดาประเทศที่ผลิตข้าวที่สามารถทำนาได้เต็ม ท่าสมัยก่อนสงครามประเทศที่ผลิตข้าวรายใหม่ๆ ก็ได้แก่ อเมริกาซึ่งมีข้าวส่งให้ฟิลิปปินส์ เกาหลีและญี่ปุ่น ส่วนข้าวที่เหลือจากการบริโภคภายในประเทศอิตาลีส่งไปยังญี่ปุ่นและอินโดนีเซีย

แม้จะมีวัฒนาการดังกล่าวมานี้แล้ว นายเบรนก็เน้นว่าเราจะวางใจมิได้ว่า ข้าวที่เพิ่มขึ้นนั้นจะได้ริงจังดังใจในเร็ววันโดยทั่วๆไป วิธีแน่นอนที่สุดก็คือประเทศผู้บริโภคข้าวจะต้องขวนขวายหาทางเพาะปลูกอาหารที่ตนต้องบริโภคให้ได้มากโดยใช้วิธีกสิกรรม สมัยใหม่และขจัดข้อขัดข้อง สำหรับการเพิ่มพูนผลิตผล.

ยึดอำนาจ

(ต่อจากหน้า๒)

เซียซึ่ง ดำรงตำแหน่งประเทศสภาผู้แทนราษฎรเปอร์เซียด้วยนั้นให้คำตอบแก่ดร.มอสซาเด็คว่าการขยาย กำหนดให้อำนาจพิเศษแก่ดร.มอสซาเด็ค ในทำนองนั้น เป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญเปอร์เซีย เพราะหมายถึงการ ยินยอมให้ ดร.มอสซาเด็คเป็นผู้ผดจการ

ในขณะเดียวกัน มีการเดินขบวนในกรุงเตหะราน เพื่อสนับสนุนข้อเรียกร้องของ ดร.มอสซาเด็ค ที่ขอให้ยืดกำหนดให้อำนาจพิเศษในการ บริหารประเทศต่อไปอีก ๑ ปี

ปัญหาบุคคล

[ต่อจากหน้า๒]

ที่จะสามารถบริหารประเทศได้ในทันที บรรดาสมาชิกพรรคริปับลิกันต่างมั่นใจว่า สภาสูงอเมริกันคงจะลงมติ รับรองคณะรัฐมนตรีอเมริกันชุดใหม่ แต่ก็ยอมรับว่าเสียงคัดค้านข้างมาก อาจเป็นอุปสรรคที่ทำให้ประธานาธิบดีอเมริกันคนใหม่ไม่อาจปฏิญาณตนในวันเข้ารับตำแหน่งได้

ภัตตาคารหลุ่งฟุง
อยู่ข้างโรงหนังพัฒนากร
เพื่อสนองคุณท่านที่มาอุดหนุนภัตตาคาร หากท่านผู้ใดเรียกดื่มเหล้าแม่โขง ๑ ขวดในเวลา๑๗ น. ถึง ๒๐ น. จะได้รับโซดาแถม ๓ ขวดเสมอไป มีกำหนด ๑ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๙๖ เป็นต้นไปทุกวัน

พงษ์ศิริ
๒๐๙ ถนนนครสวรรค์
แต่งหน้า แต่งเล็บ ย้อมผม
มีเครื่องทำไฟเอง
ช่าง – ละเมียด – แพรว

มวยเรเดียมบอมบ์
ครั้งที่ ๑
วันที่ ๗ กุมภ์ ๙๖

สุรนารี
๑๐๓—๑๐๕—๑๐๙ ถนนจักรพรรดิพงษ์
ใกล้สี่แยกใต้งรถรางนางเลง
รับทำการและรับสอน
ตัดผมตัดเสื้อย้อมผมแต่งหน้าแต่งเล็บ
มีหอพักนักเรียนสตรีประจำ
ให้พักฟรี (คิดเฉพาะค่าอาหาร)
แผนกสอนตัดผมโดยวิธีลัด
แบบต่างประเทศ
(สำเร็จภายใน ๑ เดือนแล้วมีใบประกาศนียบัตรให้) สามารถเปิดร้านและรับสอนได้ทันที
แผนกสอนตัดเสื้อ
สอนสำเร็จภายในสามเดือน สามารถตัดเสื้อได้ทั้งชายหญิงท่านผู้สนใจแบบผมแบบเสื้อ เชิญติดต่อขอระเบียบการได้ที่
สุรนารี ฟรี!

Morley
PRESCRIPTION OF AMERICA
ครีมแต่งผมชั้นเยี่ยมที่สังคมทุกชั้นยกย่อง เป็นหลักประกันกลิ่นหอมเย็น รักษาทรงผมให้คงดำเป็นเงางาม สามารถกำจัดรังแค ผมร่วง ผมหงอก ผมกรอบแห้ง และอาการคันศีรษะ

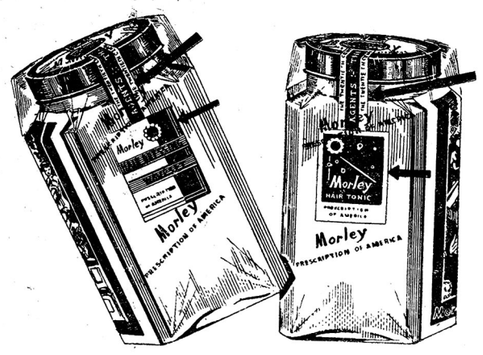

ท่านผู้ใช้โปรดทราบ ด้วยโรงงานได้เปลี่ยนแปลงฉลากติดขวดและสายคาดจากเดิมมาเป็นชนิดพลาสติค (สำหรับสายคาดตรงกลางเป็นพื้นสีฟ้า ตัวหนังสือขาว ส่วนริมขอบพื้นขาวตัวหนังสือดำ)
ฉะนั้น ก่อนซื้อโปรดสังเกตให้แน่นอน

ด่วนพิเศษ!!
ประวัติศาสตร์สากล
ของ
หลวงวิจิตรวาทการ
มีครบชุด (เฉพาะปกผ้า) มี ๑๒ ชุด เท่านั้น
ถ้าต้องการรีบมาซื้อเร็ว–ช้าหมด!
ราคาชุดละ ๒๐๐ บาท
โรงพิมพ์เพลินจิตต์สี่แยกหลานหลวงพระนคร โทรศัพท์ ๒๓๖๕๑

กระทรวงการคลังวางระเบียบจ่ายเงินให้พ่อค้า

ไม่ต้องคอยรับเงินชักช้าเสียเวลา

ให้พ่อค้ารับเงินจากกระทรวงคลังโดยตรง

กระทรวงการคลังจะเปลี่ยนแปลงระเบียบในการจ่ายเงินค่าจ้างกับบรรดาพ่อค้าเสียใหม่ เพื่ออำนวยความสดวกให้แก่บรรดาพ่อค้าทั่วๆไป

หลังจากที่ทางราชการกระทรวงทบวงกรมต่างๆได้ติดต่อกับพ่อค้าและบริษัทห้างร้านต่างๆ ในการซื้อหรือจ้างแรงงานทั่วๆไป ซึ่งทางราชการได้ว่าจ้างให้พ่อค้านั้นๆ ปันผู้ลงมือดำเนินการดังที่เป็นมาแล้วนั้น ทางราชการมักจะจ่ายเงินค่าจ้างแรงงานหรือค่าซื้อสิ่งของให้แก่บรรดาพ่อค้านั้นๆ ยังเป็นการค้าข้างอยู่ อันเป็นเหตุหนึ่งให้บรรดาพ่อค้า และผู้รับจ้างต้องได้รับความไม่สดวก เพราะพ่อค้าและบริษัทห้างร้านที่ต้องใช้เงินเป็นทุนหมุนเวียนในกิจการค้าของต้องหยุดชงักลงไปบ้างเพราะขาดทุนหมุนเวียน

ด้วยเหตุดังกล่าวแล้ว ทางบรรดาพ่อค้า และห้างร้านจึงได้คิดค่าสินค้าหรือค่าจ้างแรงงานของทางราชการแพงขึ้นหรือสินค้าที่ทางราชการสั่งซื้อมานั้นแพงกว่าปกติ ฉะนั้นเพื่อที่จะให้ทางกระทรวงการคลังได้แก้ไขและระเบียบหลักในเรื่องนี้เสียใหม่ให้เป็นการรัดกุมยิ่งขึ้นต่อไป โดยจะให้พ่อค้าซึ่งแต่เดิมมาจะได้รับเงินค่าจ้างหรือค่าขายสินค้าของตนที่กินเวลานานนั้น ให้ได้รับเงินรวดเร็วขึ้น การนี้กระทรวงการคลังจะได้เป็นผู้เบิกจ่ายเงินให้แก่พ่อค้านั้นๆด้วยตนเอง โดยไม่ต้องคอยให้กระทรวงหรือกรมกองใดที่ทำงานเบิกเงินมายังกระทรวงการคลังแล้วไปจ่ายให้พ่อค้าอีกทอดหนึ่งเช่นในทุกวันนี้ สำหรับการที่กระทรวงการคลังจะได้จ่ายเงินเสียใหม่นั้น ทางราชการซึ่งซื้อสินค้าหรือจ้างแรงงานนั้นเพียงแต่บรรทึกหลักฐานเป็นสำคัญแก่บรรดาพ่อค้าเท่านั้นก็เป็นการเพียงพอแล้ว พ่อค้าหรือผู้รับจ้างแรงงานก็นำหลักฐานเหล่านั้นมาเบิกยังกระทรวงการคลังโดยตรงได้ ซึ่งกระทรวงการคลังจะได้จ่ายให้เป็นเงินสดหรือเป็นเช็คแล้วแต่กรณีย์ตามความเหมาะสม

การเปลี่ยนแปลงวิธีการจ่ายเงินนี้จะใช้แต่เฉพาะพ่อค้าหรือห้างร้านที่ได้ทำสัญญาซื้อขายหรือทำสัญญารับงานเหมาใดๆไว้กับทางราชการเท่านั้น ส่วนที่ไม่ได้ทำสัญญาจะไม่ใช้วิธีการนี้คงปฏิบัติต่อไปเช่นเดิมหลังการซึ่งแก้ไขใหม่นี้ทางกระทรวงการคลังจะได้ถือเป็นระเบียบปฏิบัติราชการทั่วๆไปในเรื่องนี้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นกิจการของกรมกองทรวงหรือกรมกองใด.

ข่าวในพระราชสำนัก

พระบรมมหาราชวัง
วันอังคาร ที่ ๑๗ มกราคม ๒๔๙๖

วันนี้เวลาเช้า ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้พระเจ้าวรวงศ์ เธอ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ในโอกาสที่ได้เดินทางกลับจากการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ณ สหรัฐอเมริกา

จะยกกิ่งอำเภอเป็นอำเภอ

พิจารณาตั้งอำเภอจักรราช อำเภอสัตหีบ อำเภอศรีสงคราม อำเภอชะอวด อำเภอหนองแซง อำเภอเขาชะเมา อำเภอชุมพลบุรี อำเภอวาริชภูมิ อ.สามพราน ต.สุไหงโกลก ซึ่งเดิมเป็นกิ่งอำเภอ จะได้ยกฐานะเป็นอำเภอดังกล่าว ทั้งนี้ณรัฐมนตรีได้มีมติให้กระทรวงมหาดไทยรับไปดำเนินการ

ฝากขังพูนสุขต่อ

พนักงานสอบสวนได้นำตัวนางพูนสุข พนมยงค์ นายนาวาตรีพันศักดิ์ จารุภา ร.ต.เนื่อง พูนสุข นายชายหรือกิกไซ แซ่เอง ร.อ.แสง กิระดุวรรณ ไปขออำนาจศาลฝากขังต่อออกคนละ ๑๒ วันศาลได้สั่งอนุญาต

นางคุก

(ต่อจากหน้า ๑)

ไปคบชายอื่นเสีย

ม.จ.วรพงษ์ทัศน วรวุฒิ สารวัตรเรือนจำ ได้สั่งทำโทษ จ.จ.วิเชียร และส่งเรื่องให้ตำรวจดำเนินการตามระเบียบฐานทำร้ายร่างกายต่อไปแล้ว

ปิดด่านเจดีย์

[ต่อจากหน้า ๑]

ได้มีชายไทยแปลกหน้า ๒ คน เข้ามาบั้นเปี้ยนอยู่บริเวณชายฝั่งแถวแม่น้ำแควใหญ่ และรูปพรรณสัณฐานของชายทั้งสองตรงกับลักษณะรูปร่างของนายชาญ บุนนาค และ ร.ท. อุทิศ ฉายแสงจันทร์ทุกประการ แต่ไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พบกับตัวการทั้งสองเลยตลอดวันที่ ๑๗ ดือนนี้

รายงานข่าวจากด่านกองกองปราบปรามปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ไปทำการตรวจค้นบริเวณบ้านยิ้ท อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพราะสถานที่แห่งนี้ เคยเป็นที่ตั้งหน่วยเสรีไทยภายใต้การนำของนายชาญ บุนนาค เจ้าหน้าที่ได้นำการตรวจค้นอยู่ประมาณ ๓ ชั่วโมงแต่ไม่ปรากฏว่าได้ตัวบุคคลตามที่ต้องการนอกจากเอกสารเพียง ๓–๔ ชิ้นเท่านั้นเอง

อดีตโฆษก

(ต่อจากหน้า ๑)

ด้วยข้อความที่รุนแรงซึ่งในการเข้าประชุมของคนไทยทั้งสองคนนี้ ทางการประเทศไทยมิได้รับรองในการไปประชุมของบุคคลทั้งสองนั้นเลย เพราะเป็นการไปประชุมส่วนตัวทั้งเกี่ยวข้องกับคอมมิวนิสต์ด้วย ซึ่งเรื่องนี้ ทางการได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าถ้าคนไทยคนใดไปเกี่ยวข้องด้วยโดยการไปร่วมประชุม หากปรากฏว่าปฏิบัติราชการแล้วก็ให้พิจารณาไล่ออกทันที โดยด่วน

คอมมิวนิสต์ยิ่งยิ้ง

(ต่อจากหน้า ๑)

สินค้าต่างๆ มาให้แก่บรรดาคนจนและเกลี้ยกล่อม จนได้สมัครพรรคพวกเพิ่มเติมมากขึ้น ภายหลังจากที่การยึดครองได้ประมาณ ๒ วันเศษ แล้วมานี้เหตุการณ์ทั้งหลายได้กลับกลายไปสิ้น กล่าวคือบรรดาชาวจีนทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนมั่งมีหรือคนจนก็ตาม มิอดได้ผลิตอาหารสิ่งบริโภคอย่างใดหรืออย่างหนึ่งขึ้นหรือได้รับเงินที่ส่งไปจากญาติพี่น้องก็ตาม ทางฝ่ายคอมมูนิสต์จะเป็นผู้ยึดเอาไปหมดและซื้อไม่ได้อยู่ตลอด

นอกจากทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ จะได้กระทำการดังกล่าวแล้ว ในทุกวันนี้ชีวิตของชาวจีนที่คอมมูนิสต์คุกคาม อยู่นั้นได้เพิ่มการตายอย่างน่าทุเรศขึ้นทุกวัน คอมมูนิสต์ได้กระทำการทารุณกรรม ตั้งแต่จับให้นั่งคุกเข่าบนเศษกระจกและแก้วที่คมกริบอยู่ นับเป็นเวลาหลายๆวันยิ่งทิ้งต่อหน้าประชาชนที่เรียกมาดู การยิงทิ้งวันละอย่างน้อย ๗ คนแทบทุกวันเป็นสภาพที่น่าเศร้าสลดใจอย่างมาก พ่อแม่พลัดกับลูก คนเฒ่าคนแก่ ชีวิตจะจากร่างลงไปทุกๆวัน หากไม่เป็นไปตามความปรารถนา ของคอมมูนิสต์แล้ว

ความเดือดไส้ ของ บรรดาชาวจีนทั้งหลายที่มีอยู่ต่อคอมมิวนิสต์ แต่แรก กำลังจะหมดสิ้นลงไป เพราะพฤติการณ์ของ คอมมิวนิสต์ ในขณะนี้ได้กระทำลงไปแบบโหดร้ายทารุณ

แชมเปี้ยนสองตำแหน่งของญี่ปุ่น พ่ายอีกเป็นคำรบ๒ที่เวทีราชดำเนิน

ฮาริโร–ทัตสุมินักมวยฝีมืออันทรงเดชของญี่ปุ่นปราชยต่อการชกมวยสากลครั้งหลังแก่นักมวยไทย อุสมาน ศรแดง ที่เวทีราชดำเนิน เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๗ อีกครั้งหนึ่ง หลังจากการพ่ายสมเดช ยนตรกิจ เมื่อเร็วๆนี้

นักมวยญี่ปุ่น ผู้ครองตำแหน่ง แชมเปี้ยนทั้งสองรุ่นแห่งบูชิโด ก้าวขึ้นไปยืนทะยัดบนผืนผ้าใบด้วยการประนมมือไหว้ผู้ชมทั้งสี่ทิศ เรียกเสียงปรบมือดังสนั่นหวั่นไหว เช่นเดียวกับอุสมานผู้เกรกไกร และนาฬิกาของการต่อสู้ได้เริ่มต้นโดยเจ้าอาหรับควบเข้าใส่ขนาดถลุงกันให้พับเพื่อพิสูจน์ความยิ่งยงเป็นการชกได้ถนัดแล้วคล่องแคล่ว แต่นั่นฤทธิ์ของมันมิได้ทำให้ทัตสุมิผลอยหลับเหมือนพรหมมิน เราฟุตเวิร์คห่างพ้นจากช่องหมัดที่โหมมาราวพายุบุเคม แต่ก็เริ่มสกัดความดุเดือดของอุสมานไว้ได้บ้าง แต่ความเชื่องช้าในการชก จึงเสียเปรียบคู่ต่อสู้ที่ชกได้รอดเร็วและแม่นกว่า พอแล้วกับกรรเรียกร้องที่โฮ่ฮ่ ของคนดูเสียงโหที่กัมปนาทราวแผ่นดินแยกมันเป็นกำลังขวัญอันดีของอุสมานนั้นให้กิตติศัพท์ของชั้นเชิงที่ฝึกปรือไว้

เราโหมกำลังทั้งหมดเข้าใส่คู่ต่อสู้ ยกแล้วยกเล่าจนถึงยกแปด กำลังจึงอ่อนลงและการชกก็เชื่องช้า เหตุนี้ทัตสุมิจึงตักตวงอาบ้าง แต่นั่นมันไม่มีความเดชาอย่างใหญ่ หลังหมัดที่จะสกดให้นักมวยไทยคนนั้นต้องหลับครอกฟ้า ผืนผ้าใบและเนื้อยกสุดท้ายเมื่อยืนชกกันนิดหน่อยแล้ว โอรสเจ้าอาหรับกลิ่นแรงที่จะยืนต้นหน้าต่อไปจึงเพียงผวาเข้ากอดจนหมดยก และชนะไปในกลางเสียงปรบมืออย่างสนั่นรอบทิศเช่นเดิม

แหม่มโยนลูก

[ต่อจากหน้า ๑]

ประชาชนที่มาเตรียมช่วยเหลือก็หมดหนทางจะซึ่งไปช่วยได้เช่นกัน ทันใดนั้น นางสุนี ก็ได้ตัดสินใจช่วยชีวิตบุตรชายอายุ ๓ ขวบ อย่างเสี่ยงต่ออันตรายที่สุด โดยได้ชะโงกหน้าต่างบอกให้ผู้ที่อยู่ข้างล่างคอยรับเด็ก แจ้ว นางก็ได้โยนบุตรชายลงมาจากหน้าต่างนั้นเดชะบุญ ที่คนข้างล่างได้รับไว้ได้ เด็กน้อยจึงไม่ได้รับอันตรายแต่อย่างใดและต่อมาหลานชายของนางสุนีก็ได้ถูกโยนตามลงมาอีก ครวญนี้พลาดเด็กชายผู้นั้นได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะเล็กน้อย

แล้วนางสุนีก็ได้โดดตามลงมา พร้อมกับสามีโดยมีเปลวไฟลุกแลบติดอยู่ที่เสื้อผ้ากว่าจะช่วยกันดับได้ บุคคลทั้งสองก็ได้รับบาดเจ็บที่บริเวณหลัง เนื่องจากถูกไฟลวก

สาเหตุที่เกิดเพลิงไหม้นั้น นางสุนีแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ว่าคงจะเนื่องจากไฟฟ้าเกิดช็อตขึ้น เป็นเหตุให้เกิดไหม้ลุกลามใหญ่โต เพลิงไหม้อยู่ประมาณ ๒๐ นาทีจึงสงบโดยได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ดับเพลิงสาย ต่างๆ ที่มาช่วยอย่างรวดเร็วประมาณค่าเสียหายอยู่ในราวสี่แสนเศษ

ร.ต.ท. แสวง บุญสุวรรณ นายร้อยเวรสถานีตำรวจปทุมวันได้ทำการสอบสวนเกี่ยวกับต้นเพลิงอยู่อย่างเข้มงวด

มิได้เป็นไปตามแบบที่จะช่วยคนจนให้มีสิทธิเสรีภาพและความเป็นอยู่ดีเหมือนในครั้งแรก จากพฤติการณ์เกิดขึ้นนี้จะเข้าใจว่าทางฝ่ายคอมมูนิสต์กำลังประสพกับการขาดแคลนเพราะกลุ่มประเทศเสรีประชาธิปไตยทั้งหลายไม่ยินยอมขายสินค้าให้ นับวันจะผิดเคืองลงทุกวัน

ห้างขายยาตราเสือ (เองอันต้องเจ้าของ

เวช กระตุฤกษ์ เลียว ศรีเสวก
เจ้าของและผู้อำนวยการ ที่ปรึกษา
อุนล กระตุฤกษ์ สิริ เปรมจิตต์
ผู้จัดการ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
สำนักงานและพิมพ์ที่บริษัท ศิริอักษร จำกัด
๑๐๓ สี่แยกหลาหลวง พระนคร โทร ๒๓๒๕๑

ประกาศ

บริษัทศิริอักษรประกาศว่า เพื่อความเหมาะสมและความเจริญก้าวหน้า บริษัทได้แต่งตั้งให้นายเลียว ศรีเสวก ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาของกิจการหนังสือพิมพ์เพลินจิตต์รายวัน รายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน รวม ๔ ฉบับ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๔๙๖

บริษัทศิริอักษร

นักโทษร้อยปี

เราออกจะแก่การโฆษณาเรื่อง "นักโทษร้อยปี" ไปสักหน่อย แต่มันก็เป็นเรื่องที่น่ารู้ และน่าโฆษณาเป็นอันมาก ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า บันดานักจิตตวิทยานักอาชญากรรมวิทยา นักปกครอง เจ้าพนักงานตำรวจ ฝ่ายปราบปรามเราะเมืองนักอ่านทั่วๆ ไปพึงศึกษาและอ่านชีวิตของ นักโทษร้อยปีผู้ นี้ เขามีอายุเพียง ๒๒ ปี รูปร่างหล่อหน้าหวานเหมือนผู้หญิงแต่ดวงใจเขากลับเป็นมหาโจรใจทมิฬ ปล้นฆ่าเจ้าทรัพย์ ฆ่าเจ้าพนักงานและฆ่าคนทุกคนที่มาขัดขวางทางเดินแห่งชีวิตของเขา แต่ตัวเขานองกลับพ้นภัยจากการประทุษร้ายของคู่ต่อสู้ตลอดมา นักจิตตวิทยาหรือนักอาชญากรรมวิทยา ย่อมจะต้องสนใจศึกษาว่าบุคคลผู้นี้มีจิตต์ใจอย่างไร เขาเป็นอาชญากรมาแต่กำเนิดหรืออย่างไร และนักแพทย์ศาสตร์พึงศึกษาทางสรีระวิทยาของบุคคลผู้นี้ ว่าประสาทและมันสมองของมนุษย์ผู้นี้เป็นอย่างไร จึงสามารถประกอบกรรมชั่วได้อย่างชนิดที่ไม่มีมนุษย์ใดจะทำได้เท่าเขา และเขาได้ตำแหน่ง ดิดลิงเยอร์ของเมืองไทยและเป็นผู้พิชิตมนุษย์ ผู้ระทำความชั่วทั้งปวงในรอบศตวรรษนี้ นักอ่านที่ชอบอ่านนวนิยายพาอ่านเรื่องนี้เพราะชีวิตของเขาแปลกประหลาด โดดโผนอาจเผชิญภัยไม่แพ้นวนิยายชีวิต ขาดรองความเป็นราชาของคนรัก สามารถมีภรรยาได้ ๕ คน ชีวิตของเขาจึงแปลกประดิษฐ์ดนหัศจรรย์ อย่างที่เราจะหาไม่ได้ง่ายนักในโลกนี้ ขณะนี้นายผู้นี้ได้ถูกมือกฎหมายจับตัวและศาลตัดสิน จำคุกไปแล้ว ๑๐๖ ปี

แต่เราจะหาอ่านได้ที่ไหนและจะศึกษาถึงชีวิตอันมหัศจรรย์ได้ที่ไหน อ๋อ! อ่านได้ใน "เพลินจิตต์รายวัน" หน้า ๓ ในวันนี้ได้ทันที ว.รัสมีหิรัญไปพบและสัมภาษณ์มนุษย์ผู้นี้ถึงในคุก และนำมาเล่าให้เราฟังขนาดแรมเดือน เริ่มอ่านเสียวันนี้

"อิทธินณสาธร" แถลง